



این چرخ فلک کے مادر او حیرانیم
 فائوس خیال از او مثالی دانیم
 خورشید چراغدان عالم فائوس
 ما چون صورتیم کا نذر او کر دینیم

نجوم و تنجیم

یا

حقایق و اوهام

تالیف

ه. م. سرشیپ میل بائر هیری

استاد هیئت وریدضیات

دارای نشان علمی درجه اول از وزارت فرهنگ

تمام حقوق محصور

تهران ۱۳۴۵
چاپ اتحاد

این اثر ناچیز را اهداء میکنم :

بذوات معظم و ارواح مقدسیکه همواره وجود خود را وقف نشر معارف و ترویج حقایق و زدودن زنگ اوهام و خرافات از آئینه قلوب بنی نوع انسان نموده اند .

و بروح پر فتوح استاد معظم مرحوم سرتیپ مهندس عبدالرزاق بغایری طاب ثراه که تمام عمر گرانمایه خود را صرف تعلیم و تربیت ابناء وطن و جوانان کشور عزیز خویش میفرمود .

بشخصیتهای و الامقامی که حق آموزش و پرورش را میشناسند و کلام معجز نظام « من علمنی حرفا قد صیرنی عبدا » را نقش خاطر خویش میبازند .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد بیحد و سپاس بیعدّ یکتا خداوندی را سزااست که عدد عوالم
تکوینش بی‌متناهاست .

کشف رموز خلقتش از حیز ادراک بشر خارج و حل معضلات
افلاکش از حوصله معارف انسان زاید است .

درود نامحدود بر پیغمبر محمود سید المرسلین و خانم النبیین صلی الله
علیه فی العالمین که خود آفتاب دانش و معرفت است و جامع کنوز علم
و حکمت .

تهیات بی‌نهایت نثار اوصیاء کرام و ائمه عظام اوباد که دوازده برج
سعادت‌اند و گنجینه‌ی تربیت و هدایت سیما راس الاعمه و کاشف الغمه القمر
لشمس النبوه مولی الموالی فلک المعالی اسد الله الغالب علی بن ابیطالب
صلوٰة الله علیه و آله که دایرة المعارف اسلام از رشحات پرکار وجود اوست
و فرمان درر نشان انا مدینة العلم و علی بابها از دربار رسالت در شأن و
مقام وی صادر گشت

فبعد بر خاطر ارباب عقل و دانش و اصحاب رای و ینش یوشیده
و مستور نیست که زدودن زنگ جهل و اوهم از قلوب بنی نوع انسان و
هدایت افکار آنان بمراتب رقاء و ارتقاء و گسستن سلاسل خرافات و نادانی
از وظایف وجدانی عموم نویسندگان و گویندگان است علّهذا بنده شرمنده

باقلت بضاعت و سرمایه اندك كه در ظرف نیم قرن از تحصیل و مطالعه کتب
عدیده هیئت و نجوم بدست آورده بودم بلحاظی که ذیلا از نظر خوانندگان
خواهد گذشت بر خود لازم و محتتم شمردم که حقایقی چند در این باب
برای عموم بنگارم باشد که اثرهام زیادی از خاطرها بزدايم و افکاری را
بسرمنزل راستی و حقیقت راهنمایی نمایم و من الله التوفیق و علیه التکلان .

تهران - سیدباقر هیوی

سبب تالیف کتاب در چند سال قبل ، عصر یکی از روز های ماه رمضان بخيال افتادم بمسجدي روم تاهم روز روزه را بگذرانم وهم از مجاس پند وموعظت مستفیص گردم بلکه خوشه ای از معارف اسلام بچینم که توشه ای برای روز واپسین باشد بالجمله گذارم بمسجد مرحوم حاج حسن (صنیع دیوان) افتاد در وقتی که نماز جماعت تمام شده بود و مردم منتظر آمدن واعظ بودند تا از محضر وی کسب فیض کنند .

اما قبل از آنکه واعظ منظور بیاید شیخ معمر دیگری که خود را از ذاکرین مبرز و محدثین درجه اول میدانست (نمیخواهم اسم او را ببرم) بر منبر بالا رفت و بنقل اخبار و بیان وقایع پرداخت تا گفتار خود را باینجا کشانید که روزی درمکه معظمه چنان بارانی بارید که خانه کعبه را آب گرفت . امت میگفتند این همان بارانی است که فلان منجم خبر داده است . در اینموقع حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله در حالیکه بادست مبارک خود آب از خانه بیرون میریخت با صدای بلند میفرمود :

« كَذِبَ الْمَنجُمُونَ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ » و « الْمَنجُمُونَ كَذَّابٌ »

(یعنی قسم پروردگار کعبه که منجمین دروغ میگویند و منجمین بسیار دروغگو میباشند) .

هی گفت و گفت تا بالاخره دامنه سخن باینجا کشانید که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود اگر تمام منجمین متحداً بگویند فلان روز اول ماه است

یادرفلان روز کسوف خواهد شد ویافلان شب خسوف میشود باور نکنید
چه پیغمبر میفرمود :

المنجم كالکاهن والکاهن کالساحر والساحر کافر بلی علم نجوم
اصلا دروغ و اساساً تکذیب شده است .

اولا این محدث نما انقدر مطالعات وقوه مدر که نداشت که علم
نجوم را از احکام تنجیم تفکیک کند و بداند که علم نجوم پایه اش همه جا بر
احکام ریاضی استوار است و آنچه مورد تردید و تکذیب پیغمبر اسلام و
ائمہ اطهار صلوٰۃ الله علیهم اجمعین است احکام تنجیمی است که فرنگی
ها آنرا آسترولوژی (Astrologie) نامند (۱) و هیچ مبنای علمی و منطقی
ندارد .

بعکس علم نجوم که آنرا (Astronomie) نامیده اند (۲) و همواره
به اعمال رصد و قوانین ریاضی استوار میگردد و میان این دو اصطلاح متشابه
تفاوت از زمین تا آسمان است .

بالاخره در حالی که این سخنران نکته دان (!!) مشغول سخنرانی
بود متوجه شدم که چند نفر محصل نیز در حاشیه مجلس خطابه او نشسته
و دائماً بیکدیگر نگاه میکنند و بیانات این محدث والامقام (!) یوزخند
می زنند .

گویا زبان حالشان این بود که آنچه ما از عالم هیئت و نجوم خوانده ایم

(۱) احکامی که منجمین حشوی از روی اوضاع مختلفه کواکب در
باب وقایع آینده در سر صفحه های تقاویم مینگارند .

(۲) علمی است که گفتگو میکند از اوضاع مختلفه کواکب و حرکات
آنها .

تماماً اساسش بر حساب هندسه جبر و مقابله مثلثات فیزیک و مکانیک بوده است .

چگونه چنین علم محکم و قوانین متقنی مورد تکذیب پیشوای اسلام واقع شده است ؟! از اینجا معلوم میشود که العیاذ بالله تمام اخبار و احادیث ما چنین و چنان است .

از طرف دیگر ملاحظه میکردم که مردم عوام بطوری پابند این احکام موهومی شده اند که اگر فلان ضعیفه میخواهد کرسی بگذارد یا فلان مریض میخواهد مسهل بنوشد و یا قصد فصد نماید ساعت آنرا سؤال میکند .

اگر فلان تاجر میخواهد جنسی بخرد یا بفروشد میپرسد تقویم چه میگوید ضرر خواهد کرد یا منفعت ؟ همینطور انواع و اقسام از این امور خرافی است که در صفحات این تقاویم و ستون وقایع آنها مینگارند و خوانندگان بیچاره هم گمان میکنند که واقعاً مندرجات آنها بربك اساس علمی و متینی استوار است که تردیدپذیر نمیشد .

استاد مرحوم مهندس عبدالرزاق بغیری رحمت الله علیه از قول استاد خود مرحوم حاج نجم الدوله طاب ثراه که سالها تقویمش مقبول خاص و عام بوده نقل می نمود که اگر اکثریت مردم نسبت باحکام تنجیم استقبال نداشتند و این احکام را از ضروریات تقویم نمی پنداشتند من آنها را از تقویم خود حذف میکردم .

خلاصه مشاهده این اوضاع و احوال ناچیز را بر آن داشت که این رساله را بنگارم و تقدیم هم میهنان عزیز خویش نمایم تا بعون الله تعالی از طرفی علم شریف نجوم از بافته های تنجیمی تمیز داده شود و از طرف دیگر

تو دهم مردم از قید این خرافات آزاد شوند و به اقاویل بعضی از منجم نمایانی که احکام موهومی خود را مانند وحی آسمانی میدانند توجه ننمایند و اگر بعضی از خطبا و اهل منبر بخواهند اخبار و احادیث مربوطه بعلم هیئت و نجوم را منبری کنند علم نجوم را با احکام تنجیمی مخلوط نسازند تا فرمایشات پیشوایان دین را در انظار دانش جویان و متجددین ، محل طعن و تمسخر قرار ندهند .

چون نجوم يك سلسله حقایق است و تنجیم اوهام لذا کتات حاضر را بنام نجوم و تنجیم یا حقایق و اوهام نامیدم .

چنانکه قبلاً متذکر شده ایم هدف اصلی و مقصد
 سبك و روش
 این کتاب
 نهایی در تالیف این کتاب رد احکام تنجیم است
 ولی برای اینکه هر خواننده‌ئی بتواند از مطالب آن
 استفاده نماید :

اولاً در هر موردیکه لازم دیده ایم بعضی اصطلاحات هیئتی را که مقدمه طرح موضوع ما بوده است گاهی در متن و گاهی در پاورقی ذکر کرده ایم تا منظور اصلی کاملاً روشن گردد و باینجهت امیدواریم کسانی هم که با هیئت و نجوم آشنائی و سابقه ندارند بتوانند از این کتاب استفاده نمایند .

ثانیاً اصولیکه احکام تنجیم بر آنها استوار میگردد و اصحاب این صنعت احکام خود را از آنها استخراج میکنند يك در موارد خود یاد آور شده ایم تا ذهن خوانندگان محترم بآنها آشنا باشد و بدانند که ما چه چیزهائی را میخواهیم رد کنیم .

ثالثاً ماسعی کرده ایم که این احکام را هم از طریق علمی و فلسفی رد نمائیم و هم بوسیله قضایای تاریخی و اخبار و احادیثی که از ناحیه پیشوایان

دین مبین اسلام علیهم الصلوٰۃ والسلام وارد شده است . تاهم تیپ جوان و تحصیل کردگانرا بکار آید و هم توده کسبه واصناف را چه طبقه اخیر از طرفی باحکام تنجیم و سرلوحه های تقویم اعتقاد دارند و از طرف دیگر نسبت باخبار واحادیث مؤمن میباشند

رابعاً برای اینکه مطالعه کنندگان محترم دچار خستگی و ملال نشوند ما اینمطالب را قسمت بقسمت متنوعاً ذکر کرده ایم تا در اثر تنوع موضوعات توجه خوانندگان بمندرجات مربوطه جلب شود امیداست که مقبول طباع دانشمندان وطالین حق و حقیقت افتد بمنه وتوفیقه

پایه احکام تنجیم
پایه گفتار واستخراجات اهل تنجیم بر روی بروج دوازده گانه وحلول هریک از سیارات وآفتاب و ماه است بهریک ازاین بروج .

یس ما قبلاً باید بفهمیم که برج چیست واین خمسه متجبره که از قدیم الایام منظور نظر منجمین و اهل تنجیم بوده اند کدامند وآیا اینها میتوانند هریک بنفسه ویا ازاجتماع بعضی بابعض دیگر منشأ اثری باشند یا خیر ؟

یس گوئیم : متقدمین از علماء هیئت ونجوم جهان هستی یا عالم نجومیرا بیک کره ای تشبیه کرده اند که مرکز آن مرکز زمین ومحیطش هیچ جا و تمام این کواکبی که باچشم ندیده میشوند و میلیاردها کواکب دیگر یکه فقط باستعانت دوربینهای قوی میتوان آنها را مشاهده کرد بفاصله های مختلف در داخل اینکره بی نهایت بزرگ پراکنده اند وآفتاب ما یکی از آنهاست .

ازهمان عصریکه محیط هر دایره رابه ۳۶۰ درجه قسمت کرده اند محیط این کره بی پایان را نیز بهمان ۳۶۰ درجه تقسیم نموده اند و

همانطوریکه سال را به دوازده ماه قسمت کرده اند محیط کره آسمان را نیز بدوازده قسمت مساوی نموده و هر يك از آنها را که ۳۰ درجه میشود يك برج نامیده اند و ابتدا از اول اعتدال بهاری اسامی نجومی آنها بترتیب از این قرار اند :

حمل - ثور - جوزا - سرطان - اسد - سنبله - میزان - عقرب
 قوس - جدی - دلو - حوت . بعبارت واضحتر یکدسته از ستارگانی که در حدود سی درجه اول واقع اند قدما آنها را تشبیه به بره (حمل) نموده اند و دسته دیگر که در حدود سی درجه دوم میباشند تشبیه بگاو (ثور) کرده اند و دسته دیگری که در حدود سی درجه سوم هستند یعنی ۹۰ درجه از اول اعتدال بهاری فاصله دارند تشبیه بآدم دویسگری کرده و جوزا



صور دوازده گانه بعقیده اعراب قدیم

نامیده اند و بهمین قیاس تا آخر

حال برای تعیین جا و مکان هریک از ستارگان دیگر آنها را یئکی از همین بروج دوازده گانه نست میدهند مثلاً میگویند صورت دبا کبر در برج اسد است و یا صورت جبار در برج جوزا است یعنی دبا کبر به محاذات برج پنجم و جبار بمحاذات برج سوم واقع است و بهمین طریق جای سایر کواکب را تعیین میکنند .

واضح است که مکان ثوابت در آسمان تغییر ناپذیر است اما خمسۀ متحیره کواکبی هستند که در آسمان تغییر مکان میدهند و بهمین جهت آنها را سیاره مینامند و پنج عدد آنها را که از قدیم میشناخته اند عبارتند از عطارد - زهره - مریخ - مشتری - زحل ، این پنج عدد بسا چشم دیده میشوند و از وقتی که دورین اختراع شده دو عدد (۱) دیگر هم بر آنها اضافه گشت که یکی از آنها اورانوس است و دیگری نپتون پس سیارات عمده هفت عدد اند که بنابر هیئت جدید مرکز مشترک تمام آنها آفتاب است و هریک در زمان معینی بدور آن میگردند .

از اینجا معلوم میشود که هریک از سیارات ممکن است بمرور زمان مقابل هریک از دوازده برج نامبرده واقع شوند مثل اینکه مشتری گاهی مقابل برج حمل و زمانی مقابل برج سرطان و گاهی در برج جدی و غیره واقع میشود و همچنین مریخ بعضی اوقات در برج میزان و زمانی در برج عقرب و هنگامی در برج حوت می افتد و چون مدت دوران آنها بدور شمس مختلف میباشد پس ممکن است که دو یا چند عدد آنها در یک درجه از یک برج واقع شوند و این حالت را مقارنه گویند .

(۱) سیارۀ یلوس نیز در این اواخر در ماوراء نپتون کشف شده است که بعدها نیز ذکر خو یی کرد :

دوستاره عطارد وزهره را که نزدیکتر از زمین اند با آفتاب سفلی
گویند و پنج ستاره دیگر را علوی

سه سیاره عطارد وزهره و مشتری را اهل تنجیم سعد شمرده اند
و دو سیاره مریخ و زحل را نحس اما اورانوس چون در سال ۱۱۵۹ هجری
و نپتون در سنه ۱۲۲۴ کشف شده است هنوز اهل تنجیم سعادت یا نحوستی
برای آنها قائل نشده و در تقاویم خود نمی نویسند

برجهای حمل و جوزا و اسد و میزان و قوس و
بروج گرم و سرد
و خشک و تر
دلورا بروج گرم میدانند و ششتری دیگر را سرد
و نیز حمل و ثور را خشک و دوتای بعدش را تر
گرفته اند و باز دو برج اسد و سنبله را خشک و دوتای بعد را تر و بهمین
قیاس تا آخر بعلاوه هر برجی که گرم و تر است بخون بدن منسوب میدانند
مثل جوزا و میزان و لی هندوها در باب نیمه اول و دوم این بروج عقاید
دیگری دارند که ذکرش موجب تطویل کلام است .

از طرف دیگر تمام بروج گرم را تر و بروج سرد
بروج
را ماده میدانند !! و گویند سیاره هر جا باشد
نر و ماده
بطبع همان برجی گراید که در اوست
استاد ابوریحان بیرونی که خود در احکام تنجیمی مهارتی بکمال
داشته میفرماید :

«اعتقاد ما اندر دین ثمره و صناعت (یعنی احکام) مانند اعتقاد کمترین
مردمان است و در جای دیگر از کتاب التفهیم میگوید « نهاد صورتهای
بروج اندر خود این نیست و هیچ بر آن گواهی ندهد» (مقصود احکامی
است که برای بروج قائل شده اند) بعلاوه صانعین احکام تنجیم در هند

وایران و بابل و یونان و کلد و آشور و حتی خود احکامیین از هر ملت باهم اختلاف دارند و این خود بهترین دلیل بر بطلان تصورات ایشان است چه امریکه بر موازین علمی استوار باشد تمام دنیا بر آن متفق اند چنانکه دو دوتا در پیش عموم ملل عالم چهارتا است .

مجموع زوایای هر مثلث مستقیم الاضلاع در نزد تمام علمای ریاضی دنیا مساوی دو قائمه است. این قضیه منطقی « زید یا در دریا است یا غرق نمیشود » مقبول به کایه عقول و منطقیین عالم است .

ضعف و نقصان دیگری که در صناعت تنجیم است عدم دخالت سیارات دیگری است که یس از اختراع دوربین کشف شده اند مانند اورانوس و نپتون و سیارات صغار که تاحال قریب ۱۰۰۰ عددشان کشف شده است و همگی مبین مریخ و مشتری بدور آفتاب دوران میکنند چه پایه صنعت احکام در وقتی گذارده شده است که علم هیئت و نجوم در گهواره رضاعت و طفولیت میزیسته است و بشر آنروز در اثر جهل و نادانی بقدری ذلیل و ناتوان بوده است که بمصدق الغریق یتشبث بکل هشیش در مقابل موجودات طبیعت اعم از جاندار و بیجان، جماد و نبات، علوی و سفلی سر تعظیم فرود آورده آنها را منشاء اثر و قادر و قاهر می پنداشته است.

چنانکه هنوز هم در بسیاری از نقاط مشاهده میکنیم که حاجتمندان کپنه هائی چند بر درختی بسته و آنرا قاضی الحاجات میدانند و هم چنین تا چند سال پیش که مرسوم بود نخل در مجالس تعزیه می آوردند مملو از کپنه هائی بود که ارباب حوائج برای قضاء حاجات بآنها می بستند و از وقتی که نخل گردانی موقوف شده است کپنه بستن بآنها منسوخ گشته است و مردم تا اندازه ای متوجه این عمل پوچ شده اند .

پس اگر امروز که علم هیئت دوره رضاعت و صباوت خود را پیموده و وارد مرحله شباب گشته علمای احکام می بودند قطعاً بسیاری از احکام خود را نقض مینمودند و از اوراق خویش می شستند و شاید که پس از دو قرن دیگر علم باندازه ای ترقی نماید و حقایق عالم انجم بقدری کشف شود که اگر اساتید صنعت تنجیم سراز قبر بیرون آرند از گفته های خود خجل و شرمسار گردند .

چنانچه یکی از فتاوی ایشان اینست که نقطه راس (۱) نروگرم است و دلیل بر فزونی همه چیزها و بالعکس نقطه ذنب ماده و سرد و نحس است و دلیل بر کمی همه چیزها !!

عجبا نقطه ای که خود هیچ وجود خارجی و مادیت ندارد و جزئیات وجود ذهنی و موهومی چیز دیگری نیست چگونه نر و ماده میشود و سردی و گرمی قبول مینماید و یا منشاء زیاده و نقصان چیزها میگردد همچنین بعضی از بروج و پاره ای از سیارات را نر و بعض دیگر را ماده تشخیص داده اند و گویند که هر گاه ستاره نری در برج ماده ای واقع شود دلالت بر مادگی کند و بالعکس اگر ستاره ماده ای در برج نری باشد دلالت بر نری نماید از آنجهت که ستاره همواره بر طبع برج در آید !!

سبحان الله باینکه نه ستاره مذکر یا مؤنث میشود و نه برج تغییر ماهیت میدهد معذک ستاره که خود مذکر بحساب آمده است وقتی در بروج مؤنث داخل شود دلالت بر مؤنث مینماید !!

(۱) مدار هر سیاره با منطقه البروج در دو نقطه متقاطع می شود نقطه ای که چون ستاره از آن گذرد در شمال منطقه البروج افتد راس گویند و نقطه ای که چون ستاره از آن گذرد در جنوب منطقه افتد ذنب نامند .
(رجوع شود به پیشت)

بتر آن بود که بگویند هر گاه ستاره نری در برج ماده ئی واقع شود دالت برخشی مینماید تا چندان مورد استهزاء نباشد .

چنانکه پیش گفتیم بعضی از بروج را تر دانسته اند و برخیر اخشك از آن جمله برج حمل و ثور را خشك میدانند و جوزا و سرطان را تر با اینکه بارندگیها عموماً در دو برج اول میشود و در جوزا بندرت میبارد و در سرطان غالبان هوا بکلی خشك میشود بس منشاء این تری و خشکی چیست ؟

بروج آبی را که سرطان و عقرب و حوت و نیمه
عقب جدی باشند و لود و کثیر الاولاد میدانند و
حمل و ثور و اسد و سنبله و اول جدی راعقه
میدانند و نیز بروج جوزا و سنبله و قوس و حوت را اقلا توأمان (دوقولو) میخوانند .

بروج زاینده
و نازا

از اینرو در بروج عقیم نباید هیچ اولادی بوجود آید و متولدین بروج جوزا و سنبله و قوس و حوت همگی یا اکثر آنها باید اقلا دوتائی باشند و یادست کم نطفه هائی که در این بروج منعقد میشوند توأمان باشند و لذا متولدین نه برج بعد که دلو یا حوت است باید لامحاله دوتائی باشند

باز میگویند که حمل و ثور و اسد و جدی و حوت در عمل جماع حریصند و در میزان و قوس نیز اینحالت اندکی است بنابراین باید در برج برج نامبرده همواره نکاحهای زیاد واقع شود و حل آنکه هر گاه بعضی از بروج حریص بماه محرم یا صفر بیفتد ابداً در جماعت شیعیه عقد و نکاح صورت نمیگیرد زیرا که این دو ماه ماه عزاست و برای نکاح خوش یمن

همیشه مارند و هم چنین در ماه رمضان مسلمان پیرامون نکاح نمیشوند زیرا این عمل مقتضی روزه داری نیست و لذا حکم فوق معتبر و کلی نمیباشد
 طبایع سیارات
 و قمر
 اهل تنحیم زحل را بشدت سرد و خشک دانند و مشتری را در حد اعتدال گرم و خشک شمرند ولی کمتر از مریخ و گرمیش را بیشتر از خشکیش دانند و در زهره اثر سردی و تری را بطور اعتدال خیال کرده اند و تری آنرا زیادتر از سردیش یافته اند و در عطارد سردی و خشکی معتدلی میدانند ولی جنبه خشکیش غلبه دارد و چون باکو کب دیگری در آمیزد بطبع آن گراید.

حال ملاحظه فرمائید که این سردی و گرمی که احکامین قائل شده اند یا حقیقی است و یا مجازی و بعبارت اخری یا درجه حرارتشان زیاد و کم است و یا بر طبق اصطلاح اطباء قدیم سخن گفته اند (۱) اگر حقیقی است چطور ممکن است گرمی و خشکی آفتاب کمتر از مریخ باشد و اگر بر سیل محاذ است در کدام مزاجی زحل اثر سردی و خشکی دارد و مریخ اثر گرمی و خشکی و زهره اثر تری و سردی؟ و مضحکتر اینست که میگویند عطارد باهر کو کبی بیامیزد بطبع آن کو کب گراید!!

اما قمر را سرد و تر میدانند و گویند در هفته اول هر ماه گرم و تر است و در هفته دوم گرم و خشک و در هفته سوم سرد و خشک و در هفته چهارم سرد و تر و بعضی گفته اند که به نسبت نوری که از آفتاب کسب میکند گرم و تر میباشد!؟

(۱) اطباء قدیم آنچه را که موجب تسریع جریان خون شود و آنرا غلیظ نماید گرم میدانستند و هر چه را باعث بطؤ جریان دم و رقت آن کردند سرد میگفتند:

این مسئله در هیئت ثابت و محقق است که همیشه نصف ماه از آفتاب کسب نور میکند پس چگونه میشود که در هر یک هفته ای از چهار هفته یک حال مخصوصی باشد و نسبت بزمین اثرات مختلفی ببرد و بدهد باینکه فاصله اش از زمین تقریباً یکسان است؟ و اگر اختلاف احکام را نتیجه اختلاف اشکال آن بدانیم که مامشاهده مینمائیم پس باید در هفته اول و چهارم تقریباً دارای یک حکم باشد و همچنین در هفته دوم و سوم و حال آنکه چنین نیست.

زحل را نحس اکبر گویند و مریخ را نحس اصغر
 و همچنین مشتری را سعد اکبر نامند و زهره را
 سعد اصغر و آفتاب را هم سعد دانند و هم نحس
 در هر صورت مشتری را مقابل زحل قرار میدهند و زهره را مقابل مریخ و
 عطارد را با سعد ها سعد و با نحس ها نحس میدانند و قمر را فی حد ذاته سعد
 می شمارند ولی می گویند چون بسرعت جای خود را تغییر میدهد طبعش
 نیز بسرعت عوض میشود.

اهل فن میدانند که بنابر فرضیه لاپلاس تمام
 سیارات و شبه سیارات از آفتاب جدا شده اند و
 هریک بفواصل مختلفه بدور مرکز و وطن اصلی
 خود (آفتاب) میگردند و زمین مانیز یکی از آنهاست پس چگونه میشود
 که طبایع مختلفه داشته باشند و آثار متفاوتی از آنها بروز کند آنهم طبایع
 و آثار متضاد و حتی بعضی گفته اند که زحل اولش نحس است از جهت مریخ
 و آخرش سعد بواسطه مشتری و همینطور اول هر سیاره را سعد یا نحس و
 آخرش را نحس یا سعد دانسته اند.

انتقاد بر احکام
 فوق

آیا هیچ عقل سلیمی حکم میکند که يك کره که مدام در روی يك مدار معین ثابتی بدور آفتاب می‌گردد اولش يك حال باشد و آخرش بحال دیگری که آنهم بکلی ضد حال اول باشد؟ و آیا اول آن کجا است و آخرش کجا؟

اصلاً اول و آخر در مورد ستاره چه معنی دارد؟ و اینکه گویند عطارد با سدها سعد و با نحسها نحس است آیا ستاره عطارد که عبارت از يك کره ایست قوه منفعله دارد که از نشست و برخاستش با سعید سعید شود و باشقی شقی؟ این حرفی است که زن بیچه مرده هم بآن می‌خندد.

اهل تنجیم مریخ و مشتری و آفتاب را فر دانند
و زحل را خنثی و زهره و قمر را ماده شمرند
نر و ماده
سیارات
و می‌گویند:

عطارد بانرها نراست و با ماده‌ها ماده ولی اگر تنها باشد ذاتاً نراست. و بر همین نری و ماد کی که خود هیچ موضوعیت ندارد احکام بنا میکنند حال ملاحظه کنید قضیه‌ای که صغری و کبری آن هر دو غلط باشد آیا ممکن است نتیجه درست در آید؟

زحل چون قریب ۳۰ سال یکمرتبه مدار خود
را طی میکند لذا آنرا ابطاء کواکب گرفته‌اند (۱)
و ماه چون در مدت یکماه دوره خود را تمام مینماید
اسرع کواکب گفته‌اند و بر همین کنسدی و تندی احکامی چند بار
اطباء
و اسرع
کرده‌اند.

(۱) یعنی از تمام کواکب کندتر حرکت میکند و حال آنکه سه ستاره دیگر اورانوس و نپتون بر مراتب کندتر از او می‌باشند.

اهل احکام شمس را علامت کبریائی و بزرگواری
و پادشاهی و خشم و قهر و غلبه و امثال این صفات
دانسته اند و عطارد را علامت تیزهوشی و طاعت
و کتابت و ادب و ریاست طلبی و سخاوت و غیره شمرده اند . معذک

کبریائی
و دانش

گفته اند :

عطارد سعادست مادامیکه از آفتاب دور باشد و نحس است هنگامی
بآن نزدیک شود و حال آنکه منتها آمال ادبا و ریاست منشان و سعادت
ایشان در تقرب پادشاهان است و نحوستشان وقتی است که از دربار سلاطین
و مقامات عالیه دور افتند

اشخاصی که احکام تنجیم را درست می پندارند
نظری باستخراجات گذشته ایشان بنمایند و
دقت فرمایند که چندیک آنها بوقوع پیوسته و

نظری باحکام
گذشته تقاویم

آنهائی هم که واقع شده است از اموری است که مردمان عادیهم میتوانند
پیش بینی کنند مثلاً بارندگی در فصل زمستان یا اوایل بهار و خشکی و
گرمی هوا در تابستان و احتمال سردی هوا در اواخر پاییز و گرانی ارزاق
در مواقع تنگی آنها و ارزانی اجناس در اوقات فراوانی، اینها از اموری است
که عامه مردم میتوانند پیش بینی نمایند و احتیاجی بسر صفحه های تقاویم
ندارند .

تقویم سال ۱۳۲۹ بقلم یکی از این غیب گویان
در فروردین ماه چنین مینگارد : اوضاع نجوم و
کواکب در اینمآء دلالت دارد بر صحت مندی و

پیش گوئی
تقویم ها

سلامتی وجود مسعود اعلی حضرت اقدس شاهنشاه اسلام و خوشی امرا و

وزراء و حکام و بارندگی و تیرگی هوا و احتمال رعد و برق و تکرک و ایمنی راهها و رواج بازار کفاشها و بزازها و عطر فروشان و قوت ارباب صنایع و رونق مدارس و الله یعلم .

درست در این مطالب دقت کنید ، دلالتش بر صحت و سلامت اعلی حضرت همایونی فرمولی است که در ابتدای تمام ماهها مینویسند . خوشی حال امراء و وزراء و غیره در فروردینماه که بزرگترین عید های ایرانیان است در این ماه گرفته میشود و همه کس میدانند که اغلب رجال مورد تلاف شاهنشاه واقع میشوند و لذا موجب خوشی آنها است . اما احتمال تیرگی هوا و بارندگی و رعد و برق در اوایل بهار هر سال امری است عادی و طبیعی .

رواج بازار کفاشان و غیره در ایام عید نوروز از جمله واضحات است .

اما ایمنی راهها اولاً مصداق تمام ندارد نانیا چون در اینموقع دزدها و راهزنها مشغول انجام تشریفات عید میباشند لذا کمتر درصدد راهزنی برمی آیند .

اما رونق مدارس که نوشته است من که عمری را بتعلیم و تربیت گذرانیده و بامدرسه سروکار داشته ام همیشه در فروردین ماه مدارس تق و لوق بوده است چه معلم و متعلم اکثراً از تعطیل عید استفاده نموده خواه برای تفریح و رفع خستگی و خواه برای دیدن اقوام و دوستان خویش در اینماه مسافرت میکنند و دستگاه آموزش لااقل در نیمه اول این ماه لنگ است .

من تصور میکنم که اگر کسی ابدأ با احکام تنجیمی آشنائی نداشته

باشد و حواس خود را جمع کرده فکر خویش را در مقتضیات زمان بکار اندازد اوضاع و احوال هر ماه را بهتر از این منجم عالیمقام استنباط می نماید .

صانعین احکام تنجیم برای استخاره و حتی استجابت دعاهم وقت تعیین میکنند چنانکه بعضی مجاسده (۱) قمر یا مشتری را در عقدهٔ راس یا ذنب و قران عطارد با کف الخضیب در نصف النهار را برای قضای حاجات مناسب و مساعد دانسته اند .

وقت استخاره و استجابت دعا

گویا خدا هم مانند بعضی از سلاطین و امرا گاهی در غضب است و گاهی در ضرب و لذا باید ساعت مسرت و انبساطش را پیدا کرد تا هر چه بخواهیم عطا فرماید و از این جا لازم آید که خداوند تعالی هم نعوذ بالله در تحت تاثیر ستارگان باشد و این شرك جلی و کفر محض است .

ابوریحان ریاضی دان که خود از فحول اساتید احکام است در کتاب التفهیم در باب مثلثات (مقصود خانه های مثلثه است نه علم مثلثات که ما بعدها در این باب گفتگو خواهیم کرد) میفرماید «از باب تنجیم حق نشنوند و کی باز گردند از چیزیکه عمر بدان بگذاشتند و کتابها بر کردند از حکمهای سه گانی بر آن و شاخ بر شاخ زدند ؟ و ؟»

اهل احکام بعضی از ستارگان را دوست بعضی دیگر گرفته اند و برخی را دشمن برخی دیگر دوستی و دشمنی هم چنین یاره ای را میانجی قرارداد داده اند و بر این

دوستی
و دشمنی

(۱) وقتی کوکبی بایکی از عقدتین قمر معارن باشد آن کوکب را مجاسد آن عقده گویند .

تصورات غریبه احکام عجیبه‌ای ساخته‌اند که چون ذکرش باعث ملالت خوانندگانست ما از شرح و بسط آن خودداری مینمائیم ولی حکایت زیر را بجهت این مقام بی‌مناسبت نمیدانیم .

در چند سال قبل یکی از دوستان من اظهار داشت
 نتیجه استخراج که فلان منجم استخراج نموده است که امسال
 یکی از منجمین قند و شکر و نفت فوق‌العاده گران خواهد شد

ولذا من تصمیم دارم که تا ممکن است از این سه جنس خریده و نگاهدارم تا پس از گران شدن با سود فراوانی بفروشم و شما هم اگر در این باب با من شرکت کنید یقین دارم که منافع سرشاری خواهید برد. من هنوز جواب قاطعی باو نداده و می‌خواستم باشما در این موضوع مشورت کنم آیا صلاح میدانید که من در این معاملات شرکت نمایم یا خیر؟

جواب دارم که اگر حقیقه^۱ از من صلاح‌اندیشی میکنید ابداً صلاح نمیدانم چه احکام نجوم را ابداً اعتباری نیست و بگفتار رمالان و حساب گران نزدیکتر است تا بپایان اهل علم و تحقیق و این شعر که منسوب بحضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب سلام‌الله‌علیه است بخاطر آمد
 اخبرنی منجم أبو خیل ترا جع المریخ فی بیت الحمل
 فقلت دعنی من اکاذیب الحیل ألمشتری عندی سواء و زحل

حضرت امیر علیه‌السلام میفرماید که منجمی ابو خیل نام (در موقعی که آنحضرت عازم جهاد بوده‌اند) مرا خبر داد که چون در این موقع مریخ بخانه حمل رجعت می‌کند لذا نحوست دارد و شکست خواهید خورد پس باو جواب دادم که مرا از اکاذیب و اراجیفی که بعقیده اهل تنجیم از اوضاع مختلفه کواکب بوجود می‌آید بخود واگذار چه برای من مشتری

وزحل یکسان است (عبارت دیگر سعد و نحسی وجود ندارد) خلاصه پس از چند ماه دیگر که من آن دوست خود را ملاقات کردم و از معامله آن منجم استفسار نمودم معلوم شد که اولاً رفیق من با او شرکت نکرده ثانیاً خود آن شخص هر چه پول داشته بانضمام مقداری از اثاثیه خویش بگرو گذاشته وقند و شکر و نفت خریده و احتکار نموده است اما از حسن استخراج آن منجم بقدری این سه جنس تنزل کرده که بالاخره مجبور شده است با ضرر کمر شکنی آنها را بفروشد و از سر خود باز کند .

از جمله احکام بی اساس اصحاب تنجیم دلالت
بر اعضای جانداران
هر برجی است بر یکی از اعضای حیوانات مخصوصاً
انسان باینطور که چون منجمین در شماره بروج
از برج حمل شروع می کنند لذا حمل را بمنزله سر گرفته اند و چون
بعد از حمل ثور است و پس از سر هم گردن لذا برج ثور را بجای گردن
و کتف شمرده اند و بهمین قیاس یش میروند تا برج حوت که آنرا بمنزله
دوپای حیوانات دانسته اند

در باب نظرات مختلفه کواکب نسبت به بروج و
انتقاد ابوالبرکات
بغدادی
اثراتی که اهل احکام بجهت آنها قائل شده اند
ابوالبرکات بغدادی می گوید بفرض این که محاذات
کوکبی با کواکب دیگر در محاذات بعضی از بروج (مثل قران کواکب
سعدیانحس بمحاذی برج حمل) دارای اثراتی باشد چرا باید در ۶۰ درجه
یا ۹۰ درجه یا ۱۲۰ درجه و یا ۱۸۰ درجه با اثر باشد و در سایر درجات
بی اثر ؟؟

منشا نظرات تنجیمی

اصلاً معلوم نیست که احکام راجعه به تثلیث و تریغ و تسدیس و غیره بر چه حکمت است و بچه مناسبت آنها را مؤثر در امور دانسته اند و از کی و از کجا ناشی شده است؟ اگر بگویند که پیدایش این احکام از طریق تجربه است گوئیم احکام تجربی وقتی صحیح است که در تمام موارد متشابه صادق باشد و حال آنکه ما عدم صحت آن را برای العین می بینیم از طرف دیگر تجربه در باب احکام تنجیم علاوه بر آنکه قرن‌ها باید بگذرد تا پاره‌ای از وقایع تکرار شود هر گاه حرکت دو نقطه اعتدالین هم در آنها دخالت داشته باشد باید ۲۵ هزار سال بگذرد تا یکمرتبه دور منطقه البروج راطی نمایند و تجربه بعمل آید و هنوز عمر نجوم باین پایه نرسیده است پس هیچ تجربه کافی در هیچیک از این ابواب بعمل نیامده است باضافه تجربیاتی هم که شده است غالباً خطایش بظهور رسیده است چنانکه حکیم اوحدالدین انوری ایوردی حکم کرده بود که چون قران سیارات سبعة در برج میزان واقع خواهد شد و میزان از مثله بادی است (۱) پس عالم در اثر بادهای سخت زیر وزیر خواهد شد. لذا مردم برای مصون ماندن از این بلای عظیم سردابها و زیر زمین ها ساختند و در روز موعود بداخل آنها شتافتند اتفاقاً آنقدر باد نوزید که چراغ را خاموش کند و لذا صابر ترمذی ایندو بیت را در این باب سروده است:

گفت انوری که درانر بادهای سخت

ویران شود سراچه و کاخ سکندری

«۱» روج حمل واسد وقوس رامتله آتشی ونور وسنبله وجدی را
مسله خاکی وجوزا ومیزان ودلو رامسله بادی وبالاخره سرطان وعقرب و
حوت رامسله آبی گویند.

در روز حکم اونوزیده است هیچ باد

یا مرسل الریاح تو دانی و انوری

معهدا بازهم این احکام بافان منفعل نگشته و وقتی واقعه مهمی را پیش بینی میکنند و بوقوع نمیرسد برای آن انواع تعبیرات و تحولات قائل میشوند چنانکه در باب حکم انوری گفته اند: چنگیز در آنروز متولد شد که بعدها عالم را خراب و ویران ساخت اما کی تاریخ تولد چنگیز را می دانست و از کجا معلوم شد که در آنروز بوده است؟ بعلاوه انوری گفته بود که دنیا بواسطه ریاح خراب میشود در حالی که چنگیز عالم را بضرر رماح ویران ساخت!!

در اینگونه موارد گویند اثر رماح شد و اگر احیاناً رماح و ناطح

حادثه عظیمی پیش بینی کرده باشند و بظهور نرسد

ولی قبل از آن بظهور رسیده باشد که پیش بینی نکرده باشند گویند اثر آنرا پیش انداخته و ناطح شد. مثل اینکه شخص مریضی دوائی نخورده بهبودی یابد و طیب بگوید اثرش را جلو انداخت و یا چند دقیقه قبل ماشینی از پهلوی کسی رد شده و بعداً آن شخص ادعا کند که ماشین مرا انداخت. حکیم فردوسی طوسی علیه الرحمه در رد اصحاب تنجیه فرموده است:

زبان ستاره شمر چاک باد دهانش پر از خار و خاشاک باد

چه داند کسی غیر و رودگار که فردا چه بازی کند روزگار

باز هم در ماه رجب ۵۸۱ بطلان احکام تنجیم

قران سیارات
ششگانه و آثار آن

بظهور پیوست که در تاریخ کرمان ضبط است. جمعی از اصحاب احکام اتفاق نمودند که قران

هشتم از سیارات ششگانه در برج میزان خواهد بود که مثله بادی است و

بدین جهت باعث خرابی عالم است و اکثر ابنیه و عمارات بواسطه برور زلزله منهدم می شود و بشهر کرمان بیشتر از سایر بلاد خرابی خواهد رسید زیرا که طالعش در برج میزان است. من (مؤلف تاریخ کرمان) این قضیه را بفضلائی که سابقه مودت و آشنائی داشتم مینگاشتم و از حقیقت آن می پرسیدم از آن جمله بزرگی بود از اهالی کرمان که در خراسان می زیست و بامن دوستی سی ساله داشت و ویرا جمال الدین ابوالفتح مینامیدند.

ابوالفتح در صنعت احکام انگشت نمای خاص و عام بود لذا من چندین دفعه در باب این قران بوی نگاشتم و تفصیل آنرا در میان گذاشتم و جوابی نیامد آنچه فضلاء خراسان در باب این قران حکم کرده بودند تجسس کردم تا وقتی فصلی که فرید نسوی در باب ابطال حکم انوری نوشته بود فرستاد از قرائت آن خوشوقت شدم و نسخه هایی چند از آن نامه را بدوستان فرستادم بعد جمال الدین بمن نوشت: حکم باد که ذکر شده رمزیست که منظور حکما از آن تحول احوال عالم و انقلاب ممالك بوده است بلی گفتار آن دوست فاضل من درست آمد چه بعکس آنچه اهل تنجیم گفته بودند قران مزبور سبب عمران و آبادی این شهر شد یعنی آن ملک ویرانرا فرماندهی کاردان نصیب گشت که نه تنها بآبادی آن افزود بلکه فقر و گرسنگی هم از آنجا رخت بر بست و عکس قضایائی که از قران سیارات پیش بینی کرده بودند بظهور رسید.

عموم اهل احکام معتقدند که هر خسوف یا خسوف و کسوف و آثار آنها کسوفی (گرفتن ماه یا آفتاب) واقع شود باعث مرگ یکی از سلاطین یا رجال بزرگ دیگر خواهد شد و یا حادثه عظیمی بوقوع خواهد رسید اما وقوع خسوف و

کسوف در هر چندی امری است حتمی و طبیعی. هر خسوف یا کسوف را بخوبی میتوان از روی محاسبات نجومی پیش بینی کرد و تمام جزئیات آنرا قبلاً استخراج نمود و اگر محاسبات آن صحیح و بی اشتباه باشد امری است لایبذل و قولی است لایرد اما احکامیکه اهل این صنعت بر آن مترتب میدارند پایه اش بر آب و ابدأ قابل اعتبار نیست چنانکه حکیم عالم مقام و معلم ثانی ابونصر فارابی در رساله النکت که رد بر اصحاب تنجیم است چنین مینگارد

من أعجب العجائب أن يمر القمر فيما بين البصر من الناس بأعينهم في موضع من المواضع ويستتر بجرمه عنهم ضوء الشمس و هو الذي يسمى الكسوف فيموت لذلك ملك من ملوك الأرض و لو صح هذا الحكم و اطرده لوجب أن كل انسان اذا استتر بسحاب (اوای جسم کان) عن ضوء الشمس فإنه يموت لذلك ملك من الملوك او يحدث في الأرض حادث عظيم وذلك ما يتفرغه طبائع المجانين فكيف العقلاء. - یعنی چون ماه واقع شود ما بین نقطه نظر بعضی از مردم که در برخی از نقاط کره زمین قرار دارند و بافتاب مینگرد بطوریکه جرمش نور آفتاب را از آنها بپوشاند (این حادثه کسوف نامیده میشود): یکی از شگفتیها اینست که بسبب چنین سانحه ای پادشاهی از پادشاهان زمین بمیرد.

اگر این حکم صحیح باشد پس لازم می آید که هر کس بواسطه ابری یا هر جسم دیگری از نور آفتاب مستور گردد باین جهت یکی از پادشاهان بمیرد و یا سانحه مهم دیگری در کره زمین رخ نماید این

حکمی است که طبع دیوانگان هم از قبول آن امتناع ندارد تا چه رسد بفقلاء و خردمندان .

گویند وقتی که ابراهیم یگانه پسر حضرت پیغمبر
کسوف مصادف فوت حضرت ابراهیم
 اکرم عليه السلام رحلت نمود کسوفی در عقب این

سانحه واقع شد که مردم حجاز آنرا يك بلای آسمانی پنداشتند و سبب نزول آنرا مرگ حضرت ابراهیم انکاشتند و لذا تمام مسلمانان آن سامان دست از کار کشیدند و ماتم گرفتند. چون حضرت رسالت پناهی عليه السلام استحضار یافت مردم را بمسجد دعوت فرموده بر منبر خطابه بالا رفت و پس از حمد خداوند متعال چنین فرمود:

إِنَّ أَلْشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْخَسِفَانِ
 بِمَوْتِ إِنْسَانٍ وَلَا بِحَيَوْتِهِ

یعنی ای مردم بدانید که شمس و قمر دو آیت اند از آیات الهی که نه بموت کسی منکسف و منخسف میشوند و نه بحیات او. بروید دکانهای خود را باز کنید و مشغول کسب و کار خویش شوید لذا بازارها را باز نموده مشغول کار شدند و بعد هم آب از آب تکان نخورد.

در سنه ۸۹۸ هجری کریستف کلمب آمریکا را
کسوف زمان کشف آمریکا
 کشف نمود و آنرا یونکی دنیا (دنیای جدید) نامید

و بعد با سپانیامراجعت کرد و مجدداً باسفاین بسیار از طرف آندولت مامور تسخیر و استثمار آنجا شد در این سفر اهالی آن سامان ویرا در یکی از جزایر محبوس کردند و چون امریکائیها آفتاب پرست بودند کلمب استخراج کرد که در فلان روز آفتاب خواهد گرفت و لذا در محبس بسر برد تا روز کسوف نزدیک شد و بمستمع حفظین خود پیغام

داد که من فرستاده خدای شما هستم و اگر مرا رها ننمائید فردا بر شما غضب خواهد کرد. اما نگهبانان کلمب ابدا اعتنائی بجانب وی ننمودند تا فردا که آفتاب منکسف گشت اهالی آن جزیره متوحش شده پیش کلمب بتضرع و عذر خواهی درآمدند. کریستف کلمب آنها را معطل کرد تا بر طبق حسابی که کرده بود ساعت انجلاء آفتاب نزدیک شد در این موقع دست بدعا برداشت و ضمناً آفتاب هم از انکساف خارج شد و باینجهت ویرا آزاد کردند.

هر چند که استخراج و پیش بینی کسوفی که کریستف کلمب کرده بود موجب نجات وی گشت ولی در میان بومیان ساده لوح امریکایک

مشاء وضع احکام تنجیم

امر خرافی توئید کرد که تا سالیان دراز هر وقت کسوف مرئی در افق آنها واقع میشد تصور میکردند که یک بلای آسمانی بر آنها نازل گشته و باعث وحشت آنان میشد پس میتوان گفت که پیدایش احکام تنجیم شاید اغلب بهمین منوال بوده است چه از یک طرف سلاطین پیشین و امرا و وزراء آنها برای حفظ مقام خود نه تنها بانواع حیل و تدابیر متشبث گشتند بلکه با افراد کسانی که ادعای پیش بینی و کشف مغیبات میکردند متوسل میشدند از قبیل کهنه - رمالان - جفاران - احکامیان - حساب - بینان فالگیران و امثال اینان.

اینضایفه هم برای جلب منافع خویش تا میتوانستند بقول معروف پیاز داغ آش خود را زیاد میکردند تا بازار متاع خویش را بیش از پیش رونق دهند و همین جا است که مصداق العلم نقطة کثرها الجاهلون بروز میکند چنانکه وقوع کسوف و خسوف ابتدا یک موضوع ساده ای

علمی بیش نبود ولی بعدها طراران و مفتخوران هر يك بنوبه خود پیرایهائی
بر او بستند و اذهان مردم را مشغول داشتند تا عقدهٔ راس نر وسعد شد و
عقده ذنب ماده ونحس!!

گویند اورنگ زیب پادشاه هندوستان چون بر
اورنگ زیب و شستن
تقاویم از احکام تنجیم
اریکه سلطنت نشست امر کرد که تمام سر
صفحه ها و وقایع احکام را با این که در میان اهل

هند اهمیتی بکمال داشت از تقاویم بشویند و آنها را از اینگونه اراجیف
پاك نمایند و خود در تمام دوران پادشاهی در هیچ امری از امور لشگری
و کشوری هرگز استشاره از منجمی ننمود معذلك درهمه عمر باشوکت
و عزت سلطنت نمود و هیچ تشویش و اضطرابی در خاطر وی راه نیافت و
تا حیات داشت ملتش در کمال آسایش و رفاه زندگی میکردند و ابداً
روزگار تلخ بخود ندیدند.

یکی از تقاویم سال ۱۳۲۹ شمسی در ماه ربیع-
الاول و ربیع الثانی که مطابق است با قسمتی از
غیب گویان و
خطاهای آنان
آذر و دی و جزئی از بهمن ماه چنین مینویسد:

اوضاع این ماه دلالت دارد بر سردی هوا و احتمال باران در برخی از نقاط
مستعد (!) و رونق پشمینه جات و فواید بعضی از تجار از امتعهٔ خارجی و
تنزل طلا و مسکوکات و نیکوئی حال علما و دانشمندان و عزت لحووم و
دسوم و فوت یکی از رجال و کثرت عقد و نکاح و اختلاف بعضی از واج
و رواج بازار طرب و کثرت فسق و فجور بعضی مردم و حدوث بعضی امراض
درونی و کسادى بعضی بازارها و نیکوئی احوال عامه مردم و رونق
ار دارو فروشان!! و دشواری حمل زنان و گفتگوها و نزاع بین دسته ای

از قبائل و مساعدت دولت با ملت و پیشرفت مردم در امور و الله اعلم.
ما از خوانندگان محترم عموماً و کسانی که باین غیب گویان
اعتقاد دارند خصوصاً تقاضا میکنم که اولاً درست در این احکام غیبیه
دقت نمایند و ثانیاً حوادث همه این ماه را بنظر آورند و با نگارشات این
تقویم مقایسه کنند.

اولاً سردی هوا و بارندگی (آنهم بطور احتمال) و رونق پشمینه
جات و عزت لحوم و دسوم از لوازم فصل زمستان است و بعینه مثل این میماند
که شخصی بنویسد اوضاع فلکی در این ماه دلالت دارد بر شیرینی شکر
و ترشی سرکه و سفیدی برف و سیاهی ذغال و امثال اینها.

ثانیاً کثرت عقد و نکاح و اختلاف بعضی ازواج و رواج بازار
طرب و کثرت فسق و فجور در بعضی مردم لازمه دو ماه ربیع الاول
و ربیع الثانی است چه در ماه محرم و صفر با احترام تعزیه داری از اینگونه
امور خود داری کرده اند پس لابد بعد از ختمه عزرا غریزه جنسی و
میل مردم بعیش و طرب جنبش خواهد کرد و باید دو ماه گذشته را
تلافی کنند.

ثالثاً فواید بعضی از امتعه خارجی و فوت یکی از رجال (که آن
هم غیر معلوم باشد) و اختلاف بعضی ازواج و حدوث بعضی
امراض درونی (آنهم بدون تعیین مرض) و کسادی بعضی بازارها و رونق
بازار دارو فروشان (آنهم در فصل زمستان) و نزاع بین دسته ای از قبائل
(بدون قید مکان) اینها همه اموری است عادی که در تمام اوقات سال و عموم
ممالک دنیا جریان دارد و مثل اینست که بگوئیم اوضاع این ماه دلالت
دارد بر چربی روغن و تلخی ترباک و گرمی آتش و سردی یخ و امثال اینها.

را بعداً تنزل طلا و مسکوکات و نیکوئی حال علما و دانشمندان و پیشرفت امور مردم ابداً مصداق نداشت بعلاوه اینکه اختلاف دولت و ملت هم در سر مسئله نفت در این دو سه ماهه شدیدتر شد.

خامساً نیکوئی حال عامه مردم علاوه بر اینکه در این مدت موضوعیت نداشت با بودن اختلاف بعضی ازواج و کثرت فسق و فجور و حدوث بعضی امراض و دشواری حمل زنان چه توافق دارد و چطور ممکن است وجود خارجی پیدا کند؛ اما حریقهای مهمی در ظرف این سال چندین مرتبه واقع شد که مهمتر از همه آتش سوزی جنگل گرگان و عمارت سازمان برنامه با اسناد آن بود که چندین میلیون ریال خسارت آنها شد و هیچکدام یک چنین حادثه مهمیرا این علماء غیبگو در هیچ جای تقویم خود ننوشته اند!

مانند اینم باینکه در مملکت ما، بعضی از اصحاب تنجیم بلباس روحانی بوده و خود را در عداد حجة الاسلامها میدانند و اخبار از عالم غیب مخصوص ذات واجب الوجود و سفراء کبار اوست آنهم در مواردیکه بامر حضرت حق باشد پس اینان چگونه در مقابل خداوند متعال عرض اندام نموده و از راه نظریات کواکب اظهار غیب گوئی مینمایند حتی برای اثبات و تأیید مدعای خود نظیر این دعا ویرا بعلمای بزرگ مانند ابوریحان و خواجه نصیر الدین طوسی و قطب الدین شیرازی و امثال اینها نسبت میدهند آیا این اشخاص در آیه کریمه «قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ (۱)»

(۱) ای پیغمبر بمردم بگو هیچ کس در آسمانها و زمین غیب نمیداند مگر خدا اما اینها شعور ندارند

حتی خود پیغمبر ﷺ میفرماید :

« لو كنت اعلم الغیب لاستكثرت من الخیر (۱) »

و بسیاری از آیات دیگری که بهمین مضامین است چه میگویند؟

اثرات احکام نجوم
در ملل اروپا
صنعت احکام تنجیم تا قرن نوزدهم مسیحی در
میان اروپائی ها بطوری متداول بود که گاهی
باعث وحشت های مرگباری میشده است و ما
بجمله نمونه بعضی از آن وقایع را که در تاریخ نجوم ضبط است در این
جا نقل میکنیم .

در قرن دوازدهم مسیحی اهل احکام باعتبار يك اجتماعي که از
سیارات در برج میزان واقع می شد یایان دنیا را اشاعت دادند و صحنه
اروپا را بوحشت انداختند و حقیقه هم این اجتماع واقع شده است زیرا
در ۱۵ سپتامبر ۱۱۸۶ مسیحی تمام سیارات مابین ۱۸۰ درجه و ۱۹۵ درجه
طول نجومی (۲) مجتمع می شدند ولی عهدا دنیا بایان نیافت و آب از آب
تکان نخورد .

یک نفر تنجیمی از اهل آلمان موسوم به استفلر بنوبه خود انتشار
داد که در بیستم فوریه ۱۵۲۴ بواسطه قران سیارات يك طوفان عالمگیر
واقع خواهد شد لذا مالکین اراضی واقعه در دره ها و کنار رودخانه ها و
ساحل دریاها بخیال یایان دنیا املاک خود را بمن بختی با شخص دیر
باور می فروختند .

یک نفر د کتر تولوزی موسوم به اوریل يت فروند کشتی بجمله

(۱) اگر من عیب می دانستم البته بری خود بیستر ضحیر میکردم

(۲) طول نجومی هر کوکب قوسی است از منطقه الروج که واقع

باشد مابین دایره ضوای آن کوکب و نقطه اعتدال ربیعی .

خاندان ودوستان خویش ساخت که در وقت طوفان بآب اندازد و بودرن نامی بوی اطمینان میداد که در این اقدام همعقیده بسیار دارد .

صدر اعظم آلمان شارلکن بایرمارتیر در باب خطرات طوفان آتیه مشورت کرد وی پاسخ داد که خطرات چندان عظیم نخواهد بود که موجب وحشت باشد ولی این قییل قرانها باعث انقلاب عظیمی می شوند که جای شك و تردید نیست . میعاد نحس در رسید و حال آنکه ماه فوریه راهر گزبان خشگی ندیده بودند .

با اینوصف باز هم احکام بافان از غیبگوئی خود دست برنداشته مجدداً در سال ۱۵۳۲ یکی از اشخاصی که معتقد باحکام تنجیم بود موسوم به لئوویتز از اهالی سپرین و دیگری ژان گاریون از اهالی بداندبورگ پیش بینی کرده بود که در سال ۱۵۸۴ بر اثر اجتماع سیارات طوفان شدیدی خواهد شد. در این سال ترس و وحشت مردم بطوری بالا گرفت که یکی از معاصرین موسوم بلوئی گوین مینویسد: در کلیساها از کثرت پناهندگان جانبود . عده زیادی وصیت خود را بدیگران میکردند غافل از این که اگر تمام مردم باید تلف شوند وصیت کردن چه حاصل. عده دیگری دارائی خود را برهبانان و کلیسائیان می بخشیدند بامید اینکه دعاهای آنان این قنات را بتأخیر اندازد.

کسوفهای کلی نیز باعث وحشت واضطراب اروپائیان میشده است چنانکه یکی از آنها کسوف دوازدهم اوت ۱۶۵۴ است که بوسیله

تأثیر کسوفات
در غرب

منجمین قبلا خبر داده شده بود و وحشت غریبی متعاقب این پیش بینی در میان آنها تولید شد چه اهل احکام طوفان عالمگیری بسبب آن اشاعه

داده بودند و بواسطه يك كسوف ديگرى حريق تمام كره زمين و بالاخره
برای كسوفاتی كه کمتر مبالغه و اغران داشته طاعونی شدن هوا را پيش
گوئی کرده بودند .

اعتقاد باین پيش گوئی های حزن انگيز بقدری رواج داشت كه
بر اثر دستورات مؤكد اطبا جمع كثير از اشخاص ترسو در سرداب های
مسدودی خود را پنهان می داشتند تا از خطر در امان باشند و شرح این
واقعۀ در كتاب «عالم شب نشینی فتنل» چنین نوشته شده است : بلی
در آن كسوفی كه كاملاً كلي بود آیا بی اندازه در وحشت نبودیم؟ و مردم
بیشماری در زیر زمینها خود را محبوس نكرده بودند؟ و فلاسفه می كه برای
اطمینان و تسلی خاطر ها قلمفرسائی می كردند آیا بیهوده نبود؟ آ نهائی
كه بغارها پناهنده شدند آیا بیرون نیامدند؟....

مؤلف ديگرى در كتاب خود (تحقیقات در باب ستارگان دنباله دار)
از وقوع كسوف كلي كه پيش بینی شده بود حكایت می كند.... روز بروز
بہت و تحیر مردم می افزود تا روز سانحه در رسید. كشیش يك ناحیہ بیلاقی
چون دید كه هرگز نمیتواند بتوبہ دادن سكنه این ناحیہ برسد (چون
گمان می كردند ساعت آخر عمرشان است) خود را مجبور دید كه بگوید
انقدر عجله نكنید زیرا كسوف پانزده روز بتاخیر افتاد. این مردم بیچاره
ابداً در قبول این تاخیر اشكالی نكردند چه بآثار سوء آن بیشتر اهمیت
می دادند تا تاخیر وقوعش!! (نقل از كتاب پایان دنیا تألیف حكیم منجم
فلارماریون فرانسوی ترجمه اینجانب).

ثوابت موقتی كه ناگهان در آسمان پیدامیشوند
غالباً موجب اضطراب مردم گشته و احكام با فان
نیز در اطراف آنها غوغائی پیا كرده اند از آن

ثوابت موقت
و آثار آنها

جمله ستاره موقتی یازدهم نوامبر ۱۵۷۲ است باین معنی که کمی بعد از قتل عام سنبار تلمی (۱) يك كوكب درخشانی از قدر اول در صورت ذات الكرسی ناگهان بدرخشید. ازپیدایش این كوكب که هرشب در آسمان میدرخشید نه فقط در توده عوام تولید خوف و وحشت کرده بود بلکه در میان خواص هم که نمی توانستند آنرا توجیه کنند ایجاد بهت و تحیر نموده بود بعضی از ستاره شناسان مدعی بودند که این رمز آسمانی ستاره مغها است و برای ابلاغ رجعت پسر خدا (یعنی حضرت عیسی - مترجم) و بر پا شدن قیامت و روز حساب برگشت نموده و از این رو اضطراب عظیمی بتمام طبقات اجتماعیه رو آور شد تا بالاخره نور كوكب رو بنقصان گذارده و بعد از هیجده ماه خاموش گشت و هیچ واقعه شومی هم رخ نداد فقط حماقت مردم و حقارت بشر و کذب اهل احکام بار دیگر بظهور پیوست پیدایش ذوات الاذئاب
خوف و وحشت مردم و احکام بافی اهل تنجیم
و آثار آنها

شده است از آنجمله ذودنب سال ۱۷۷۳ مسیحی
است که در تولید هول و هراس سهم بسزائی داشته و چنان دهشت و وحشتی در صحنه اروپا انداخت که حتی پیاریس هم که مهد علم و تمدن دنیا بود سرایت نمود و بقدری اهل احکام و غیب گویان در اطراف آن گفتگوها کردند و از یابان دنیا خبرها دادند که اگر بخواهیم آنها را شرح دهیم مثنوی هفتاد من کاغذ شود.

در قرن ما هم چندین مرتبه در اثر ظهور ذودنب خاتمه عالم پیش گویی شده است مثلاً ذودنب ییلا که بنا بود در ۲۹ اکتبر ۱۸۳۲ مدار
Saint - Barthélemy (۱) همان کسی است که مسیحیان
برونستان را بطور وحشیانه ای قتل عام کرد .

زمین را عموداً تلاقی نماید غوغای عجیبی برپا کرد و پایان دنیا را نزدیک میکرد و انقراض نوع بشر را اعلام میداشت اما عاقبت چه شد؟...

مدار زمین را بامکان آن اشتباه کرده بودند یعنی نباید در همان موقعی که ذوزنب باین نقطه میرسد زمین هم در همانجا باشد بلکه زیاده از یک ماه قبل یعنی ۳۰ نوامبر باید زمین آنجا واقع شود و ذوزنب زیاده از ۸۰ میلیون کیلومتر از زمین فاصله داشت و بالاخره بدون هیچ مزاحمتی راه خود را در پیش گرفت و از نظرها ناپدید شد و مردم را از ترس و لرز آسوده ساخت.

نظیر همین قضیه در سال ۱۸۵۰ واقع شد چه بعضی پیغمبران کاذب رجعت ذوزنب شارلکن را برای ۱۳ روغن همین سال خبر داده و تفألآت شومی ضمیمه آن ساخته و مخصوصاً یک انقلاب سیصدساله بآن نسبت می دادند و باز هم بور کنندگانی پیدامی شدند و حتی در خود یاری نیز اماکنی که بجهت توبه و انابه معین شده بود بیشتر از اوقات معمولی توبه کنندگان بآنجاها هجوم می آوردند.

باز یک پیشگوئی تازه ای در سال ۱۸۷۲ باسم منجمی پلانتمور نام رئیس رصدخانه ژنو انتشار یافت که منشاء هیچ اثری نبود ولی بازار احکام بافان را رونقی بیفزود (مثل ازبایان دنیا تألیف فلاماریون- ترجمه مؤلف)

در سال ۱۳۳۳ هجری قمری ذوزنب هاله دیدار گشت و از هنگام غروب تا پاسی از شب در افق تهرآن نمایان بود و بازار احکام بافان و غیب گویان در تمام مدتی که این کوکب خود نمائی می کرد رونقی داشت و در اطراف آن گفتگوهای کردند و در قلوب مردمان ساده لوح ایجاد خوف و

هراس می نمودند بعضی می گفتند که بازمین تلاقی خواهد کرد وزمین زیر وزبر خواهد شد ولی بعد از چندروز بدون هیچ خسارتی راه خود پیش گرفت و ناپدید شد فقط وقتی که منتهای نزدیکی را بازمین حاصل کرد چند دقیقه باد شدیدی وزید و سانحه مرتفع گردید .

سابقا اشاره نمودیم که یکی از دلایل بطلان

اختلاف اهل تنجیم در احکام

احکام تنجیمی همانا اختلاف اهل این صنعت

است چه هرگاه دونفر در يك موضوع دارای دو

نظریه مخلف باشند یا باید هر دو غلط باشد و یا یکی از آنها و بعبارت آخری غیر ممکن است که در حقیقت واحدی آراء مختلفی ابراز شود و همه آنها صحیح باشد بلی ممکن است همه آنها غلط بوده و حقیقت امر چیز دیگری باشد که با هیچ کدام از این آراء موافق نباشد مثل اینکه بگوئیم حسین الان یا در خانه محمد است یا خانه محمود ، واضح است که این قضیه قطعی و مسلم نیست زیرا که ممکن است نه در خانه محمد باشد و نه در خانه محمود بعلاوه محال است حسین آناً هم در خانه محمد باشد و هم در خانه محمود .

مثلا در نقل و انتقال و بنای شهرها و حصارها میان بطلمیوس و یعقوب کندی و قصرانی و عبدالحلیل سجزی اختلاف کلی است و هم چنین در حجامت کردن و رنگ زدن بعضی گویند که ماه باید زایدالنور باشد ولی قصرانی و باخرزی گفته اند که باید ناقص النور باشد (۱) و در امر ختنه نیز مابین کوشیار و سایر اهل احکام اختلاف است و هم چنین متقدمین از علمای نجوم که با احکام معتقدند پنج درجه اول هر خانه را ضعیف می

(۱) از سب اول هر ماه تا شب ۱۴ که هلال ماه رفته رفته بزرگ میشود زایدالنور گویند و از شب ۱۵ بعد را ناقص النور نامند .

دانند و کوکب را در آن درجات بی اثر می‌شمارند چنانچه این قبیل درجات را بعضی درجات میته و برخی درجات حشو نامیده‌اند اما متأخرین از اهل احکام کاملاً بر ضد آنها پنج درجه اول هر خانه را قوت آن خانه گفته‌اند و هم چنین اساسی که سعد و نحس کواکب و بروج را بر آن نهاده‌اند باید تحویل کواکب نحس بعقدہ ذنب که خود نیز نحس شمرده شده است نحوستان بیشتر شود در صورتیکه همگی مریخ را در مجاسده باذنب (۱) سعد می‌شمارند چنانکه نظامی گنجوی بمناسبتی گفته است.... که مریخ از ذنب مسعود گردد و این یکی از خلاف قواعد احکام است که هیچ دلیلی بر آن ندارند و هر کس اهل منطق و استدلال باشد خود این احکام را دلیل بر بطلان آنها می‌شمارد.

چون اهل احکام برج جوزا (خرداد) را منسوب
 بدست دانسته‌اند لذا فصد (۲) را در ماه خرداد
 شدیداً نهی کرده‌اند بعضی دیگر هنگامیکه
 قمر در جوزا باشد فصد را نهی کرده‌اند چنانکه حکیم خاقانی شیروانی
 گفته است:

نهی احکام از فصد
 در خرداد ماه

بچاه جاه چه افتی که عمر در نکبت
 بقصد فصد چه کوشی که ماه در جوزا است
 و بالاخره بعضی در طالع بودن جوزا از فصد نهی کرده‌اند چنان
 که حکیم نظامی گنجوی آورده است :

طالع جوزا که کمر بسته بود ازورم رگ زدنت رسته بود بود
 از این جا لازم می‌آید که اگر مریض در ماه خرداد احتیاج بر گت

(۱) وقتی است که مریخ در عقده ذنب واقع شود
 (۲) رك زدن

زُدن داشته باشد نباید اقدام بفصد کند تا مبتلا بسکته گردد و از دنیا برود.

اهل احکام نوشته اند که وقتی قمر بشور اتصال
داشته باشد گوشت گاو نافع است و چون بحمل
متصل شود گوشت بره و گوسفند مفید است!!

احکام در
باب غذا

واضح است که اهل احکام گاو زمین را در این مورد قیاس بگاو
آسمانی کرده و بره زمین را به بره آسمان و این حکم را بنا نهاده اند پس
اگر قیاس در هر مورد بمذهب ایشان صحیح باشد باید بگویند: چون
قمر در برج سرطان باشد گوشت خرچنگ نافع است و چون به برج اسد
متصل شود گوشت شیر مفید است و وقتی ببرج عقرب اتصال یابد گوشت
عقرب و لا اقل باید گفته باشند که چون قمر متصل ببرج جدی (بزغاله)
شود گوشت بز مفید افتد تا بدین فرمان قضا جریان قصایها بیشتر از پیشتر
بتوانند گوشت بز بخورد مردم دهند.

سید مرتضی اعلی الله مقامه در کتاب غرر و درر مینویسد:

اگر اقوال و تجربیات شما (اهل احکام) در باب احکام صحیح و
کلی باشد پس چرا دروغ شما در احکام بیشتر از راست آنست و صوابش
افل از خطا است. اهل تنجیم گویند خطای احکام خطای منجم است در
اخذ طالع و راندن تسییرات ما می گوئیم این تاویل وقتی صحیح است
که شما برای احکام نجوم دلایل قاطع و براهین مسلم از خارج داشته
باشید و چون دلیل درستی احکام بسته بصحت اقوال اصحاب تنجیم است
لا بد نادرستی آن خطای ایشان خواهد بود و این عذر (یعنی خطای احکام
خطای منجم است) را کسی میپذیرد که از علم او را بهره ای نباشد. چنانکه
مولوی در مثنوی میفرماید:

صدره از بینی دروغ اختری يك دوبار ادراست باشد منخري
اما اهل احكام چون خود مكرر در مكرر خطاها و نسا درستی
احكام خویش را متوجه گشتند برای پوشانیدن این خطاها و غلط را صحیح
جلوه دادن تا توانستند اصطلاحات عدیده وضع کردند تا بازار متاعشان
کساد نشود و دروغشان فاش نگردد مانند همان اصطلاح ناطح و راحی
که سابقایان نمودیم در اینجا است که باید بگوئیم صدر حمت بسو فسطائیان
یونان که آنچه ایشان میگفتند اگرچه عموما موهوم و مغالطه بود ولی
گفتارشان باز صورت استدلال داشت اما بافته های اهل تنجیم نه صورت
برهان دارد و نه خطابی بلکه باهیچیک از صور منطقی و ادبی سازش ندارد
چنانکه در لوائیح القمر در باب دوستی و دشمنی مینویسد:

لوائیح القمر در دوستی و دشمنی
باید ستاره آن عمل را بر عضو و خلط مربوط بآن
در وهم مسلط کرد تا مقصود حاصل گردد و هر چه
این وهم قوی تر باشد زود تر بمقصود میرسند
مثلا برای دشمنی باید ستاره مریخ را که نحس است در عالم وهم بر خون
کمارند و قمر را بر بلغم تا منظور حاصل شود.

حقیقه درست در این گفتار دقت نمائید که آیا باین وسیله دشمن را
میتوان از میدان در کرد؟ آیا مریخ را بجز اینکه رنگش هایل بقرمزی
است با خون چه مشابهت است و قمر را با بلغم چه مناسبت؟!

نه تنها ما در این مقال گفتار اهل تنجیم را بیانات سو فسطائیان تشبیه
نمودیم بلکه استاد المنجمین ابوریحان بیرونی هم در طعنی که بر ابو معشر
بلخی (که از اسانید صنعت احکام است) میزند با ما هم آهنگ است چه
در این باب میفرماید «اهل تنجیم تصدیق میکنند چیزی را که موافق

عقاید ایشان است اگر چه ظاهر البطلان باشد و تکذیب میکنند آنچه را مخالف رای ایشان است اگر چه حق باشد»

امام فخر رازی در *یواقیت العلوم* مینویسد: «منجم باید اولاً زمان و مکان و دولت و ملت و طالع و ولادت و طالع تحویل و دلالت‌های بروج و طالع سال و سال قران را یک‌یکان بداند تا احکام آنهمه دلالت‌درهم آمیزد و مراتب آن نگاه‌دارد پس از میان آن جمله حکمی بیرون آورد و ولی نگاه‌داشتن این شرایط از حد قدرت بشر بیرون است و اگر منجمی مدعی باشد که میتوانم ضبط اینها کنم گوئیم چون ما را مقصود لجاجت نیست در هر حال باشما همراهی کرده گرفتیم که ضبط تمام آنها نمودید شما هفت سیاره در افلاک قائلید و یک‌هزار و بیست و دو یا بیست و پنج ثوابت مرصوده دارید و حال آنکه چندان در احکام اعتنائی بآنها از بابت اشکال در اعمال ندارید»

ما می‌گوئیم بفرض اینکه اوضاع و احوال ثوابت مرصوده بطلمیوس را هم در نظر بگیرند اولاً چون در هیئت قدیم اسمی از سه سیاره اورانوس و نپتون و پلوتن در میان نیست با اینکه اینها هم جزء دستگاه عالم شمسی هستند ابداً در احکام تنجیمی بآنها نظری نداشته و هنوز هم ندارند.

ثانیاً بعد از اختراع دوربینهای قوی و مخصوصاً دوربین عظیم رصد خانه پالومار که اخیراً ساخته شده است معلوم میشود که تا میلیارد هاسال نور (۱) در فضای لایتناهی، ثوابت پراکنده است و هر ثابتی را سیاراتی است و هر سیار را اقماری که علم منجمین قدیم و احکامیین

(۱) نور در هر ثانیه ۳۰۰ هزار کیلو متر طی مسامت میکند و مقدار مسافتی که در یکسال می‌پیماید آنرا یکسال نور گویند

بآنها راه نداشت پس اگر بنا باشد تمام سیارات و ثوابت را در امور عالم ارضی خود مؤثر بدانند باید همه آنها را دخالت دهند و نه تنها علم ایشان بآنها را ندارد بلکه معلومات منجمین اخیر هم بانمام ترقیات و وسعتی که پیدا کرده است نمیتواند بهمه آنها احاطه نماید و چون صغری و کبری قضیه صحیح و کلی نباشد پس نتیجه آن نیز صحیح و کلی نخواهد بود بهمین جهة است که حضرت امیر مؤمنان علی بن ابیطالب علیه السلام در باب احکام تنجیم میفرمایند.

كثِيرٌ هَالَايْدُ رَكَ وَقَلِيلُهَا لَا يَنْفَعُ (۱)

شاید بعضی از مردم ایراد کنند که چون رؤیت هلال و خسوف و کسوف و تقویم سیارات مرثیه ای که منجمین استخراج میکنند ما برأی العین می بینیم که مطابق واقع است پس چرا سایر احکام ایشان را حق ندانیم؟ باید این بیت مثنوی را در جواب ایشان گفت:

آن یکی در وقت استنجا بگفت که مرا با بوی جنت دار جفت
شیخ گفتا خوں ورد آورده ئی لیك سوراخ دعا گم کرده ای
آندعا گه ورد بینی بود چون ورد بینی را تو آوردی به

موضوعات رؤیت هلال و خسوف و کسوف و امثال اینها مبنی بر يك سلسله محاسبات و فضایای ریاضی است و البته آنچه اساسش بر علوم ریاضی باشد حاق واقع است و خدشه بردار نیست اما آنچه مورد انتقاد ما است احکام نجومی است مثلاً وقتی که منجمی بگوید فلان روز در فلان ساعت آفتاب خواهد گرفت اگر در محاسبه اشتباه نکرده باشد با کمال اطمینان باید پذیرفت و هیچ شک و تردید در آن راه ندارد اما وقتی بگوید

که بر اثر این کسوف پادشاهی خواهد مرد و یا حادثه عظیمی واقع میشود
 ابتدا قابل پذیرش نیست و اگر هم احیاناً بعد از وقوع کسوف پادشاهی
 بمبرد یا امر مهم دیگری در جهان رخ نماید بکسوف ربطی ندارد چنانکه
 حضرت نبی اکرم ﷺ میفرماید لا مؤثر فی الجود الا الله (۱)

تعیین ساعت وقوع کسوف و حدوث حادثه‌ای از حوادث بواسطه
 نظری از نظرات کواکب هر دو از احکام نجومند. و همین اشراك لفظی
 است که مایه گمراهی و اختلاط حق باطل گردیده است.

بهین جهت مادر این رساله اولی را حکم نجومی (۲) و دومی
 را حکم تنجیمی (۳) استعمال کرده ایم.

حکیم فارابی در رساله النکت میگوید: مثلاً کسیکه از محاسبات
 زیجها آگاه باشد و ابعاد و اجرام کواکب و استخراج خسوف و کسوف و
 غیره را بداند و آنها را قبلاً بیان نماید حکم نجومی کرده است و این
 امر از ضروریات است چرا که حالت کواکب همواره بر یک نسق است
 و نیز کسیکه اطلاع از علم هیئت داشته باشد می داند که چون شمس بسمت
 الراس مکان مفروض نزدیک گردد بر حرارت آنجا میفزاید پس اگر این
 مطلب را بیان نماید یک حکم نجومی کرده است و دلالتش حتمی است
 و اگر کسی بگوید که چون کوکبی با کوکب دیگر مقارن گردد و یا نظر
 دیگری پیدا کند حادثه‌ای روی خواهد داد (خوب یا بد) باز هم یک حکم
 نجومی کرده است که از جمله ظنیات است ولی نوع هر یکی از این احکام
 را با دیگری تفاوت کلی است و فقط در اسم اشراك دارند بهین جهت امر
 بر بیشتر مردم مشتبه و همه این احکام را یکسان می پندارند»

(۱) هیچ چیزی نمی تواند در عالم کون و فساد مؤثر باشد مگر باراده

حضرت حق (۲) Astronomie (۳) Astrologie

لذا باعث گمراهی و تباهی امور آنان گشته و رفته رفته موجب فساد ملت و ملت میگردد و همین قسمت اخیر است که در دیانت اسلام هم شدیداً تکذیب و احتراز از آنرا تاکید نموده اند چنانکه پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرموده است:

كذب المنجمون ورب الكعبه و چون ما سابقاً هم باین موضوع اشاره کرده ایم در اینجا احتیاجی بتفصیل آن نداریم.

آنچه مسلم و آشکار است تاثیر جاذبه ماه در آبهای دریاها است بقسمی که چون بوسط آسمان جزر و مد قمری هر نقطه ای از بحار رسد آب دریا بالامی آید و مد حاصل میشود و بالعکس در نقاطی که آبشان بسمت موضع مد هجوم آورده است لابد آب آنجا پائین میرود و لذا جزر واقع میشود (رجوع شود بفصل هفتم از مقاله ششم هیئت ما) اثر جاذبه قمر نسبت بآبهای زمین بطوری محقق و مسلم است که منجمین قبلاً ساعت مد را حساب کرده و درجد اول دریانوردی ثبت و منتشر میکنند. این جدول هاینماید که ارتفاع مد در هر یث از بنادر مهمه دنیا در هر روزی از ایام ماههای قمری چقدر خواهد شد.

هم چنین نور قمر در کیفیت نباتات و حیوانات نیز تاثیر دارد. این احکام صحیح و کلی و طبیعی است قمر در هر برجی باشد نه اینکه در برج عقرب واقع شود اثرش غیر از وقتی باشد که در بروج دیگر است و برای بودن قمر در هر یث از بروج دوازده گانه احکام خاصی قابل باشند که هرگز باعالم خلقت و حقیقت مضابقت نکند.

باران و سگی آسیابان

از شیخ بهائی علیه الرحمة نقل میکنند که در سفری شب تاریک در رسید و شیخ بمنزل نرسید با آسیائی که در بین راه بود پناه برد و چون هوا گرم و آسمان صاف بود در پشتم آسیا خواید. آسیابان بشیخ گفت. چون احتمال باران می رود خوب است توی آسیا بخواید.

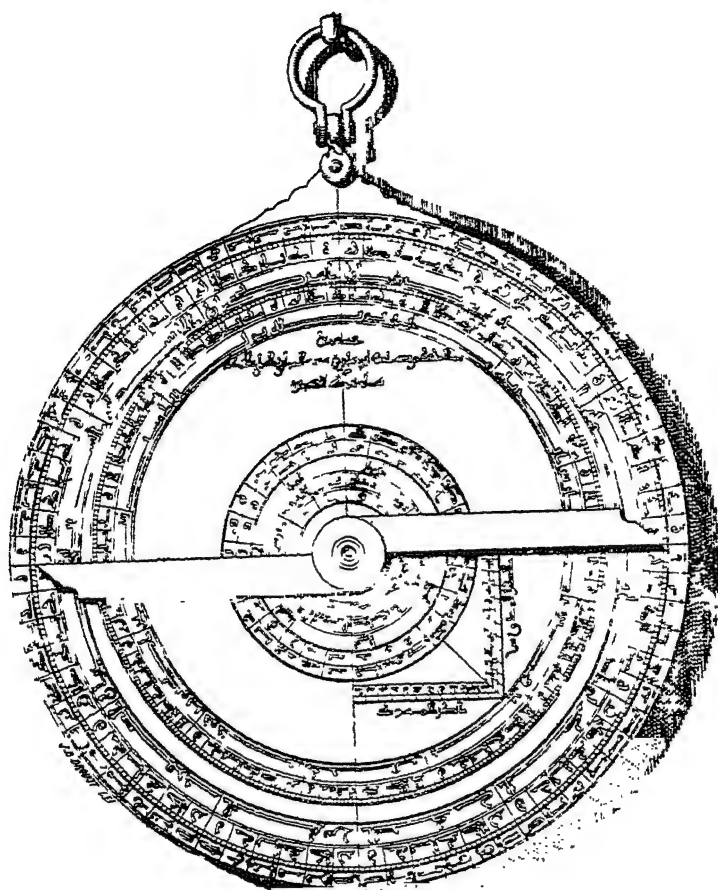
شیخ دوباره آسمان را نگاه کرد ابدأ اثری از ابر نیافت تقویم دید هیچ احتمال بارندگی مشاهده نمود. اسطراب بر آورد و ارتفاع ستاره ای گرفت و محاسبه ای نمود دلالتی از بارندگی نداشت ولذا اعتنائی بگفتار آسیابان ننموده در بیرون آسیا خواید چون پاسی از شب گذشت صدای غرش رعد شیخ را بیدار نمود و پس از چند دقیقه باران شدیدی باریدن گرفت

شیخ هر قدر در آسیا را کوبید از آسیابان جوابی نرسید شیخ در کمال سختی و عسرت شب را بسر آورد تا صبح شد و آسیابان بیدار گشت و بیرون آمد.

شیخ ازو پرسید تو از کجا دانستی که شب باران خواهد آمد آسیابان گفت من سگی دارم که هر وقت احساس بارندگی کند توی آسیا می آید تا از باران محفوظ باشد.

دیشب دیدم که سگ داخل آسیا شده است و باین جهة بشما گفتم که خوب است توی آسیا بخواید اما توجهی بعرض من ننمودید و باران خوردید شیخ فرمود :

حقا که فضاوت سگ آسیابان بهتر از حکم نجومی ما است.



اسطرلاب - اسبابیکه قدما بوسیله آن کواکب را رصد میکردند
 اهل تنجیم برای سیرات سبعة احکامی وضع
 نموده و در تقویم آورده اند ام چون خودشان
 ملاحظه کرده اند که اغلب احکامشان بوقوع
 نمیرسد و در انظار مردم کاذب و بازارشان کاسد میشود پس برای رفع
 این ماجرا بجهت هر یث از سیرات سعه خلفائی قائل گشته و آنها را
 خلفای سیرات
 سبعة

سبعه منحوسه نامیده و هر کدام را اسمی نهاده اند از این قرار
اکید غطیط عزیز سرموش کلاب ذوذوابه
لحیانی .

این خلفا نه خودشان معلوم اند نه مکانشان معین از هر يك از اهل
تنجیم بمیل خود آناری برای آنها قائل و احکامی وضع کرده اند
بعضی آنها را در تحت فلک آتش دانسته اند و برخی فوق مدار قمر
و متحرک بحرکت معکوس !! و حال آنکه نه فلک آتشی جز آفتاب وجود
دارد و نه در تحت مدار قمر کوکبی یافت میشود .

خلفای سیارات کفایت از حاجات اهل تنجیم
نموده آمدند و سکزیدوز (هشت سیاره) را وضع
کردند که هیچ علامت و نشانه ای در آسمان
ندارند .

معینا حرکت خاصی بجهة آنها قائل گشته و احکامی بر آنها
بار کرده و در تقاویم مینگارند و بازار ترویج اوهام و خرافات را گرم
مینمایند .

چنانکه سابقا هم اشاره نمودیم عموم احکامین معاصر
میدانند که وقتی این احکام وضع میشد ابدأ نام
و نشانی از دو سیاره عظیم اورانوس و نپتون و بطریق
اولی از سیاره جدید پلوتن در میان نبود و بنا براین واضعین احکام که
سیارات را در وقایع عالم مؤثر دانسته اند چون آثار نجومی این دو
سیاره را در احکام تنجیمی دخالت نداده اند پس احکامشان مخدوش و
بی اعتبار است اما وقتی همین موضوع عقلیرا با احکامیهای معاصر در میان

تناقضات
اهل تنجیم

میگذاریم و نقص احکامشان را مورد ایراد قرار می‌دهیم جواب می‌دهند سیاره ای که بچشم دیده نمی‌شود حکمی ندارد. گوئیم پس چگونه اساتید شما برای چیزهایی که ابداً وجود خارجی ندارد مثل خلفای سیارات و سکزیلدوز احکامی وضع کرده اند؟ آیا این تناقض نیست؟

بالینکه سالها از کشف اورانوس و نپتون می‌گذرد

اورانوس

و تقویم ایندو ستاره همه ساله در کنسانس -

ونپتون

دتان (۱) (معرفة الاوقات) و تقویم علمی دیگر

منتشر می‌شود متأسفانه اغلب تقویم نویسان و احکامیان معاصر ما آنقدر معلومات ندارند که بتوانند از آنها استفاده نمایند و اقلاً تقویم ایندو ستاره را در تقویم خویش بیاورند تا اگر کسیر احاجت افتد بآنها رجوع نماید گویا در مذهب ایشان وجود ایندو ستاره هنوز مقبول نیست و معلومات ایشان از معلومات زمان بطلمیوس نباید تجاوز کند.



(۱) Connaissance des temps تقویمی است علمی که بجهت منجمین و مهندسین و ملاحان از رصدخانه یاریس همه ساله قبلاً طبع و منتشر می‌شود

اختیارات احکام تنجیم

اهل تنجیم برای هر کاری اوقات خاصی اختیار میکنند که ما بعضی از آنها را مینگاریم تا خوانندگان باین اقوال پریشان بیشتر آشنا شوند . چنانکه مینویسند :

هنگام شروع بتعلیم و تربیت و کتابت باید قمر در بروج هوائی (۱) باشد و بنابراین هرگاه در اول سال تحصیلی (مهر ماه) قمر در بروج آبی یا خاکی یا آتشی باشد باید مدارس آنقدر در حال وقفه بمانند تا ماه ییکی از بروج هوائی منتقل شود .

اما برای تعلیم عام موسیقی باید قمر در خانه زهره یا عطارد باشد (۲) و متصل ییکی از ایندو . زیرا که ایندو کوکب را پدیدار عیش و نشاط میدانند و حال آنکه هر يك كره ئی هستند شبیه زمین مامنها بمراتب گرمتر . برای حمام رفتن باید قمر در بروج آبی یا آتشی باشد خصوصاً حمل و عقرب بشرطی که بزحل متصل باشد بلکه بسعدین متصل شود بانظر دوستی .

(۱) سه برج جوزا - میزان - دلو را که هر يك تادیگری ۱۲۰ درجه است مثلثه هوائی گویند

(۲) هر قسمتی از بروج دوازده گانه را ییکی از سیارات داده و آنرا خانه آن سیاره گفته اند چنانکه خانه زهره را میزان و ثور و خانه عطارد را سنبله و جوزا قرار داده اند و هر برجی که مقابل خانه سیاره ای باشد آنرا و بال آن سیاره گویند .

خیلی مضحك است که اگر کسی مدتی بحمام دسترسی پیدا نکرده باشد و یا حیانا غسلی بر او واجب گردد و اتفاقاً ماه در بروج خاکی یا هوایی باشد باید آنقدر در کثافت یا جنابت بسر برد تا ماه یکی از بروج آبی یا آتشی متصل شود :

برای اصلاح سرو صورت: باید قمر در بروج ذوجسین باشد الا سنبله و در بروج میزان و دلو و بروج آبی شاید، خاصه اگر متصل بمشتری بوده و یا زهره در برج میزان باشد.

برای نوره کشیدن: باید قمر تحت الشعاع (۱) و در بروج آبی باشد ... و بهتر آنست که زایدالنور باشد.

شمارا بخدا قسم ملاحظه فرمائید که برای يك عمل اصلاح یا تنویر چه شرایطی تعیین نموده و انسان را دچار چه تکلفاتی کرده اند ؟
کیست که بتواند این نکات را مراعات کند و کیست که از عدم مراعات این نکات ضرری برده باشد ؟

بلکه هر گاه انسان بخواهد این شرایط را رعایت کند باید چشمه از زندگی و حیات خود بیوشد مضافاً باینکه ما چشم از سایر شرایط تنجیمی پوشیدیم تا باعث ملال خوانندگان نشود.

ساعت خرید اشیاء: باید قمر زایدالنور باشد و متصل بکواکب سعد و مریخ از عطارد ساقط باشد اما نباید قمر مجاسد (۲) ذنب یا ناقص النور و یا متصل بستاره نحس باشد که عاقبتش بنزاع انجامد

- (۱) اوقاتی از اواخر هر ماه قمری است که ماه دیده نمیشود.
(۲) یعنی طول نجومی آنها مساوی باشد و اصطلاحاً در این مورد کوکب سفلی را بعلوی خود متصل میخوانند.

تا شخص کاسب یا تاجر در موقع معامله بخواند این شرایط را ملحوظ دارد متاع منظور هفتاد دست گشته است .

ساعت فروش اشیاء : باید قمر از ستاره سعدی منصرف (۱) و بکوکب نحسی متصل و نورش رو بنقصان باشد.

واضح است که تا این شرایط موجود شود خریداران فرسخها از فروشنده دور شده اند .

ساعت گریختن و پنهان شدن : وقتی خوب است که ماه در محاق و متصل بخداوند خویش باشد .

اما تا شخص منتظر فرا رسیدن چنین ساعتی باشد در زمره زندانیان در آید .

ساعت شرکت کردن : باید ماه در برج ذوجسدین باشد و یا در برج اسد و جدی بود ولی در حمل و ثور نباشد و لازم است که زایدالنور باشد . واضح است که با چنین شرایطی هرگز شرکت تشکیل نخواهد شد . ساعت نقل مکان : اگر قمر در نور یا اسد یا دلو و یا حوت باشد بسیار خوب است و اگر در بروج ذوجسدین باشد میانه است .

بدیهی است که هرگاه مستاجری محکوم بتخلیه خانه شده باشد و بخواند منتظر فرا رسیدن چنین ایامی باشد مأمورین مربوطه تمام اسباب و اثاثیه او را بکوچه و خیابان خواهند ریخت .

برای بنا نهادن باید قمر زایدالنور باشد و در یکی از بروج ذوجسدین

(۱) چون کوکبی سفلی از علوی در گذرد آنرا منصرف از علوی خود گویند

و متصل بکوکبی که در شرف (۱) بوده باشد و لازم است که ماه در هبوط (۲) نباشد و نسبت بمشتری یا زهره نظر تثلیث یا تسدیس داشته باشد.

تا شرایط فوق موجود و موانع کار مفقود گردد فصل بنائی منقضی گشته صاحبخانه باید فصل زمستان را در خانهای موهومی تنجیم بسربرد. برای خراب کردن و بناساختن باید قمر هابط باشد در جنوب و از نحوستها منصرف و بمسعدت متصل باشد و بخداوندخانه خویش بدوستی اتصال یابد و نیز لازم است که زحل ضعیف باشد. اگر هنگام خراب کردن؛ طالع (۳) اسد باشد و قمر در عقرب و از آفتاب ساقط (۴) جایی که خراب کرده اند آباد نشود.

ملاحظه کنید آیا اینهمه خرابیهایی که در بلاد مختلفه دنیا میشود و بجای آنها بندهای نوین برپا مینمایند، ساعت شروع همه آنها مطابق این احکام است؟ (نه والله)؛ آیا کسانی که ابداً معتقد باین احکام نبوده و ابینیة قدیمه را کوبیده و بجای آنها کاخهای کوه پیکر و آسمان خراش بنانده اند با تمام نرسیده است؟

ساعت مباشرت: باید قمر در حمل یا اسد یا میزان یا جدی و متصل بزهره و نسبت بمریخ بانظر دوستی بنگردد و اگر بخواهند که اولادشان

(۱) اهل تنجیم بهر سیاره ای دو خانه داده اند (از بروج دوازده گانه) یکی از آن دورا که باطبع ستاره موافقت دارند شرف آنکو کب گویند

(۲) برج مقابل شرف راهبوز کوکب نامند.

(۳) جزئی از منصفه البروج که در وقت منظور از افق ضوئ میکنند.

(۴) چون کوکبی اول و هله ساعتی از افق طلوع کند که هنوز سپیده

صبح نور او را نتواند محو نماید آن ساعت را ضوئ آنکو کب گویند و غروب کردن آنرا هنگام سپیده ده سقوط آن ستاره نامند.

نشود باید قمر در یکی از بروج عقیم (جوزا واسد و سنبله) باشد و ساقط از سعدین و اگر قمر متصل بزحل باشد مباشرت نشاید.



آیا اهل احکام خودشان در موقع مباشرت این شرایط را مراعات میکنند. اگر این احکام را پایه و مایه ای بود و اهل تنجیم اعتقادی با احکام خویش داشتند باید تمام فرزندان ایشان از نوابغ دنیا باشند. هر ماه قمری اقلای هفت روزش ماه در سه برج عقیم واقع میشود. آیا در این هفت روز مباشرت واقع نمیشود؟ و آیا هر چه مباشرت واقع شود اولادی بوجود نمی آید؟ بدیهی است که زن بچه مرده هم بساین افکار و عقاید میخندد!

برای طلب فرزند: باید قمر در یکی از بروج کثیر الاولاد باشد مانند سرطان، عقرب، حوت و باید طالع نیز از همین بروج بود و بانظر دوستی بمریخ بنگرد پس اگر پسر خواهند لازم است که قمر در برجی مذکرو در مثله آفتاب و خداوند طالع و صاحب بیت و خداوند خامس در بروج مذکور یا ربع مذکور بود و اگر دختر بخواهند این دلالات باید در بروج مؤنث یا ربع مؤنث باشد.

شما را بخدا درست در این بیانات دقت کنید و بخندید. امروز با اینهمه انکشافات و تحقیقات علمی و عملیات و آلات طبی و جراحی و بحثهای راجعه بمعرفت النفس که نصیب انسان گشته است هنوز بزرگترین علمای فن با تمام نبوغ خود نمیتوانند اعمالی در نطفه بجا آرند که اولادشان بمیل خود آنها پسر یا دختر باشد پس چگونه فلان برج یا فلان ستاره که جمادی بیش نیست میتواند مولد پسر یا دختر در رحم فلان زن گردد؟!

آری این اراده و دانش مخصوص ذات واجب الوجودی است که این بروج و کواکب را آفریده است چنانکه قرآن مجید نیز مؤید این مقال است :

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مِثْقَالَ الزَّائِرِ حَامٍ.. (۱) و باز میفرماید : هُوَ الَّذِي يَصُوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ (۲) ما نمیدانیم که صانعین تنجیم چه میگویند و چه می اندیشند! نه روی موازین علمی و عقلی حرف میزنند و نه بآیات الهی اعتقاد دارند . افکار اینان بگفتار ستاره پرستان بیشتر شباهت دارد تا پیروان اسلام چه آنها هم مانند ایشان آفتاب و ماه و ستارگان را در عالم وجود مؤثر میدانستند و بهمین جهت حضرت ابراهیم سالها با آنان مبارزه کرد تا عده را از شرك و بت پرستی نجات داد .

درو بردن و نو پوشیدن : باید قمر در بروج منقلب یا ذوجس دین باشد نه ثابت و هم زاید النور و متصل بزهره باشد بنظر دوستی و نیز اینک باید دریکی از ساعات منسوب بمشتری بود .

اگر صنف خیاط میخواستند این حکم را رعایت کنند نه خود میتوانستند کسب معاش نمایند و نه مردم صاحب لباس میشدند ساعت دندان کردن باید : قمر در بروج ثابت باشد نه نور و زاید - النور بود .

کسیکه مبتلا بدرد دندان باشد و بخواهد بدستور ارباب تنجیم رفتار کند باید آنقدر درد دندان بکشد تا جانش در آید :

-
- (۱) برآستی که فقط خدا روز قیامت آگاه است و باران را نازل میفرماید و میداند که در رحمها چیست .
- (۲) اوست خداییکه هر طور اراده فرماید شمارا در رحم می آفریند

ساعت ختان - باید قمر دربروج آتشی وصاحب خانه و طالع او دربروج هوائی و نیز ماه زایدالنور و متصل بیکی از کواکب سعد باشد بنظر سعد ولی کوشیار میگوید قمر باید ناقص النور باشد



تا این شرایط جمع شود و ختانهیم بموقع حاضر گردد بچه مرد شده است و دیگر نمیتواند متحمل درد ختان گردد و تازه معلوم نیست که باید بفتوای کوشیار رفتار کرد یا بفتاوای دیگران !!

ساعت جنک رفتن: باید طالع یکی از خانهای ستارگان علوی مخصوصا مریخ باشد و خداوند (۱) طالع در طالع یا وسط السماء یا حادی عشر باشد (۲) و اگر طالع خانه مریخ باشد باید مریخ با و ناظر بود بدوستی و ماه در برج آبی و منصرف از ستاره سفلی باشد. تا ستاد آرتش و فرمانده لشکر منتظر شوند که طالع خانه مریخ شود و مریخ ناظر بود با و بدوستی و... دشمن سرتاسر کشور را اشغال کرده و کار از کار گذشته است.

سفر خشکی کردن: باید قمر دربروج خاکی باشد و منقلب و طالع از نحوس خارج باشد و قمر ناظر بنحسین (۳) نباشد بلکه نظر بسعدین (۴) داشته باشد و بهتر آنست که ماه بمشتری یا آفتاب ناظر باشد

(۱) هر برجی را به پنج قسمت نامساوی تقسیم کرده و هر قسمت را یکی از سیارات داده و آنها خداوند آن قسمت دانسته اند اما خود این قسمتها در نزد مصریان و بطلیموسیها مورد اختلاف و همین اختلاف خود بهترین دلیل بررد آنها است

(۲) برج یازدهم است در صورتیکه بعکس ترتیب بشمارند

(۳) مریخ و زحل (۴) زهره و مشتری

در سفر بحری: باید قمر در بروج آبی یا خاکی (۱) باشد و بهتر آن است که آبی بوده و منقلب و ذوجسدین با همان شرایط



آیا تمام این مسافرتهائی که مردم با قطار بلاد دنیا مینمایند و هیچکس توجهی بچنین شرایط عاطل و باطل ندارد هزار يك این سفرها دچار خطر میشود؟

ساعت دخول بشهر: باید قمر در بروج ثابت باشد اگر شخص بخواهد در آن شهر بماند. والا باید قمر در بروج ذوجسدین و ناظر بکوکب سعد و آفتاب بروش دوستی باشد و ساعت دخول باید ساعت، منسوب بسعدین بود.

واضح است که هرگاه ساعت دخول بشهر مساعد نباشد باید مسافر بیچاره آنقدر در بیرون شهر بماند و غلیه انتظار بخورد تا دستورات این حکمای خرافی در عالم خیال از قوه بفعل آید.

در جلوس سلاطین بتخت: باید ماه زایدالنور باشد و در یکی از بروج ثابت (غیر از عقرب) خاصه اسد و ناظر بسعود و ایمن از نحوس و طالع برج ثابت باشد پس اگر عقرب بود بهتر باشد بجهت آنکه دهم آن اسد است (۱) که خانه سلطان است و خداوند خانه ماه صاحبش از نحوس ایمن باشد و باید خداوند خانه در برج ثابت باشد و آفتاب در بروج ناری (آتشین) یا در وسط السماء باشد و سهم السعاده نیز قوی حال بود و ناظر بسعود و ناظر دوستی و هم چنین قمر باید از عطارد و زهره منصرف و بآفتاب و مشتری ناظر باشد و ناظر دوستی.

(۱) یعنی اگر بروج دوزده گانه را ابتدا از عقرب بشماریم دهمش اسد است.

ملاحظه فرمائید که این مجاز گویان و احکام بافان که بنام منجم دور سلاطین و امراء جمع میشدند برای يك امر جلوس چه شرایط غریب و عجیبی وضع میکردند تا بدینوسیله بازار متاع خویش را هر چه بیشتر رونق دهند و خود را مشیر و مشار گردانند و زمامداران کشور را منظر خویش سازند. اگر مامیخواستیم تمام مهمالاتیکه این جماعت برای امور و شئون مختلفه حیاتی بهم بافته اند در اینجا بنگاریم موجب ابطال وقت خود و کسالت خوانندگان میشدیم لذا بهمین اندازه قناعت نمودیم. فقط برای اثبات بی اساسی احکام و پرمدعائی آنهائی که همیشه صحت استخراجات خود را بر رخ مردم ساده لوح میکشند و احکامشان را معتبر میشمارند و این اباطیل را وحی آسمانی میدانند و از مختصات شئون علمی خویش جلوه میدهند سؤال میکنیم.

آیا از سانه ۱۵ بهمن سال ۲۷ که پشت تمام ملت ایران را بلرزه در آورد کوچکترین اشاره ای از رشحات این علوم غیبیه بآن واقعه شده است. آنهائی که برای حمام رفتن و حتی مسهل آشامیدن ساعت نیک و بد و سعد و نحس استخراج میکنند چگونه نتوانستند اقلاً قران نحس ۱۵ بهمن را نسبت بشاهنشاه ایران اعلیحضرت محمد رضا شاه

سانحه ۱۵ بهمن

۱۳۲۷

پهلوی پیش بینی نمایند و بدبختانه یا خوشبختانه

آنچه را هم که احکام ایشان دلالت میکند

خطایش بظهور میرسد مگر وقایعی که بمناسبت اقتضای فصل یا ماههای قمری در تقویم مینویسند آنها هم از جمله اموری است که هر شخص عامی میدانند و احتیاج بسر صفحه های تقویم ندارد و اگر گاهی یکی از

پیش بینهای آنها وقوع می یابد بقول عرب رميةً من غیر راءم می باشد
چنانکه گفته اند :

گاه باشد که کودک نادان بغلط برهدن زند تیری
خود ایشانم میدانند که بفرموده حکیم ابوریحان بیرونی اعتقادشان
در باب احکام خویش بقدر اعتقاد کمترین مردم است .



دلیل بطلان احکام تنجیم

اگر دو بچه در يك آن بدنیا آیند كه يكي از آنها شاهزاده باشد و ديگري رعيت زاده چون طالع ايندو در تمام جزئيات يكسان است لابد احكام تنجيمي آنها نيز بايد بي تفاوت باشد و اين منتهای بطلان احكام تنجيم را ميرساند چه شاهزاده و رعيت زاده هرگز در اوضاع حياتي و جزر و مد روزگار يكسان نميشوند .

بهترين دليل بر اسكات اصحاب تنجيم اينستكه
 يك چيز خوردني بر داريد و از منجمي كه داعيه
 احكام دارد سؤال نمائيد آيا من اين را خواهم
 خورد يا ديگري؟ پس اگر بعد از اسطرلاب گرفتن و زايجه كمشيدن و
 حساب كردن گفت خودت خواهي خورد فوراً بدهيد بديگري بخورد و
 اگر گفت ديگري ميخورد في الفور خودتان بخوريد تا نقض حكمش را
 براي العين مشاهده نمايد و منفعل گردد (نقل از بيان مرحوم سيد مرتضى
 اعلى الله مقامه در كتاب غرر و درر) اما ممكن است آن غيب گو زرنك
 و طرار باشد و جواب دو پهلو بدهد باین معنى كه بگويد: آنچه از محاسبات
 و استخراج من بر مى آيد اينست كه يا خودت ميخوري و يا ديگري در
 اينصورت شما ميتوانيد فوراً آنرا لگدمال كنيد كه نه خودتان خورده باشيد
 و نه ديگري تا در هر صورت بطلان حكم او ثابت گردد .

دلیل دیگر بر فساد
 اقوال تنجیمی

چنانکه اشاره نمودیم استاد نابغه زمان ابوریحان

دلالت بروج بر
شهرها و نواحی

ریاضی دان را ابدأ اعتقادی با حکام تنجیم نبوده

است مع هذا اقوالی چند از اصحاب این فن در

کتاب التفهیم آورده که از آن جمله دلالت بروج است بر شهرها و نواحی
دنیا و ما بایک تصرفات جزئی که موافق زبان امروز باشد ذیلا نقل میکنیم

برج حمل دلالت دارد بر بابل، فارس، فلسطین و آذربایجان

» ثور دلالت دارد بر سواد عراق، همدان، کردانکوه، مدین، جزیره
قبرس، اسکندریه، قسطنطنیه، عمان، ری فرغانه، و آنرا شرکتی است
دره‌ری (هرات) و سیستان.

برج جوزا دلالت دارد بر مصر و شهرهای برقه و ارمینیه، گرگان،
گیلان، برجان؟ موقاق (مغان) و نیز در کرمان و اصفهان شرکت دارد.
» سرطان « بر آنچه از آنسوی موقان است از ارمینیه کوچک،
قسمتی از افریقا، هجر، بحرین، دیبل (؟)، مرو و مشرق خراسان و در
بلخ و آذربایجان هم شرکت دارد.

» اسد « بر ترك تابه یا جوع و مأجوج، عسقلان، بیت المقدس
نصیبین، مداین، ملطیه، میسان، مکران، دیلم، ابوشهر (بوشهر)،
طوس، سغد و ترمذ.

» سنبله « بر اندلس، شام، جزیره افریطی؟، فرات جزیره
جرامقه (؟) مملکت حبشه، صنعا، کوفه و آنچه از شهرهای پارس سوی
کرمان است، و سیستان تا کرانه‌های سند

برج میزان « بر روم تا افریقا، صعیدمصر (سعید) تا کرانه حبشه،
انطاکیه، کشمیر، ختن (قسمتی از چین شرقی)، طرسوس (؟) مکه

طالقان ، بلخ تخارستان ، هری سیستان ، کابل ، چین و کرمان .
 « عقب » « زمین حجاز ، بادیة عرب تا یمن ، مدینه ، طنجه ،
 قباد وقبا (؟) ، خزر ؟ ری ، آمل ، ساری نهاوند ، نهر و ان و درسفدهم
 شرکت دارد .

« قوس » « برجبل ، دینور ، اصفهان ، بغداد ، ری ، صباوند ،
 دربند ، فرزانه ، جند شاپور و در بخارا و گرگان و کرانه دریای ارمنیه
 و تا مغرب بربرستان شرکت دارد .

« جدی » « مکران ، سند ، جوی مهران ، میانه دریای عمان
 تا هندوستان ، چین ، مشرق زمین ، روم ، اهواز و اصطخر (۱)

« دلو » « سواد تا ناحیت کوه ؟ و ناحیت های کوفه ، سواحل
 حجاز ، زمین قبطان ، مغرب سندیان و در پارس نیز شرکت دارد .
 « حوت » « طبرستان ، قسمت شمالی گرگان ، بخارا ، سمرقند
 و در روم و قالیقلا ؟ تا بشام ، جزیره ؟ مصر ، اسکندریه ، دریای یمن و
 مشرق زمین هندوان .

این بود دلالت هر يك از بروج دوازده گانه بهر يك از بلاد و
 نواحی که اسانید این فن از قدیم الایام نوشته اند تا بزمان ابوریحان
 رسیده است .

چنانکه ملاحظه میشود ابدأ نام و نشانی از بر عظیم امریکا و استرالیا
 یا اقیانوسیه در میان نیست چرا ؟ برای اینکه قدماتا قرن پانزدهم مسیحی
 از این نواحی اطلاع نداشتند . در اینجا خواهی نخواهی این سؤال پیش
 می آید :

(۱) اصطخر معرب استخر است

آیا با اینکه اصحاب تنجیم از جغرافیای زمین خود بیخبرند چگونه
از خصوصیات عوالم سماوی دم میزنند و اوضاع و قایع جهان را بر صفحات تقاویم
مینگارند. بقول سعدی علیه الرحمه :

تو براوج فلک چه دانی چیست چون ندانی که در سرای تو کیست
پس بهتر آنست که از این اوهام و خرافات دست بشویند و اذهان
مردم را باین باطل و اقایل مشوب نسازند و بمصدق آیه کریمه «هو الذی
جعل لکم النجوم لتهتدوا بها فی ظلمات البر و البحر» (۱) توجه مردم را
بحقایق علم هیئت و نجوم معطوف دارند تا هم توحید و خداپرستی آنان
محکم و استوار گردد و هم از این علم شریف استفادات فنی بنمایند.



(۱) او چنان خدا میست که کواکب را برای شما مقرر داشت تا بوسیله
آنها در اعماق بیابانهای تاریک و دوریهای بی کران رهنمایی شوید.

باز هم تکذیب اصحاب تنجیم در شرع مقدس اسلام

در احتجاج از سعید بن جبیر روایت شده است که روزی حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام عازم جنگ نهران شد در اینموقع دهقانی (۱) از عجم پیش آمد و پس از تقدیم تهنیت عرضه داشت : چون امروز کواکب منحوسه در طالع اند و ستارگان مسعوده در نحوسه آنها محاط میباشد شرط عقل نیست که در همچو روزی اقدام بچنین امر خطیری فرمائید چه اوضاع و احوال سخت پریشان است و کواکب در حال انقلاب و در برج شما آتش فتنه و فساد شعله ور میباشد و لذا پرهیز از جنگ و جدال سزاوارتر است

امیر مؤمنان علیه السلام در جوابش فرمودند : ای بیچاره تو از آثار کواکب گفتگو میکنی و از قضا و قدر مرا میترسانی؟! آیا حکایت صاحب میزان را میدانی و از قصه صاحب سرطان خبر داری؟ آیا میدانی که مابین کواکب درخشنده و خفیه (۲) چه نسبتی است؟

دهقان گفت الان رصد میکنم و عرضه میدارم فوراً اسطرلاب از

(۱) بنظر ما دهقان قابل چنین اشاراتی نیست مگر آنکه موبدی بلباس دهقان درآمده باشد .

(۲) شاید منظور حضرت از کواکب درخشنده کواکبی باشند که با چشم غیر مسلح دیده میشوند و کواکب خفیه آنهایی که بدون دوربین نمیتوان مشاهده کرد .

بغل در آورد و نظر کرد حضرت از اعمال وی تبسمی فرمود و باز خطاب بدهقان کرده فرمودند :

آیا میدانی که دیشب خانه‌ای در چین خراب شده است و در ماچین (۱) برجی شکافته است و در جزیره سرانندیب حساری فرود آمده و بطریق روم (۲) در ارمنیه منهزم گشته است و در وادی نمل مورچها شورش کرده اند . و پادشاه افریقا فرمان یافته است (؟) آیا از اینوقایع اطلاع داری ؟ عرض کرد خیر یا امیر المؤمنین و باز فرمودند امشب بواسطه وجود هفتاد هزار عالم (۳) شب سعدی شد و در هر یک از اینعواالم هفتاد هزار نفر متولد شده اند و امشب همه هفتاد هزار نفر خواهند مرد که این یکی از ایشان است (با دست خود بسعدبن حارثی اشاره فرمودند (۴) چون سعد دانست که حضرت او را شناخته اند پنداشت که قصد گرفتن و بند کردن ویرا دارند فوراً خنجرى بر کشید و چنان برسینه خویش فرو برد که دردم هلاك گشت .

دهقان چون این اوضاع واحوال را مشاهده کرد فوراً بخاك افتاد و سجدہ بجا آورد حضرت مولا بوی فرمودند که آیا بدیده تحقیق دیدی و حقیقت امر دریافتی عرض کرد بلی یا امیر المؤمنین سپس آنحضرت فرمود من ومولایم رسول الله ﷺ لاسرقی ولاغریبی نحن ناشئة القمب واعلام

(۱) مقصود هندوچین است .

(۲) رئیس کنسینهای 'رامنه

(۳) عدد هفتاد هزار که در اینمورد و موارد دیگر ذکر فرموده اند

علامت تکثیر است نه عین آن عدد

(۴) این شخص از طرف خوارج در میان عسا کر حضرت امیر جاسوسی

می کرد .

الفلك (۱) اما بقول تو که میگوئی از برج طالع من آتش شعله ور است بهتر این بود که از آن آتش بنفع من حکم میکردی نه بزیانم چه نور و ضیاء آن پیش من است و شراره سوختش دور از من و این موضوعی است بسی شگرف و عمیق که اگر اهل تحقیق باشی میتوانی تحلیل نمائی .

عبدالله بن العوف الاحمر روایت کرده است که وقتی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام عازم جنگ نهران گردید یکی از نجو میهای احکامی عرض کرد ای امیر مؤمنان در این ساعت حرکت خوب نیست بلکه سه ساعت از روز گذشته خوب است حرکت فرمائید . حضرت فرمودند این ساعت چه عیب دارد ؟ عرض کرد اگر در این ساعت عازم میدان کارزار شوید شکست خواهید خورد و تفرقه در اصحاب شما خواهد افتاد و زیانی عظیم خواهید دید ولی هر گاه در آن ساعت معروضه حرکت فرمائید نصرت و ظفر می یابید و بدانچه منظور دارید موفق میشوید . سپس مولی علیه السلام در جواب وی فرمودند آیا در شکم این حیوان چیست ؟ نر است یا ماده ؟ عرض کرد اگر حساب کنم خواهم فهمید . امیر المؤمنین فرمودند هر کس چنین قولی را تصدیق کند مثل اینست که قرآن را تکذیب نموده باشد !

كما قال الله تعالى (۲) ان الله عنده علم الساعه وينزل الغيث و يعلمها

- (۱) من و آقا یمن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله نه شرقی هستیم و نه غربی ما برانگیختگان قطب حقیقتیم و هادی سالکان طریقت
- (۲) چنانچه خداوند تعالی در قرآن مجید فرموده است : بر راستی و درستی که فقط خداوند از روز قیامت آگاه است و باران را نازل میفرماید و میداند که در رحمتها چیست .

فی الارحام و ماتدیری نفس ماذا تکسب غذا و ماتدیری نفس بای ارض
تموت . (۱)

آنچه تو ادعا میکنی حضرت رسول اکرم ﷺ ادعا نکرده است !
آیا گمان میکنی که هر گاه من در ساعت مشخصه تو حرکت کنم فاتح
خواهم شد و اگر در ساعت دیگری عازم گردم شکست خواهم خورد و در
لشگریان من تفرقه خواهد افتاد . هر کس قول تو را باور کند از استعانت
و استمداد خداوند تعالی مستغنی است . در حال دست بدرگاه حضرت
احدیت بلند کرده و فرمود :

اللهم لا ضير الاضيرك و لا خير الاخيرك و لا اله غيرك (۲)

بعد از این دعا فرمودند من گفتار تو را تکذیب میکنم و اقوال تو
را مخالفت مینمایم و در همین ساعتی که تویی کرده ای عازم جنگ میشوم.
روایت فوق شبیه خطابه ایست که حضرت امیر علی علیه السلام در
نهج البلاغه ایراد فرموده و ما فقط ترجمه آنرا در اینجا مینگاریم .

حضرت علی بن ابیطالب هنگامیکه عازم حرکت برای جنگ
با خوارج بود بعضی از اصحاب خویش فرمود که شخصی بمن گفت : اگر
در این وقت حرکت نمائید میرسم ظفر نیابید و بمقصود نرسید چون گفتار
وی از طریق احکام بود آنحضرت در جوابش فرمود آیا تو گمان میکنی

(۱) هیچکس نمیداند که فردا چه خواهد شد و در کج خواهد مرد .

چه داند کسی غیر پروردگار که فردا چه بازی کند و روزگار
(فردوسی علیه الرحمه)

(۲) بار الهی، هیچ خوب و بدی در عالم وجود ایجاد نمیشود مگر
باراده تو هر چه خیر و نیکو است از جانب توست و غیر از تو هیچ خدائی
نیست .

که حقیقه ساعتی تعیین مینمائی که هر کس در آنوقت سفر کند از هر گزندی مصون خواهد ماند و میترسانی از ساعتی که هر کس در آنوقت عزیمت کند در ضرر و زیان فرو خواهد شد. هر کس این احکام تو را تصدیق کند در حقیقت قرآن را تکذیب نموده است و در نیل بمقصود و دفع مکروه از استعانت خداوند متعال خود را بی نیاز دانسته است !

در کتاب اصول از حضرت ابی عبدالله علیه السلام

افراز زمین مشاع بین
حضرت امام حسین و
یک منجم

روایت است که حضرت فرمودند من در قطعه
زمینی با منجی شریک بودم که قرار بود آنرا
مفروز نمایم لذا وقتی تعیین کرده بود تا بآنجا

رویم و زمین را تقسیم نمایم چون بر سر زمین رفتیم و آنرا تقسیم نمودیم
مرغوب ترین قطعه آن نصیب من شد منجم متحیر گشت و دست حسرت
بر هم میزد بطوریکه من از کثرت تعجب و تحیر وی متعجب گشتم . چون
علت اینحال ازو پرسیدم گفت یا اباعبدالله من یک منجم زبردستی هستم
و با کمال دقت ساعت سعد را برای خروج خود و ساعت نحس را برای
خروج شما اختیار کردم و با اینوصف میدانم چه شد که بهترین قطعه
این زمین بشما اصابت کرد و آنچه من خرمن کرده بودم بباد رفت . حضرت
فرمودند من حدیثی که از پدرم شنیدم اکنون برای تو نقل میکنم .

پدرم علیه السلام از حضرت رسول اکرم ﷺ نقل فرمود که هرگاه

کسی بخواهد خداوند تبارک و تعالی نحوست آنروز را ازوی بردارد اول
آنروز صدقه بدهد و اگر خواهد که نحوست شب از وی رفع شود در
اول آنشب صدقه در راه خدا بدهد و من در ساعتی که از خانه بیرون
آمدم صدقه دادم پس این صدقه دادن من از احکام آموختن تو بهتر شد.

ابو خالد کالی از علی بن الحسین علیهما السلام روایت کرده است که آنحضرت فرمود: از جمله گناهانی که سبب ظهور و بروز غضب خداوند میگردد یکی سحر است و دیگری کفایت و بعد اعتقاد با حکام تنجیم و تکذیب قدر.

بنا بر روایت فوق ما امیدواریم آقایانیکه سرصفحات تقویم استخراج میکنند و یا ساعات سعد و نحس تعیین مینمایند ایمان با استخراج خود نداشته باشند.

شخصی بحضرت ابی عبدالله علیه السلام عرض کرد در باب احکام تنجیم چه میفرمائید؟
قلت نفع و کثرت ضرر در احکام
فرمودند علمی است کثیر الضرر و قلیل النفع زیرا که بقول اهل احکام دفع بلائی که مقدر باشد نتوان کرد و اگر منجی از بلائی و یا امر خیری خبر دهد نه از قضایای الهی میتوان گریخت و نه در وصول نخیرش تعجیل توان کرد و هر که را برخلاف این عقیده بشد با علم خدای تعالی ستیزگی کرده است.

در کتاب خصل از نضر بن قابوس روایت است که از حضرت ابی عبدالله شنیدم که فرمودند اهل تنجیم و کاهن و ساحر ملعونند و مغیبه (۱) ملعونه است و کسیکه در پی آموختن کسب آنپ برود نیز ملعون است در کافی از هشام بن حفاف (۲) روایت است که حضرت ابو عبدالله از وی سؤال فرمودند آیا میدانی هشام بن حفاف روایت
نورزهره چندیت نورقمر است؟ عرض کرد این

(۱) زنانیکه فل میگیرند و از مغیبات خبر میهند.

(۲) یکی از منجمین عراق عرب است که در نجوم و احکام تنجیم معروف بوده است.

سوالی است که جز خدای عزوجل کسی نمیداند .

فرمودند آیا میداننی نور قمر چنديك ضوء شمس است . عرض کرد
نمیدانم سپس فرمودند هر وقت دولشگر متخاصم بعزم محاربه میخواهند
وارد میدان کارزار شوند اصحاب تنجیم هريك از طرفین برای آنها ساعت
سعد تعیین میکنند معذلك یکی از آندو لشکر منهزم میگردد و دچار
نحوست میشود آیا سبب این نحوست چیست ؟ (۱)

عرض کرد علت آنرا نمیدانم . فرمودند علتش آنست که مبنای
احکام شما صحیح نیست .

از عبدالملك بن اعین روایت است (در فقیه) که
حضور ابو عبدالله عرض کردم من با احکام نجوم
اشتغال دارم و هر وقت در صدد انجام امری
برمی آیم نظری بطالع می اندازم بس اگر سعد باشد بآن امر اقدام میکنم
و اگر نحوستی بدید آید فسخ عزیمت مینمایم آیا این رویه مرا می پسندید؟
فرمودند آیا برای سایرین هم حکم میکنی عرض کردم بلی فرمود بسوزان
کتب خود را (۲) .

سوزاندن کتب
احکام تنجیم

(۱) بهترین دلیل برد احکام تنجیم خود این دلیل است (آفتاب آمد
دلیل آفتاب)

(۲) اگر این روایت صحیح باشد اولاً بطلان و حرمت این صنعت
از آن هویدا و آشکار است ثانیاً منظور آنحضرت این بوده است که از
سایر مردم نیز دفع خرافات و موهومات شده باشد .

فصل دیگری از مبنای احکام

باز هم برای اینکه مطالعه کنندگان محترم فی الجمله ای از مبنای و اساس احکام تنجیم مستحضر شوند لازم دانستیم شمه ای در این باره بنگاریم تا هم از اصطلاحات این فن که بعداً مورد گفتگوی ما خواهد شد واقف شوند و هم از پایه و اساس این احکام مطلع گردند.

از باب احکام هریک از ایام و لیالی را جدا جدا
 بدوازده جزء متساوی قسمت نموده و هریک را
 ساعات
 معوجه
 ساعت معوجه اصطلاح کرده اند.

از این تعریف واضح میشود که مقدار زمان یک ساعت معوجه امروز با امشب و یا امشب با فردا و... مساوی نیست بلکه در فصل تابستان و زمستان ساعات معوجه شب و روز تفاوت فاحش دارند فقط روز اول بهار و اول پاییز که شب و روز تقریباً متساویست ساعات معوجه آنها نیز تقریباً برابر خواهند شد.

اصحاب صنعت تنجیم هریک از ساعات معوجه را
 یکی از کواکب سبعة (قمر - عطارد - زهره - شمس) (۱)
 مریخ - مشتری - زحل) نسبت داده و او را رب آن
 رب
 ساعات

(۱) چون در هیئت بطلیموس شمس را بدور زمین متحرک می پنداشتند لذا او را در عدد سیارات شمرده اند و هیچ معنوی نیست که بخش این ساعات هریک از سیارات از روی چه مأخذی است.

ساعت گفته‌اند باین ترتیب:

ساعت اول روز یکشنبه و شب پنجشنبه را (۱) منسوب بآفتاب دانسته‌اند.

ساعت اول روز دوشنبه و شب جمعه را بقرن نسبت داده‌اند.

ساعت اول روز سه‌شنبه و شب شنبه را منسوب بمریخ داشته‌اند.

ساعت اول روز چهارشنبه و شب یکشنبه را بعطارد داده‌اند.

ساعت اول روز پنجشنبه و شب دوشنبه را بمشتري منسوب داشته‌اند.

ساعت اول روز جمعه و شب سه‌شنبه را بزهره نسبت داده‌اند.

ساعت اول روز شنبه و شب چهارشنبه (۱) را بزحل داده‌اند.

و همین‌طور ساعت دوم هر روز و شبی را بستاره دیگری نسبت می‌دهند

که فلکش (یعنی مدارش) در تحت فلک ستاره ما قبل آن باشد.

حال برای هر يك از این ساعات احکام خاصی وضع نموده و در دست

وپای مردم انداخته‌اند و همین احکام از قدیم الایام موجب رونق بازار اهل

این صنعت و باعث گمراهی جمع کثیری از مردم گشته است و هنوز که

هنوز است این اوهام و خرافات در دماغ بعضی چنان ریشه کرده است که

عبث عبث نمیتوان از بین برد و افکار آنان را از قید این تخیلات آزاد ساخت

پس اگر چنانچه قبلاً مذکور شد بنا بر وایت گذشته حضرت ابو عبدالله

بعبد الملك بن اعین فرموده باشند بسوزان کتب احکامات را فلسفه‌اش

معلوم است که منظور آنحضرت دفع خرافات و موهومات از مردم بوده است

اصحاب تنجیم دور منطقه البروج را بدوازده جزو

بیوتات دوازده گانه
و دلالات آنها

مینامند. این خانه‌ها را از درجه طالع ابتداء می‌کنند

(۱) شاید علت اینکه شب چهارشنبه را بعضی بد می‌شمارند از این جهت

باشد که منسوب بزحل است.

و بتوالی بروج دوازده گانه می‌شمارند .

بیت اول را خانه حیات - نفس - جسد - ابتدای کارها و کیفیت زندگانی از حیث سعادت و شقاوت دانند و از اعضا دلالت دارد بر سر و صورت **بیت دوم** را خانه مال و معاش و اعوان و انصار و حمل زنان دانند و از اعضا نسبت می‌دهند بگردن .

بیت سوم را خانه برادران و خواهران و خویشان و نقل مکان و اخبار و اسرار و عبادتگاهها و سفرهای نزدیک دانند و از اعضا دلالت دارد بر دستها و شانها .

بیت چهارم خانه مقام و املاک و عواقب کارها و جای گنج و دزدی و ضیاع و عقار و مکان و از اعضا دلالت میکند بر سینه و پهلو و معده **بیت پنجم** خانه فرزندان و شادیا و اخبار و تحف و هدایا و بدیا و اثر غایب و عشق و جاهای دور دست و اکل و شرب و ملبوسات و ضیافات است و از اعضا دلالت دارد بر پشت و دل

بیت ششم خانه فکر و ربخوریها و بندگان و خدمتکاران و چهار پایان فرد و تهمت و حسد و دروغ و فسق و زندان و ستم و بیماریها است و از اعضا دلالت دارد بر ناف و شکم

بیت هفتم خانه زنان و همسران و خصمان و غایبان و دزدان و شرکت و گرانی و ارزانی و ترخا و کم شدن خرید و فروش است و از اعضا دلالت دارد بر سرین و زیر ناف

بیت هشتم خانه ترس و خوف و نکبت و مرگ و میراث و اموال و عورات و غم و اندوه و فقر و فاقه است و از اعضا دلالت دارد بر آلات شهوت و مقعد و رحم .

بیت نهم - خانهٔ سفر و علم و مذهب و وفاداری و احوال غامبان و زهد
و عقل است و از اعضا دلالت دارد بر ران پا

بیت دهم - خانه عمل و سلطان و مادران و صنعت و رخوت و شهرت
یافتن است و از اعضا دلالت دارد بر زانو ها .

بیت یازدهم - خانه امید و سعادت و دوستان و یاران و وزراء و بیت -
المال سلطان است و از اعضا دلالت دارد بدو ساق پا

بیت دوازدهم - خانه دشمنان و بدبختی و بند و زندان و چارپایان
بزرگ و نکبت و غرامت و امراض مزمنه است و از اعضا دلالت دارد بقدم های پا

زحل را کوکب پیران و دهقانان و قلعه بانان و
خاندانهای قدیم و غلامان سیاه و صحرائشینان و
دلالات
کواکب

مردم خسیس و زاهدان بی علم دانسته اند و از اخلاق
و رفتار علامت مکر و کینه و حقد و تکبر و ستیزگی و کاهلی و هزن و اندوه
بسیار شمرده اند - مشتری را کوکب اعیان و اشراف و علماء و فضلاء و قضات
و امرای با عدل و داد و وزراء عالیمقام و اغنیاء و زهاد بلند مرتبه دانسته اند
و از حیث اخلاق دلالت دارد بر علم و سخاوت و علو همت و حیا و تواضع
و وفا .

مریخ را ستاره نظامیان و امرای جابر و دزدان و اتراک و عامیان و
مفسران و آشکاران و بت پرستان و اهل فتنه و فساد شمرده اند و از اخلاق
دلالت دارد بر قهر و غلبه و جنگ و جدال و شجاعت و خسارت و سفاهت و
لجاجت و دروغ و ایذاء مردم و اهانت و خیانت .

آفتاب را کوکب سلاطین و خداوندان امر و نبی و اهل رای و تدبیر
و آتش پرستان میدانند و از اخلاق دلالت دارد بر تکبر و عجب و الفت

زهره را کوکب خادمان و زنان و امردان و ظرفا و اهل زینت و مسلمانان
میشمارند و از حیث اخلاق دلالت دارد بر لهو و لعب و عیش و طرب و عشق
و ظرافت و سوکند دروغ

عطارد را ستاره دبیران (منشیان) و خواجگان و بزرگان و اهل
دیوان و علما و اکابر و حکما و شعرا و بزرگان و منجمان و نقاشان و اهل بازار
و تجارت دانسته اند و از اخلاق دلالت دارد بر دین و علم و پاکیزگی و
ادب و صنایع و فقه

قمر را کوکب رسولان و پیاده روان و صاحب خبران و مسافران
و اطفال و چهارپایان و سیاحان و ایلچیان و عوام الناس میدانند و از اخلاق
دلالت دارد بر عفت و جمال و سلامت طبع و بلند نظری و بسیار گوئی و
تندروی و سخن چینی.

کوکبی را قوی گویند وقتی که دریت یا شرف
یا حد یا درمثلته یا درفرح و با کوکبی بنظر سعد
ضعف کوکب و قوت و
ناظر باشد.

کوکبی را ضعیف نامند هر گاه درهبوط یا وبال یا تحت الشعاع و یا
ناظر بکوکبی باشد با نظر عداوت



در بیوتات و دلالات آنهادقت کنید افکار و عقاید عهد هجری و اسلام
چند هزار سال قبل در نظر مجسمه میگردد. در آن ادوار بنی نوع انسان در
مقابل جزر و مدهای طبیعت بقدری ناجیز بوده است که بهر هیشی متشبث
میشده است چنانکه هنوز هم در نواحی دور از علم و تمدن ملاحظه میکنید
که هر جا در میان بیابان اگر درختی روئیده و یا چشمه آبی جوشیده است

مردم عوام آنرا نظر کرده می پندارند و حاجات خود را از آن میطلبند یعنی چنین تصور میکنند که ایندرخت یا آن چشمه و یا فلان تخته سنگی که فرورفتگی یا برجستگی مخصوصی در آن پدید آمده است دارای عقل و اراده و قدرتی است که میتواند حاجت کسیرا روا کند .

گویا احکامیین مانیز مانند بشر قبل از تاریخ چنین پنداشته اند که فلان سیاره یا بهمان ثابته که تر کیباتش از عناصری شبیه عنصرهای کره ارضی ما است دارای قدرت قاهره و رحمت واسعه است و بر همین نظر بعضی را عادل و مهربان و بر خیر اجابرو ستمکار دانسته اند. پاره ای راستاره سلاطین و وعده را ستاره دهاقین پنداشته اند. جاهایی از آسمان را کاخ سلاطین و امیران و مکانهایی را بیغوله دیوان و ددان شمرده اند .

بعضی از نظرات را نظر بغض و عداوت ینداشته و برخی از آنها را نظر لطف و محبت انگاشته اند .

آیا سنك و آب و خاك و هوا و فلزات و بطور کلی عناصری که يك سیاره یا ثابته ای را تشکیل میدهند با عداوت و محبت یا سعادت و شقاوت و یا اعضاء بشریت چه مناسبت دارد ؟ بروج دوازده گانه ای که هر يك از ثوابتس میلیارد ها کیلومتر از یکدیگر دور افتاده اند با خانه های سلاطین یا لانه های شیاطین چه شباهت دارد ؟

در کره بیجان فرح و شادی یعنی چه ؟ غم و اندوه چه معنی دارد ؟

همین عقاید غلط و افکار پوچ و ناروا بوده است که پیشوایان دین - مبین اسلام را وادار نموده است که آثار و احکام تنجیمی را بآن شدتی که قبلا ملاحظه فرمودید تکذیب نمایند تا گریبان مردم را از چنگال این اراجیف و خرافات عهد عتیق برهانند ،

چقدر خوب بود که آقایان تقویم نویسندگان و احکام نگاران بجای این سرلوحهای تقاویم مطالبی از انکشافات و اختراعات و اطلاعات مهمه علمی و کلمات قصار بزرگان که موجب تصفیه اخلاق جامعه باشد مینگاشتند تا عوض آنکه مردم را بخرافات و کفایت تبلیغ کنند بحقایق و معارف و اوصاف حمیده و اخلاق پسندیده رهنمون گردند.

گویند معتصم خلیفه عباسی در سال ۲۲۳ هجری
جنگ معتصم عباسی
واهل تنجیم
 عازم جنگ عموره و فتح آنجا شد تمام منجمین آن عصر
 از طالع حرکت معتصم و سایر اوضاع کواکب حکم
 کرده بودند که در این جنگ خلیفه شکست خواهد خورد و لشکریانش متلاشی
 خواهند گشت اما از حسن اتفاق و کج فهمی ایشان فتح عظیمی نصیب معتصم
 گشت که دشمن را بزانو در آورد بضوری که ابوتمام از شعرای معروف عرب
 بایک قصیده غرائی خلیفه را تبریک و تهنیت گفته و چون این قصیده عربی و
 خیلی مفصل است ما ازیان آن خودداری مینمائیم .

با اینکه همواره فحول اهل تنجیم و درجه اول مستخرجین در
 حواشی دربار امر را و خلفا اظهار وجود میکردند و برای تسبیت مقام و ارزش
 خویش از هیچ فداکاری در فن خود کوتاهی نداشتند معینا نتیجه افکار و
 محاسبات آنان معکوس گشت تبطلان احکام آنان برخود ایشان معلوم
 و مسجل گردد .

جنگ سلطان محمود
غزنوی
واحكام منجمین
 هم چنین روز حرکت سلطان محمود غزنوی برای
 جنگ خوارزم بنابر اقوال اهل تنجیم نحس بوده است
 در صورتیکه سلطان غزنوی را سعدی نمایان و فتحی
 شایان نصیب گشت چنانکه چند بیت حکیم عنصری شاهد بر این مقال میباشد:

چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار
چنین نماید شمشیر خسروان آثار
بتیغ شاه نگر نامه گذشته مخوان
که راستگوتر از آن نامه تیغ او بسیار
نه رهنمای بکار آیدش نه اختر گیر
نه فال گوی بکار آیدش نه فال گذار

ملکشاه و اصحاب تنجیم
گویند در اوایل سلطنت محمد بن ملک‌شاه
صدقه ملک عرب نسبت به المستظهر بالله خلیفه
عباسی علم طغیان برافراشت و با پنجاه هزار سوار
از حله رو به بغداد گذاشت خلیفه نامه‌ای بملکشاه نوشت و از او مدد خواست
سلطان از منجمین طلب ساعت نمود اما منجمین ساعت سعدی که
مطابق طالع سلطان باشد نیافتند چه کو کب طالعش را راجع دیدند (۱).
سلطان گفت جستجو کنید شاید ساعت سعدی بیابید گفتند هر چه تجسس
کردیم نیافتیم سلطان متغیر گشت و بر تشدد خویش بیفزود منجمین از
تغیر شاه فرار را برقرار ترجیح دادند.

شخصی بود غزنوی نام که بر در کنبد دکانی داشت و فالگیری میکرد
و دعایمیداد علمی. نداشت ولی بایکی از غلامان دربار آشنائی و سابقه‌ای داشت
لذا بوسیله او خود را بدربار شاه رسانید و زمین ادب ببوسید و گفت من
ساعت سعدی بجهة قبله عالم معین میکنم که هر گاه حضرت ظل الله بدان ساعت
حرکت فرمایند اگر ظفر نیافتند گردن مرا بزنند. سلطان شاد و خندان

(۱) وقتی ستاره‌ای برخلاف توالی بروج حرکت مینماید ستاره را
راجع گویند.

گشت و برای ساعتی که غزنوی اختیار کرده بود دو یست دینار نیشابوری بوی اعطا فرمود .

بالاخره ملک‌شاه در ساعت اختیاری غزنوی حرکت نمود تا با صدقه مصاف داد و لشگریانش را تارو مار نمود و خود ویرا گرفته بقتل رسانید و مظفرانه باصفهان بازگشت .

فی الحال غزنویرا بحضور خواسته او را با تشریفات زیادی نوازش کرد و در زمرهٔ مقربان دربار مقرر داشت .

سپس منجمین را احضار کرده گفت . من هرچه از شما ساعت سعدی خواستم شما اختیار نکردید و این شخص اختیار نمود منم متو کلا علی الله در ساعت اختیاری او عازم جنگ شدم و غلبه نمودم پس معلوم میشود که صدقه رشوه‌ای برای شما فرستاده بوده است که ساعت سعد اختیار نکنید تا او بمقصد خود برسد . همگی زمین ادب بوسیدند و با کمال عجز و لایئه عرضه داشتند . قبلهٔ عالم زنده و جاوید باد در آن موقع که امر مبارك شرف صدور یافت ابد آساعت سعدی در عالم انجمن وجود نداشت اگر باور ندارید فرمانی بخراسان بنگارید و از خواجه حکیم عمر خیاه سؤال فرمائید . سلطان از قرائن بیانات ایشان دریافت که دروغ نمیگویند و حقیقت امر چیز دیگری است . لذا مدبری از ندیمان خود را امر داد که غزنوی را بخانه خود دعوت نما و او را ملاطفت کن و از باده ناب و سقایه شراب مکیفش ساز و چون بغایت مستی رسید و از خود بیخود گشت از وی سؤال کن که این ساعت را چگونه اختیار نمودی و ساعت سعد را از چه روی آوردی ندیم شرط ادب بجا آورد و فرمان پادشاه را مجرى داشت چون غزنوی بنهایت درجه مستی رسید از وی پرسید : وجه اختیار بیکه

تو کردی چه بود و ستارهٔ سعد در کدامین برج میدرخشید . فالگیر گفت:
دانستم که این امر از دو حال بیرون نیست یا سلطان غالب میشود و یا
مغلوب پس اگر غالب آید حق بجانب من است و اعزاز و احترام خواهم
دید و اگر مغلوب گردد قدرتش معدوم خواهد شد و مجال خشم و غضب
بر من نخواهد یافت . روز بعد ندیم بخدمت پادشاه تشریف جست و ماجرا
بگفت و حقیقت حال بر سلطان هویدا گشت .

مقصود ما از بیان حکایت فوق اینست که اولاً ملاحظه فرمائید
پادشاه در ساعتی آنهنگ رزم کرد که بر طبق استخراج تمام منجمین نحس
و غیر مسعود بود و معیناً بتصویب يك فالگیر بی سواد عازم میدان کارزار
گردیده با خصم مصاف داد و او را از پای در آورده بقتل رسانید ثانیاً اگر
حکم منجمین را حقیقتی بود میبایست ملکشاه مغلوب و منهزم شده باشد
پس از اینجا معلوم میشود که احکام ایشان را ابدأ اعتباری نیست .

حکیم موصلی از طبقه منجمین و اهل نیشابور
بود و در خدمت خواجه نظام الملک بسر میبرد
خواجه در امور مهمه با وی مشورت میکرد و

نظام الملک
و حکیم موصلی

رای و تدبیر از او میخواست .

موصلی را چون ضعف و سستی پدید آمد و آثار پیری و ناتوانی ظاهر
گشت از سفرهای درازی که در خدمت خواجه میکرد عاجز ماند لذا از
نظام الملک استعفا خواست تا به نیشابور رود و بقیه عمر را بیاساید خواجه
استعفای وی پذیرفت . حکیم گوشه عزلتی در نیشابور اختیار نمود و
هر سال تقویم و تحویلی استخراج میکرد و برای خواجه میفرستاد نظام الملک
به حکیم نوشت که در احکام بنگر آخر عمر من کی خواهد بود و آن قضاء

حتمی از درگاه الهی درچه تاریخی نزول خواهد کرد . حکیم موصلی جوابداد: شش ماه بس ازوفات من . خواجه موجبات ترفیه و آسایش و یرایش ازپیش فراهم ساخت و هر وقت که از نیشابور کسی بخدمت خواجه میرسید اول سئوالی که ازو میکرد این بود که موصلی چطور است ؟ و چون خبر سلامت و حیات وی می یافت بشاش و خرسند میشد تا در سال چهار صد و هشتاد و پنج مسافری از نیشابور بخواجه وارد شد خواجه جویای حال موصلی گشت مسافر شرط ادب بجا آورد و گفت :

عمر خواجه دراز و طولانی باد موصلی در گذشت و بدرگاه ایزدی پیوست . پرسید کی ؟ عرض کرد نیمه ماه ربیع الاول عمر خویش بصدر اسلام داد.

خواجه نخست غمین و اندوهگین شد و از خواب غفلت بیدار گشت و بکار خود اندیشه کرد و امور اوقاف و معونه اعضای دولت را توقیع نمود و وصیت نامه خود را بنوشت و قروض خویش را ادا ساخت و هر که را دست رسید خشنود کرد و بالاخره تمام امور خود را بیار است تامه ماه رمضان در رسید و در بغداد بدست آن جماعت شهید شد (۱) .

(نقل از چهار مقاله عروضی سمرقندی با تصرفات جزئیه انشائی که مطابق زبان امروز باشد) .



پیشینی و حکم حکیم موصلی هم کمتر از اخبار غزنوی نیست چه یقین داشت که چون فوت خواجه را معلق بمړه خویش نمیدخواجه برای حفظ وجود خود کمال سعی و کوشش را در ترفیه حال او مبذول

(۱) مقصود تابعین حسن صباح ند که چندین قرن ایران را متشنج

خواهد داشت و چنانکه دیدیم نظام الملك دائماً مراقب احوال او بود و هر که از نیشابور می آمد اول تحقیق از حالات موصلی میکرد اما اگر اصحاب تنجیم و یا بعضی از خوش باوران بما ایراد کنند که استخراج حکیم موصلی از روی بصیرت و واقع نفس الامر بوده است چرا که درست بعد از شش ماه خواجه را بقتل رسانیدند گوئیم اولاً حکیم موصلی زمان قتل خواجه را استنباط نکرده بود ثانیاً این ششماهیکه گفته است صرفاً علی العمیا بوده و اتفاقاً درست در آمده است نه اینکه از روی علم و تحقیق چنین حکمی کرده باشد چنانکه اشباه و نظایر آن نیز دیده شده است که از جمله آنها قضیه لویی یازدهم و منجم در بار اوست که بعد ذکر خواهیم کرد .

چنانکه مرحوم اعتضاد السلطنه وزیر معارف
دوره ناصری مینویسد، بعضی از اصحاب تنجیم
در کتب اختیارات برای اثبات مدعای خود
نوشته اند که روزی یکی از بزرگان بعزم سفر از شهر بیرون رفت اتفاقاً
یکی از خاندان ویرا مصاحبت باجمعی از اهل احکام دست داد پرسید
امروز سفر کردن چطور است ؟

مغلطه و سفسطه
اهل تنجیم

ایشان نظر کردند تربیع بحسین بود و مریخ روی بانصراف داشت
ولذا گفتند سفر کردن شایسته نیست. سائل گفت ای وای که فلانی امروز
بمسافرت رفت ! پرسیدند چه وقت ؟

گفت بامداد . چون دوباره نظر کردند بامداد ساعت مریخ و قمر
در طالع وقت و خداوند ثامن مریخ، و او نزدیک باحترق بود. و چون دقیق
شدند ده درجه از طالع وقت گذشته بود که مریخ باخترق رسید
بسائل گفتند کار از کار گذشته و بالاخره خبر برگشتن او خواهد

رسید سائل دلتنگ از محضرایشان برخاست و چون نحوست آن روز بر وی مسلم گشت کسی بعقب مسافر فرستاد تا او را بازگرداند روز دهم خبر بازگشت مسافر و شخصی که عقب وی فرستاده بودند رسید. اصحاب تنجیم نقل این حکایت را دلیل بر صحت مدعای خود داشته اند.

اما این ادعا وقتی صحیح بود که مسافر را بحال خود گذاشته و کسی از عقبش نفرستاده باشند ولی همین که قاصدی بدنبال وی روانه داشتند و او را از نحوست ساعت حرکت ترسانیدند مراجعت را براده مسافرت ترجیح داد. لذا موجب برگشت مسافر پریشانی خاطر او شد نه آثار فلکی

چنانکه هرگاه آن شخص در روز سعدی مسافرت میکرد و بعد فاصدی در عقبش روانه میشد و ویرا از نحوست آن سفر بر حذر میداشت مسلم از این سفر صرف نظر میکرد و مراجعت مینمود. در هر صورت نه مریخ را از آن سفر خبری است و نه مشتری را در این سفر اثری.

امروز بطلان صنعت تنجیم با دلایل منطقی و

براهین ریاضی در نزد خواص ثابت و محقق است

ولی چون هنوز توده عوام را توجهی بآن هست

زیان انتشار

احکام تنجیم

مضار انتشار این احکام نیز مدلل و مسلم میباشد چه اگر اهل این صنعت مثلا حکم کنند که امسال احتمال قحطی میرود محتکرانیکه در پی بازار آشفته میگردند و همیشه مترصد فرصت اند تا مانند زالوشکه های خویش را از خون مردم پر کنند و جیب مردم بیچاره را خالی کرده بپانکها بریزند بمحض اینکه چشمشان بیک چنین اخبار تقویم افتد آیه ما نزل الله بنداشته تمام مایحتاج و قوت لایموت مردم را فوراً احتکار میکنند و مستمندان را طعمه خاك میسازند پس اگر قحطی طبیعی هم مقدر نباشد

با بوسیله قحطی مصنوعی ایجاد میشود و این بزرگترین زیان انتشار احکام تنجیم است .

زبان دیگری که بر انتشار چنین احکام مترتب است اینکه چون شخصی شروع بانجام امری کرد و بعد متوجه شد که ساعت شروع باینکار یا اقدام بفلان عمل بد بوده است همیشه اوقات خیالش مشوش و قلبش مضطرب و دلش چرکین است و همین بدبینی و تشویش خاطروی برای عدم پیشرفت کارش کافی است .

مثلاً فرض کنید که ازدواجی مابین زن و مردی واقع شد و بعد از چندی متوجه شدند که ساعت عقد و زفاف آنها نحس بوده است و بعد اتفاقاً مختصر کدورتی مابین این زن و شوهر پیدا شد فوراً فکر و خیالشان آن نحوست را تقویت کرده و مادام العمر از این وصلت ناراحت خواهند بود و هر اولادی که از این زناشوئی بوجود آید دائماً افکارش طوفانی و متلاطم است و بسا باشد که در اثر همین تشمت افکار و تموج خیال فرزندان شروری از آنها بوجود آیند که جامعه‌ای را تباه نمایند در صورتیکه نهمریخ را در این ازدواج شری است و نه مشتری را در آن خیری **جاخط (۱)** کنانی نتایج تنجیم را بیک جمله مختصر و مفیدی بیان کرده است ،

« تقدیم هم و تاخیر ا هم » (۲)

سید مرتضی اعلی الله مقامه در کتاب غرر و درر بعد از آنکه از رد بر احکام تنجیم فراغت می یابد چنین میفرماید « یکی از امراء بل الوزرا

(۱) از شعرا و نویسندگان دوره خلفای عباسی است که در سنه ۲۵۵

هجری بسن ۹۰ سالگی در بصره وفات نموده و در زشنی و کراحت منظر ضرب المثل بوده است.

(۲) یعنی غم و غصه را جلو می اندازد و امور مهمه را در بونه تاخیر میگذارد .

بمن گفت که تو آنقدر منکر احکام نجومی (۱) که در وقت سفر هم تعیین ساعت نمیکنی و در نکاح و پوشیدن البسه جدیده تعیین وقت نینمایی ؛ گفتم بحمدالله تعالی باینکه تمام این اعمال را بدون تعیین ساعت کرده ام و در خانه ما اصلاً تقویمی یافت نمیشود معیناً جز خیر و سعادت از گردش افلاک ندیده ام .

اگر از باب صناعت تنجیم بامر حوم سید مرتضی و سایر علما و نویسندگان بزرگت هم عقیده شده و این احکام سست را از تقاویم خود بشویند و در عوض بمطالب علمی و اخلاقی و اندرزهایی که سودمند بحال عامه مردم باشد تقاویم خود را زینت دهند هم مردم را از این تخیلات بی موضوع راحت نینمایند و هم زحمت آنها کمتر میشود مضافاً باینکه هم میپنانه خود را باین وسیله بایست سلسله از حقایق علمیه و اخلاق ستوده آشنا مینمایند . اما مسئله تفأل و تفسیر (۲) که در افواه خاص

تفال و تفسیر

جریان دارد و بعضی از ارباب احکام دلیل مستندات خود میدادند ابداً دخلی با و ضاع کواکب و حرکت افلاک ندارد و مثل اینست که دفعهً باتسن الهی میگردد و هاتفی از عالم غیب بکوش کسی میخواند .

چنانکه در تاریخ آل برهک نوشته اند : چون جعفر بر مکی ب هارون الرشید در سفر اخیر عازم بیت الله گردید بجهت خروج از شهر ساعت سعدی معین کرد و در قصر خود که رود دجله از کنار آن جریان داشت اسطرلاب گرفت تا طالع وقت را نیز تعیین کند چون طالع بدست آورد

(۱) مراد همان احکام تنجیمی است .

(۲) اغلب اولی بقال نیک گرفتن و علامت سعادت و خوشی است و

دومی بقال بد گرفتن و نشانه شامت و بدی است

ناگهان شخصی از داخل کشتی که در روی دجله حرکت میکرد بدون آنکه برمکی را مشاه نماید و از عمل او اطلاع یابد این بیت را با آواز بلند بخواند .

تَدَبَّرْتُ بِالنَّجْمِ وَلَسْتُ تَدْرِي وَ رَبُّ النَّجْمِ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ
یعنی بالنجم و ستارگان تدبیر میکنی و مشورت مینمائی و نمیدانی
که این پروردگار انجم است که آنچه اراده فرماید اجرا مینماید. جعفر
از شنیدن این شعر حالش برهم خورد و خیالش پریشان گشت. چه خواندن
و شنیدن این بیت را بفال شوم گرفت و اضطراب را بر زمین زد و بحکم
خلیفه آهنگ سفر نمود و بدبختانه در همین سفر بود که هارون از برامکه
روی بر تافت و نسل آنها را برانداخت



بافو ذ تمام و علو مقامیکه جعفر برمکی در دربار هارون الرشید
داشت و منجمین و احکامیین به معاضدت یکدیگر ساعت سعد برای
مسافرتش تعیین کرده بودند معینا اوضاع روزگار باختیار تنجیمی آنان
خندیده بخت از جعفر رخت بر بست و بساط عیش و نشاط او و خاندان
برامکه را درهم پیچید و جعفر (۱) بامر هارون الرشید بقتل رسید

حذف حواشی تقاویم بالاینکه دوره ناصری دوره جهالت و نادانی بشمار
بامر ناصرالدین شاه میرود و معروف است که ناصرالدینشاه بدانش
قاجار مردم التفات نداشت و همواره میل داشت که

(۱) جعفر بن یحیی برمکی وزیر اعظم هارون الرشید بود و بقدری در
دربار وی محبوبیت و قرب منزلت داشت که در مجالس عیش و نشاطش او را
احضار میکرد. جعفر در فصاحت و بلاغت و طلاق لسان و عز و بت بیان و سخاوت
طبع از جمیع همکنان خود کوی سبقت ربوده بود. رجوع شود اخبار برامکه
تالیف آقای عبدالعظیم قریب استاد ادبیات فارسی از صفحه ۷۸ پیوست

ملتشی نادان و چشم و گوش بسته بار آیند مع هذا چنانکه هر حوم اعتضاد السلطنه مینویسد فرمانی بتمام ممالك محروسه صادر کرد که منجمین خرافات قدیم را باید از تقاویم موقوف دارند تا مردم را دچار قلق و اضطراب ننمایند.

این حدیث از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله مأثور است که
تکذیب پیغمبر اکرم
از اخبار تنجیم
 منجمی درمکه مکرمه حکم کرده بود که
 بقدری باران خواهد آمد که خانه کعبه را آب
 فرا خواهد گرفت از قضا این خبر راست آمد و خانه کعبه را آب فرا گرفت
 نبی اکرم صلی الله علیه و آله در حالیکه خود در آب راه میرفتند مکرر این عبارت را
 می فرمودند .

كذِبَ الْمَنجُمُونَ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ. (قبلاهم باین موضوع اشار شده
 است) واضح است که اولاً مقصود حضرت رسالت پناه از کلمه منجمون
 کسانی هستند که اخبار تنجیم استخراج میکنند علماء علم نجوم که حرکات
 کواکب را محاسبه می نمایند بدون آنکه آثاری برای آنها قائل باشند ثانیاً
 مراد آنحضرت این بوده است که بامت بفرمانند این قبیل اخبار جز حدسینت
 و خرافات چیز دیگری نیست و چون پیغمبر (ص) مامور بود که گریبان مردم
 را از تخیلات و تقولات خرافاتی و تفالات و تطیرات موهومی آزاد سازد و
 يك ملت زنده و امت آزاده ای بوجود آورد با اینکه در میان آب قدم میزد
 عبارت فوق را تکرار میفرمود تا مردم جز ذات واجب الوجود هیچ موجودی
 را مؤثر در عالم تکوین ندانند و مانند زمان جاهلیت بکثرت آلهه نگرانید
 در تاریخ این خلکان و بعضی از کتب ادبیه نوشته اند

خبر منجم یهودی از
 فوت هارون الرشید
 و قتل خود آن منجم
 که منجمی یهودی از زایحه ای که برای هارون
 الرشید خلیفه عباسی کشیده بود بطور رمز حکم
 کرده بود که خلیفه در سال حاضر دارفانی را وداع

و بر خمت ایزدی خواهد پیوست. این خبر بگوش خلیفه رسید و بی نهایت محزون و پریشان خاطر گردید. در خلال این احوال جعفر برمکی خدمت هارون رسید و احوال ویرا دگرگون دید چون سبب این احوال پرسید و از ماجرا آگاه شد فوراً آن منجم را احضار کرد و تفصیل زایچه خلیفه را از وی پرسید یهودی گفت بلی امیرالمؤمنین امسال انتقال نشئه خواهد فرمود و راه بسرای جاودانی خواهد پیمود جعفر پرسید تو خود چقدر عمر خواهی کرد یهودی پس ازدقت بسیار عمر درازی برای خود قائل شد جعفر بخلیفه عرض کرد امر فرماید الآن یهودیرا گردن بزنند تا خلاف حکم او در باب عمر وی بشوت رسد و یقین کند که در حکم فوت شما نیز کاذب است. هارون امر بقتل او داد و خلیفه هم در آن سال فوت ننمود بلکه چندین سال بعد هم خلافت نمود.

قران شاه عباس کبیر
در تاریخ عالم آرای عباسی نوشته اند که منجمین انتشار دادند : آثار انجم و قرانات کو اکب علویه و سفلیه دلالت دارد بر زوال شخص عظیم الشانی که از منسوبان آفتاب است و چون آفتاب ستاره مخصوص سلاطین میباشد ممکن است که این نحوست در ایران واقع شود و از زایچه طالع اعلی حضرت همایون استخراج کرده بودند که ترییع نحسین در خانه طالع او واقع میشود چنانکه اختر طالع در حضيض زوال و وبال است. لذا مولانا جلال الدین یزدی که در فن نجوم و احکام مهارتی بکمال داشت و سرآمد اقران بود رفع این نحوست باین طریق نمود.

حضرت اعلی در سه روز که مدت تأثیر این قران و ترییع نحسین است از مقام سلطنت بر کنار باشند و آنرا بمجرمی که مستوجب اعدام است تفویض

نمایند و در این سه روز افراد لشکر و اعیان کشور در تحت او امر او باشند
بقسمی که اطلاق پادشاهی بروی صدق نماید و پس از سه روز ویرایش
نحوست قران و جلاد حادثه زمان بسیارند تا بقتلش اقدام کند .

عموم همکاران و فحون درباریان این رای را پسندیدند و قرعه اینکار
نصیب استاد یوسف ترکش دوز شد که در شیوه کفر و الحاد از همکنان
خود کوی سبقت ربوده بود. لذا استاد یوسف را از مجلس باردوگاه خاصه
همایونی آوردند و حضرت اعلی خود را از مقام سلطنت خلع و تاج پادشاهی را
بر سر این بخت برگشته نهاده البسه فاخره بر قامتش پوشانیدند و بر هر کبی
که با زین و لگام مرصع آراسته بود سوار کرده پرچم پادشاهی بر سرش
افراشتند و جمیع امراء و وزراء و مقربان با گروه لشگریان کمر بخدمش
بستند و تا دربار اعلی ملازم رکابش گشتند و او را با هیمنه ای هر چه تمامتر
آوردند تا بکاخ همایون فرود آمد. اطعمه و اشربه بعد افراط می خوردند
و مینوشیدند .

شبها پاسداران گارد همایونی با عسا کر منصوره سلطنتی بمحافظت
و نگهبانی قیام داشتند .

استاد یوسف بیچاره که از عاقبت و خیم خود آگاه شده بود این سه
روز را در کمال لاقیدی متلذذ بود و حضرت اعلی فقط با دوسه نفر جلودار
و خدمت گذار سوار گشته خود را از تصدی و تمشیت امور سلطنت فارغ
می داشتند .

استاد یوسف در هنگام سواری مولانا جلال الدین را دیده و گفته
بود «ای حضرت ملا ! چه بخون ما کمر بسته ای»

در حال یکی از ظرفا مولانا خوش طبعی کرده گفت: «یکی از آثار

وعلامات پادشاهی اجرای احکام اوست و تاغایت هر حکمی از این پادشاه مصنوع مجری نشود مصداق پادشاهی دروی تحقق نیابد. پس اگر قیل از آنکه او بقتل رسد فرمان قتل تورا صادر کند ناچار باید این فرمان اجرا گردد تا عنوان پادشاهی وی تحقق یابد.

از بیان این مرد شوخ طبع بیچاره مولانا دچار اضطراب سختی شد و حواسش پریشان گشت و آندوسه روز را با کمال پریشانی خاطر در گوشه و کنار میگذرانید تا روز سوم پیدان رسید و امراء و رجال و قضات یوسف را بقتل رسانیدند و قرآن نحس از ذات حضرت اعلی باین ترتیب مرتفع گشت حکیم رکن الدین کاشانی قطعه ذیل را در باب این حکایت تاریخی انشاء کرده است:

تنها توئی که در اسلام تیغ خونخوارت
هزار ملحد چون یوسفی مسلمان کرد
فتد در دلم از یوسفی و سلطنتش
دو بیت قطعه مثالی که شرح نتوان کرد
نکرد سجده آدم بحکم حق شیطان
ولی بحکم تو آدم سجود شیطان کرد

از حکایت فوق چنین استنباط میکنیم که تریع نحسین در درجه ضالع کسی ابد موجب هلاکت او نیست و قرانات نحوستی ندارند چه اگر این تریع باعث مرگ شده بود باین حیللهی شیطانی و تزویرهای انسانی رفعش ممکن نبود چنانکه جمه یا مَنْ لَا یُرَدُّ قَضَاهُ در شان پروردگار شاهد بر این امر است

و اگر هر نتیجه برای برمی احکام کادبه خود بگویند که شاید جلال الدین منجم در حسدش اشتباه کرده و یا در طالع شاه بعضی نظرات

سعد بوده که بحساب او نیامده است و همین نظرات سعد، نحوست تریغ را مضمحل نموده است باور نتوان کرد چه يك چنین اهل فنی آنهم در باب يك چنین حکمی که با جان پادشاهی مانند شاه عباس کبیر بازی میکند اسناد خطا و اشتباه دادن خطا است.

تا پنج قرن قبل که هنوز ممالك اروپا وارد
منجم لوئی یازدهم
شاهراه ترقی و تعالی نشده بودند اهالی آن دیار
و تدلیسات او
مانند ساکنین آسیا نیز بتأثیر نظرات کواکب

معتقد بودند و باینجهت ارباب صنعت احکام تنجیه حواشی دیوان سلاطین را اشغال و در دربار آنان قرب و منزلتی بکمال داشتند و مصادراهور بدستور و احکام تنجیمی آنها رفتار میکردند از آنجمله لوئی یازدهم پادشاه فرانسه (۱) را منجمی بود که در ممبه گوئی (۲) و اشتباه کاری و چاپلوسی مهارت کامل و بد طولائی داشت بطوریکه لوئی او را کشف مغیبات مبینداشت و فوق العاده محل وثوق و اعتمادی وی بود.

پادشاه فرانسه نظر باطمینان کاملی که با احکام او داشت از او ساعت سعدی خواست تا بجنگی مبادرت کند و رقیب حویش را از پی در آورد منجم ساعتی تعیین کرد و بعرض شاه رسانید لوئی با اطمینان حاضر فرمان جنت داد و از قضا مغلوب شد و در انظار ملت خوار و خفیف گشت و چون این پادشاه هر دسفاک و خونخواری بود کمر قتل منجم بر زمین بست ولی قبل از آنکه منجم از نیت او آگاه شود بر حسب معمول وعادت مألوف منجم را احضار

(۱) از سال ۱۴۶۱ - ۱۴۸۱ مسیحی در فرانسه سطننت کرده است

(۲) مانند فالگیران و رمالان که بری جب توجه مشتریان حرمهای

چند بهلومیز نند تا مخاض را بجملات فریبنده خود جلب نمایند

کرد و بعضی پرسشها از وی نمود تا بالاخره با کمال تلاف و مهربانی از او سؤال کرد:

راستی بگو آیا تاکنون پایان عمر و حیات خود را حساب کرده ای؟
منجم که مرد زیرک و شیادی بود بفرست نیت پادشاه را دریافت و از ضمیر او آگاه گشت و لذا در پاسخ عرض کرد: حکمت ازلی و مشیت لم یزلی چنین اقتضا کرده است که منجمین از میزان عمر و سرنوشت خویش نتوانند آگاه شوند.

و بی چون فدوی در این باب زیاده از حد زحمت کشیده و تجسسها کرده ام همینقدر دانسته ام که خوشبختانه مرگ اعلی حضرت را نخواهم دید و بدون تردید اقلایست و چهار ساعت قبل از فوت و لینعمت خود خواهم مرد.

این گفتار منجم چنان افکار نوئی ساده لوح را پریشان ساخت که بجای اعدام او نیت مراقبت را در حفظ آن منجم مرئی میداشت.
آری این حکایت خینی شبیه بحکایت حکیم موصلی منجم و خواجه نزه الملت است که سابقاً بیان نمودیم



فصل دیگری از احکام ورد آنها

برای اینکه خوانندگان را باز هم با مفکار موهومی
و تخیلات بی اساس اهل تنجیم متوجه سازیم
دلالت هریک از بروج دوازده گانه را بر بعضی
خویها و روشها ذیلاً مینگاریم تا بیشتر از بیشتر باین احکام خرافی آشنا
گردند.

برج حمل = فروردین : خندان (۱) سخن گوی - ملک طبع
بزرگ منش - خشم آلود (۲) - مردانه - شهوتران و سفردوست .
برج ثور = اردیبهشت : دوراندیش - کاهل - دروغ زن - مکار
جماع دوست و احمق .

برج جوزا = خرداد : کریم و پاکیزه - خداوندپو - دوستدار
حکمت و علمهای آسمانی - با سخاوت - حافظ و باسیاست .

برج سرطان = تیر : کاهل - گنگ - متلون و بی ثبات
برج اسد = مرداد : ملک طبع - با هیئت - خشم آلود - اجوج
جانی - مکار - دلیر - متکبر - فراموشکار - خطا کار .

برج سنبله = شهریور : سخی طبع - نیکخو - راست و درست
دانشمند - حکیم و پراندیشه - سبکی و سبکساری و بازیگری و پای
کوبی و حافظ .

(۲۰۱) هم خندان و هم خشم آلود! جمع ضدین!؟

برج میزان = مهر : خداوند اندیشه و ادب - سخی و کاهل - بددل
دادرس - بر طبع عامیان - شاعر - سرودگوی و حافظ .

برج عقرب = آبان : بدخوی - با اندوه و سخاوت - دلیر - فریبنده
ترش روی - خشم آلود - کشنده - حافظ - بی شرم - نادان - کاهل - متفرعن
برج قوس = آذر : ملک طبع - رازدار - بخشنده - پراکنده
خواسته - مکار - متعصب - شناگر - پاکیزه خورش و پوشش - مردانه
متکبر - مهندس - گردنده بجهان - فراموشکار - بسیار اندیش بکار
انجهان - حریص بر اسان - بسیار خطا کار .

برج جدی = دی : متکبر - دروغ زن - خشم آلود - کج خیال -
غمگین - جماعت دوست - خوش معیشت - فراموشکار - پر خاشاچو
سخت گیر - دوستدار حکمت - خداوند لپو و لعب - سیار خطا کار .

برج دلو = بهمن : نیک خو - سبب - پرتحمل - با مروت - حریص
پاکیزه خوار - پرگو - سریع الحركه - راحت طلب - کاهل و بطیئی در کار -
دوراندیش در امور - محترک و بخیل - پر جمع و بددل - کفن دزد مردگان
برج حوت = اسفند : نیک خو و سخی و پاکیزه - خداوند آرزوها
هتئون المزاج - بسیدر خط کار - نادان - در امور میانه رو - با وفا و
مردانه - محیل و فریبنده - فراموشکار

دلالت بروج
بر صورتها
برای مزید اطلاع مطالعه کنندگان محترم
قسمت دیگری از دالتهای بروج دوازده گانه
را ذیلا مینگاریم .

حمل : دلالت دارد بر میانه بالا - لاغر گونه - بلند نگرستن - سرمه
چشم یا گربه چشم یا همیشه چشم - بزرگ گوش و بینی - زشت دهان - جعد
موی - سرخ فام موی

نور : تمام قد - درازبالا - بزرگ پیشانی - خرد ابرو - سیاه چشم
پائین نگریستن - دراز گردن - پهن بینی و سرش بر آمده - فراخ دهان -
سطبر لب و گردن - سیاه موی - بزرگ شکم .

جوزا : میانه قد - نیکو بدیدار - خوب و راست گردن - خوش
محاسن و خوب روی - تیز نگر - میان دو کتفش پهن و ساقش درازتر
از ساعد .

اسد : تمام بالا و دراز - فراخ بر (؟) - پهن روی - سطبر انگشت -
باریک دوران (؟) بلند بینی - فراخ دهان - دندانها فاصله دار - خوب روی
گر به چشم - میگون موی - شکم آور .

سنبله : قد بدرازی نزدیکتر - در فریبی میانه - کشیده موی - خوب
روی با خالهائی بر سینه و شکم و نشان بر گردن :

میزان معتدل اندام - نیکو روی - سپیدن و بگندم گونی و زردی
مایل - سرمه چشم - قشنگ بینی - علامتهائی بر گردن و پای

عقرب : نیکو روی - چشم ریز که اندر او زردی است - گرد صورت
تنک پیشانی - باریک ران - بزرگ پاشنه - مین دو کتف فراخ - دراز دست
و پای - پهن بینی - شکم آور و بر پشت نشان .

قوس : سبک تن - خوب و تمام قامت - نیکو روی و پشت بهتر از
جلو - خوش چشم - کشیده ریش نه پر موی - سبزی بینی - رنگش سرخی
مایل - شکم و دو ساقش بزرگ و نشانها بر پا و بر بازو

جدی . راست قد - لاغر تن - صورت او مانند صورت بز - گربه
چشم - کج گوس - دراز ریش - فراخ چشم - باریک ران و ساق - سبک رو
و غمگین .

دلو : میانه بالا و بدرازی نزدیکتر - تنگ پیشانی - سرمه چشم
سطربلب - زیرنگر - آکنده تن - دو ساقش یکی درازتر از دیگری -
نیکوروی - پهن سینه -

حوت : خوب تن - نرم اندام - نرم پوست - خوب روی - میانه
قد - پهن سینه - میان دو کتف تنگ - خودسر - تنگ پیشانی - فرونگر
سیاه چشم و نمکین .



چنانکه ملاحظه میکنید دلالات هر يك از این بروج چه در اخلاق
و صفات وجه در صورتها و چهرهها منسبت تام داند با اسم و رسم آن برج.
و بعلاوه بعضی از صفات و صورتهای نامرده مابین یکدیگرند
اگر این صورتهای واقعاً در آسمان موجود بودند در دلالتهای آنها
چندان ایرادی نداشتیم .

مثلاً اگر صورت جدی (بز) و رع و نفس الامر در آسمان وجود
میداشت دلالتهای برج جدی بر آن نهمینیه با خلاق و رفتار و ساختمان بدنی
بز میباشد . بی منسبت نبود ما حرف اینجا است که آن دسته ای از کواکب
که از قدیم تشبیه به بز کرده اند هیچ چهار عند آنها در بیث سطح کروی
نمیگنجد و اینکه مائمه ثوابت را در بیث سطح کروی نیلگون مشاهده
میکنیم صرف خستی با صرّف است و حال آنکه اختلالی فواصل آنها
ز چشم متجاوز زمین و کیو متر است . آری این آسمان بخلمیوسی است
که مائمه ثوابت را در بیث سطح کروی بسم فلک ثوابت پنداشته است امروز
دیگر فلک ثوابت وجود خارجی ندارد . مخصوصاً از وقتی که دوربینهای
قوی اختراع شده و بلاخص از روزیکه دوربین عظیم رصد خانه پالمار

در ایالت کالفرنیا بکار افتاد بطلان فلک ثوابت بیشتر از پیشتر محقق گشت و پنبه افلاک بطلیموسی زده شد .

پس وقتی که شکل جدی باین کیفیت که منجمین قدیم تصور کرده اند وجود خارجی نداشته باشد و یا صورت عقری که مصنوع ذهن خود آنها است در خارج موجود نباشد بطریق اولی اخلاق و صفات و صورتها و چهره هائی که باین اشکال نسبت داده اند تصوراتی دور از حقیقت است . بنا بر این هرگز نمیتوان يك سلسله امور و قضایای کلیه می که محور حیات يك کشور بر آنها دور میزند و یا دست کم سعادت و شقاوت اشخاص و خانواده هائی بر آن امور استوار میگردد معلق يك دسته احکام موهومی و خرافی گردانید .

مرحوم سیدمرتضی اعلی الله مقامه در کتاب غرر

و درر مینویسد : بهترین دلیل بر بطلان تنجیم

اینست که چون برای اثبات و محقق است که اخبار

بمغیبات یکی از معجزات و خوارق عاداتی است

اخبار بغیب یکی از

مختصات انبیاء است

نه از باب تنجیم

که مختص انبیاء علیهم السلام می باشد (مثل احیاء اموات و معالجه اگمه (۱)

و ابرص (۲) پس اگر علم بمغیبات از طریق نجوم میسر میشد نباید

آنها از معجزات شمرده بلکه باید در ردیف احکام تنجیم قرار داد

و این خلاف ضرورت اسلام است و با وجود اخبار و احادیث بسیری که

از حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و پیشوایان دین و جانشینان آنها

رحمة الله علیه از قدیم و جدید در تکذیب اهل تنجیم وارد شده است

کسیکه متدین بدین مذهب اسلام باشد هرگز متابعت آن نمی کند و

اقوال و احکام آنها را بچیزی نمیشمارد و اگر هم بعضی اخبار از طریق ائمه



این چرخ فلک که مادر او حیرانیم
 فائوس خیال از او مثالی دانیم
 خورشید چراغدان عالم فائوس
 ما چون صوریم کا نذر او گردانیم

بر کراهت نکاح و مسافرت در هنگامی که قمر در عقرب یا در محاق است (۱) وارد شده باشد اولاً احادیث نقیض آنهم از فریقین (شیعه و سنی) بر بطلان صنعت تنجیم بسیار رسیده است چنانکه امام فخر رازی در یواقیت العلوم چند حدیث از حضرت خاتم انبیاء صلی الله علیه و آله نقل می کند که یکی از آنها اینست .

من اتی کاذباً او کاهناً او عرفاً او منجماً فصدقه فقد کفر بما أنزل علی محمد صلی الله علیه و آله (۲)

ثانیاً از کجا معلوم که این احادیث مجعوله معاندین دین نباشد که نسبتش را بمعصومین داده اند .

ثالثاً اینکه در کافی از ابو عبدالله (ع) روایت شده است که هرگاه کسی سفر کند یا تزویج نماید هنگامی که قمر در عقرب باشد خوبی نخواهد دید. صاحب عوالم در ذیل تفسیر این حدیث میفرماید مقصود از بودن قمر در عقرب محاذی واقع شدن قمر است با کواکب صورت عقرب و حال آن که ثواب برج عقرب بجهت حرکت طبیعی ای که در همه ثوابت است اکنون انتقال بمیزان کرده اند (۳) و علاوه بر این همه منجمین بودن قمر را در عقرب منع از سفر نکرده اند چنانکه باخرزی و بعضی دیگر گفته اند وقتی که تمام کواکب منحوس باشند (۴) و هریخ مسعود بودن قمر در

(۱) سه شب آخر ماه که قمر دیده نمیشود

(۲) هر کس بدروغ گو یا کاهن یا رمال یا تنجیمی رو آورد و اعتقاد بآن

نماید پس کافر است بانچه بر محمد (ص) نازل شده است

(۳) مقصود صاحب معالم از حرکت بطیئه ثوابت حرکت نقطه اعتدالین

است که در هر سالی ۵۰۲ ثانیه برخلاف توالی بروج متحرك است

(۴) یعنی در خانه ها یا منازل یا بروج نحس باشند

عقرب بهتر از سایر بروج است و همچنین نهی تزویج در موقع محاق که در حدیث وارد شده است غیر از اصطلاح اهل تنجیم است ؟ و در بالا نیز مذکور شد که اخبار مبطل آنهم رسیده است .

همچنانکه پادشاه هر کشور را پایتختی است که
در آنجا با کمال حشمت و جلال برادر یک سلطنت
شرف و هبوط
کواکب

جلوس مینماید هریک از کواکب سیار نیز از بروج دوازده گانه دارای کاخی هستند که آنجا را شرف آن ستاره نامیده اند و اعتقاد منجمین در آنها مختلف است بعضی گفته اند که شرف هر ستاره در یک درجه مخصوصی از یک برجی است و بس برخی شرف را چند درجه بیش از آن درجه دانسته اند و جمعی شرف را از اول برج تا درجه شرف دانند و ما بر عقیده ایرانیان و یونانیان برج و درجه شرف را در جدول زیر نقل نمودیم .

درجه هبوط کواکب عیناً
درجه مقابل شرف آنست مثلاً
درجه هبوط زحل ۲۱ درجه
حمل است بهمین قیاس درجه
هبوط سایرین معلوم میشود .

زحل	مشتری	هریخ
میزان ۲۱ جه	سرطن ۱۵ جه	جدی ۲۳ جه
شمس	زهره	۰ عطارد
حمل ۱۹ جه	حوت ۲۷ جه	سنبله ۱۵ جه
قمر	رأس	ذنب
ثور ۳ جه	حوزا ۳۱ جه	قوس ۳ جه

چنانکه در جدول مشاهده می شود برای هریک از کواکب پنجگانه متحیره و ماه و آفتاب درجه شرف و هبوط تعیین کرده اند . بسیار خوب ، اما درجه شرف و هبوط عقده رأس و ذنب چیست ؟ اینها که جز دو نقطه و

موهوم چیز دیگری نیستند پس درجه شرف وهبوطشان یعنی چه ؟ و بحسب مثل معروف: حوضی که آب ندارد غورباغه لازم ندارد و تازم عقیده مصریان وهندیان درباب درجات شرف وهبوط باجدول فوق اختلاف دارد و خود ایرانیان و یونانیان نیز در این باب مختلف اند پس تمام اینها دلیل است براین که احکام تنجیم را ابدأ اعتباری نیست.

از ابان بن تغلب روایت است که در خدمت ابا
عدم نحوست زحل عبدالله (ع) بودم شخصی از اهالی یمن بر آنحضرت
بنا بر خبر

وارد شده سلام کرد حضرت پس از جواب سلام

فرمودند: مرحبا بر تو ای سعد یمانی عرض کرد مرافق مادرم باین اسم
نامیده و کمتر کسی اطلاع از این اسم دارد (۱) بالاخره حضرت سؤال
فرمودند شغل تو چیست ؟

عرض کرد ، از خاندان نجمومم و کسی در یمن مدعی آن نیست
که در این علم برتر از ما باشد . سپس ابا عبدالله (ع) پرسیدند

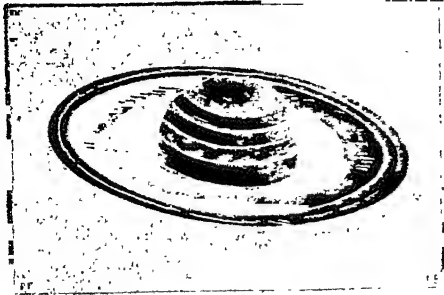
ستاره زحل بعقیده شما چگونه است ؟ عرض کرد کوبی است
نحس حضرت فرمودند از این سخن پرهیز و از این نسبت در گذر چه
زحل ستاره امیر المؤمنین علیه السلام و کوب اوصیاست (زیرا که زحل
بنابر هیئت قدیم مافوق تمام سیرات محسوب میشد . مؤلف) ونجه ثقب
که در کلام الله مجید است اشاره بهمین کوب میباشد .



اگر چه عموم اهل تنجیم ستاره زحل را نحس دانسته اند و بلکه
نحس اکبر هم نامیده اند معینا اگر خبر فوق صحیح باشد بر هنجمین

(۱) گویا تعجب یمانی ز این بود که باینکه من بچنین اسمی معروف
نیستم حضرت از کج دانستند که مادرم مرا سعد نامیده است

مسلمانان و مخصوصاً شیعه مذهب لازم است که از نحس شمردن راحل



ساره راحل و حلقاب آن



عقیقه هست - عقیقه نحوس راحل موجب انوشه زیاده است

عدول کنند و احکام

تنجیمی را برهم زنند

حضرت موسی

و فرعون

چنانکه از آیات

کریمه قرآن مجید در

باب پیدایس حضرت

موسی علیه السلام در

رحم مادر و مراحل

مختلفه زندگی وی

در دوره فرعون پادشاه

مصر بر می آید سحر

و کفایت و احکام تنجیم

در نهایت قوت و کمال

بوده است و بهمین

جهت خداوند متعال

معجزه موسی را در

عصای او فرار داد تا

بدینوسیله هم اعمال

ساحران را بطل کند

و هم به منجمین بفهماند

که احکام تنجیمی شما

در عالم انجم ، ابدأ اصل ثابت و ریشه محکمی ندارد چنانکه مولانا جلال الدین محمد بلخی نیز در کتاب مثنوی میفرماید .

وقتی منجمین و کهنه ستاره موسی را قبل از تولدش در آسمان مشاهده کردند بحکم فرعون درصدد جلوگیری از میلاد و رشد وی برآمدند و ابداکاری نساختند رجوع شود بمثنوی مولوی دفتر سوم .

ممکن است در این مورد از باب صنعت تنجیم همین حکایت را حربه نموده بر ما بتازند که اگر اخبار تنجیم را اصل و حقیقتی نیست پس اخبار منجمین بر پیدایش حضرت موسی چیست ؟ چنان که مولوی میفرماید
برفلک پیدا شدن آن ستاره اش کوری فرعون و مکرو چاره اش
هر منجم سر برهنه جامه چاک همچو اصحاب عزا بر فرق خاک

عذر آوردند و گفتند ای امیر کرد ما را دست تقدیرش اسیر
این همه کردیم و دولت تیره شد دشمن شه هست گشت و جیره شد

اگر چنین ایرادی بر ما کنند گوئیم اولاً پیدایش ستاره موسی بهمین معنی ظاهری امیری نیست که فلولش عت عت آسان باشد

ثانیاً بفرض صحت موضوع و بهمین معنی ظاهر شدن یث ستاره جدید در آسمان رضی با حکم تنجیم ندارد بلکه صرف یث عمل رصدی است که غالب منجمین را صد در آسمان مینمایند ثالتاً بفرض اینکه ما تسیمه نظر آنها شده و این موضوع را یث امر تنجیمی بدانیم پس جلوگیری کردن آن یعنی چه بعبارت روشنتر اگر پیدایش ستاره موسی را در اثر نظری از نظرات کواکب می دانستند و اگر از باب تنجیم نسبت با حکام خود ایمان

داشتند دیگر در صدد چاره جوئی کردند و جلوگیری بر آمدن چه حاصل !! که گفته اند :

وقت میلادش رصد بندیم ما تا نکردد فوت و نجهد از قضا
آری انعقاد نطفه موسی در رحم مادر اعم از این که در اثر نظرات
تنجیمی باشد یا اراده سنیه الهی در هر دو صورت امری است لایبذل و
حکمی است لایبرد چنانکه فرموده اند یا من لاراد لقضائه و وقتی منجمین
در صدد جلوگیری آن بر آمدند دلیل بر آنست که خودشانهم نسبت
باحکام خویش اعتقاد نداشته اند زیرا که مخالفت در این موضوع یا معارضه
با آثر است که بقول ایشان از اوضاع مختلفه کواکب حاصل میشود و یا
معارضه با مؤثر کل که ذات باری تعالی است و بالبداهه هر دو صورت فکری
است سفیهانه و عملی است کود کانه . چرا که نه حرکت کواکب را می
توانند تغییر دهند و نه مشیت ازای را ممکن است بر هم زنند چنانکه آخر
هم هیچ کدی از آنها ساخته نشد و موسی تولد یافت و در خانواده فرعون
رشد کرد و بعد هم بمقام نبوت رسید و تارویود سلطنت و ریاست فرعون
و فرعونین را بید داد .

یکی دیگر از اوضاع فلکی که صناعت تنجیم
بر آن قضاوت میکند و اسرار غیب را از پرده
استدر فاش می نماید سهم السعاده
مناسبت نمیدانیم که برای استحضار خوانندگان عزیز این سهم رایبان
نمائیم .

تعریف : سهم السعاده نقطه‌ئی از منطقه البروج است که بعدش از
درجه طالع شخص بتوالی بروج مساوی باشد با بعد قمر از شمس در
همان جبهه

طریق استخراج - تقویم آفتاب را درستون اول و تقویم قمر را درستون دوم و طالع شخص را درستون سوم مینویسیم بعد تقویم آفتاب را از تقویم ماه تفریق می کنیم (اگر تفریق ممکن نباشد ۱۲ برج بر تقویم قمر می افزاییم) و تفاضل را در يك ستون دیگر ثبت می نماییم حال تفاضل را باستون سوم (طالع) جمع می کنیم و اگر مجموع از ۱۲ برج

			۳	۲	۱
مجموع	طالع	تفاضل	طالع	تقویم قمر	تقویم شمسر
۲ برج	۵ برج	۹ برج	۵ برج	۱ برج	۳ برج
۲۶°	۸°	۱۷°	۸°	۱۵°	۲۷°
۱	۲۰	۴۱	۲۰	۲۵	۴۴

زیادتر شد ۱۲ را از حاصل می اندازیم و باقی را مینویسیم و آن سهم السعده است.

مثال- فرض کنیم طالع شخصی سنبله ۸ درجه و ۲۰ دقیقه باشد و آفتاب در سرطان ۲۷ درجه ۴۴ دقیقه و قمر در ثور ۱۵ درجه و ۲۵ دقیقه (جدول سمت راست) و چون بروفق دستور بالا عمل نماییم سهم السعده مطلوب در جوزا ۲۶ درجه و ۱۱ دقیقه خواهد شد (جدول وسط و سمت چپ) اما این دستور بذیرای بطلمیوس است که همواره چنین رفتار می کرده است لیکن گروهی از منجمین دیگر گفته اند که رأی بطلمیوس برای روز صواب است ولی بجهت شب باید تقویم قمر را از تقویم آفتاب تفریق کرد نه تقویم آفتاب را از ماه. و بقی عمل مانند فوق است.

بطلمیوس بجز سهم السعده سهم دیگری بکار نبرده است اما

گروهی از منجمین دیگر مانند ابو معشر بلخی و غیره سهمهای دیگری از قبیل **سهم الغیب و سهم القران** و غیره بکار بسته اند تا جایی که هر کس برای خود سهم تازه ای وضع نموده و چیزی بر پیشینان افزوده است چنان که بقول استاد معظم ابوریحان «افراط کردند اندرین موضوع و سهم هایی که بجهت مسائل مختلفه و نرخهای اشیاء و تحویل سال عالم و غیره نموده اند شماره نمی توان کرد» و باز هر يك از منجمین را در این ابواب طولانی عقیده خاصی است که با عقاید دیگران اختلاف دارد. ولی مهمتر از همه اینها سهم السعادة است که دلیل بر جاه و مال می باشد و پس از آن سهم الغیب است که دلیل بر فراست و فهم و خوی و علم دین می دانند



آیا با این همه اختلاف اقوال و تششت عقاید می توان از راه این سهمها بحقیقت امری برد؟ اگر سهم السعادة یا سهم الغیب را حقیقتی بود و بریک اساس عامی و منطقی قرار داشت پس این همه اختلاف برای چه؟

بجهت يك افق و در یک ساعت معین با این که طالع و تقویم نیرین (خورشید و ماه) هر يك بیش از یک عدد نیست و با اصطلاح ریاضی فرضیات مسئله اعداد معینی هستند و بقول منطقیین، قضیه دارای يك صغری و يك کبری معنومی است پس اینهمه آراء گوناگون و نتایج مختلف چیست؟! آری این اختلاف عقاید و سلیقه های رنگارنگی که آقایان احکامیین در باب يك موضوع (که بمنزله يك مسئله ریاضی است) ابراز میدارند خود دلیل بر بطلان احکام ایشان است.

تخطئه	نقیب الاشراف سید مرتضی طیب اله تربته در کتاب
اصحاب تنجیم	غور و درر نقل می کند که روزی ابو الهذیل در

فم الصلح (۱) بر حسن بن سهل وارد شد جوان محترمی را در مجلس وی دید که توجهش را جلب نمود چون مجلس خاتمه یافت و جمعیت متفرق گشت ابوالهذیل معرفی آن جوان را از حسن تقاضا کرد حسن گفت شخصی است از اهل نجوم ، هذیل گفت آیا از ارباب محاسبات نجومی است یا از اصحاب احکام آن حسن گفت اهل احکام است .

ابوالهذیل گفت علمی است باطل و عمری در آن ضایع کرده است در حال از او تقاضای سؤالی کرد . منجم او را اجازه داد . هذیل سیمی از پیش خود برداشته پرسید آیا من این سیب را خواهم خورد یا نه از احکام خود چه استنباط می کنی؟ جوان گفت آری سیب را خواهی خورد هذیل فوراً سیب را در ظرف خود گذاشت . جوان گفت مجدداً سیب را بردار تا تجدید نظر در احکام کنم و جواب گویم . ابوالهذیل آهسته سیب دیگر برداشت . منجم گفت نخواهی خورد . پس ابوالهذیل فوراً آن را تناول کرد . حسن از او پرسید برای چه سیب دیگری برداشتید؟ هذیل گفت : برای آن که نگویید اگر حکم دوم خطا کرد حکم اول صحیح آمد .

حاتم نیریزی کتاب قرآناتی بنام مکتفی خیفه

عباسی تالیف نموده و در آنجا می نویسد : نظر

بقرآن زحل ، و مشتری در برج عقرب بودن و

صاحب قرآن که مریخ است و بعضی نظریات و دلایل دیگری که قبل از تولد حضرت ختمی مآب وآلِهِ واقع شده است باید شریعت آنحضرت تناسل (۶۹۴) ششصد و نود و چهار هجری برقرار باشد سپس بواسطه عس

فضل بن حاتم
و کتاب قرآنات او

(۱) موضعی است در واسطه که شهری است از عراق عرب در سر

رّه مکه .

و موجباتی که از ذکرش معذورم منقرض خواهد شد .

اکنون شایسته است که تمام مسلمین زندۀ دنیا بر این حکمی که فضل بن حاتم نموده است بخندند و نوع احکام تنجیم را مسخره و استهزاء نمایند چه خود برأی العین مشاهده میکنند که تاحال بحمدالله والمنة و کوری چشم دشمنان اسلام شریعت حضرت خیر الانام پاینده و استوار است و بزعم عقلای عالم باید این دین مبین در جهان بشریت عالم گیر شود شاید بعضی از اهل تنجیم در صدد اصلاح حکم فضل بر آیند و چنین وانمود کنند که مقصود از این انقراض منقرض شدن دیانت و امت آنحضرت نبوده بلکه مرادش انقراض دولت عرب بوده است .

گوئیم اولاً هر لفظی قالب معنای معینی است پس اگر چنین مقصودی داشت نباید بکلمه انقراض شریعت بیان کند . ثانیاً بفرض این که ما مقصود فضل را انقراض دولت عرب انگاریم باز هم حکم فضل غلط فاحش است زیرا که انقراض خلافت بنی عباس در سال ششصد و پنجاه و شش هجری ۶۵۶ هجری بوده نه ششصد و نود چهار (۶۹۴) و اگر باز هم صدق گفتار خود را رعیت نکرده بگویند پنجاه سال خطا در استخراج اهمیتی ندارد آنوقت مناچاریم بگوئیم : بمین دلیل هیچیک از اقوال و گفتار ایشان را اعتبار و اهمیتی نیست و این حکم هم مانند حکایت ذیل است که گفته اند

حکایت ابن حاجب
وطوسی علیه الرحمہ
در کتب قصص العظماء حکایت می کند که چون
هلاکوخن دارالخلافۀ بغداد را مفتوح ساخت
خواجه نصیرالدین طوسی علیه الرحمہ (۱) در

(۱) هلاکوخن در سال ۶۵۶ هجری بغداد فتح کرد و خواجه نصیرالدین
طوسی مقدم صارت او را داشت

ملازمت وی وارد بغداد شد این حاجب نحوی نظر بسابقه عداوتی که باخواجه داشت خود را از نظر وی پنهان کرد و از ترس این که مبادا خواجه او را بوسیله زایچه پیدا کند طشتی را خون ریخت و هاون طلائی درمیان خون نهاد و خود بر روی هاون نشست، خواجه زایچه ای کشید و چون استخراج کرد مقر او را در کوهی از طلا دید که در میان دریای خون قرار دارد. خواجه دانست که ابن حاجب حيله ای بکار بسته است و لذا او هم باید تدبیری بکار بندد. بنابراین حکم کرد که بهر صاحبخانه ای در بغداد گوسفندی دادند تا پس از مدتی بهمان وزنی که ابتدا تحویل گرفته است تحویل دهد. صاحبخانه ای که ابن حاجب در آن پنهان بود نزد او آمد و شرح حال را با ابن حاجب در میان گذاشت و چاره از او خواست. ابن حاجب گفت بچه گرگی تهیه کن و هر روز مقداری معین علف بگوسفند بده پس از آن بچه گرگ را باو بنما تا گوشتی که از چریدن علف بر او اضافه شده است از ترس دیدن او آب شود و همواره بیگمناوال بماند. صاحبخانه همه روزه بدستور ابن حاجب رفتار می کرد تا پس از چند روز دیگر که مأمورین خواجه بنای تحویل گرفتن گوسفندها را از صاحبخانه ها گذاردند. از هر خانه ای که تحویل می گرفتند به مقدار سنگین تر از اول شده بود یا قدری سبکتر تا نهایت بخانه ابن حاجب رسید و صاحبخانه گوسفند را تحویل داده چون وزن کرد در دست هم وزن او لش در آمد و چون خواجه از این خانه آگه شد فوراً امر داد که تمام آنجا را بازرسی کنند پس بتجسس پرداختند و ابن حاجب را در آن خانه یافتند و وی را بحضور هلاکوخان و خواجه آوردند و چون خواجه از موضع او سؤال کرد و تفصیلی را بین نهود هلاکوخان غرق تعجب و حیرت گردید

صانعین احکام تنجیم این قضیه را بر صحت و استحکام مبانی احکام خویش استناد کرده هر که ها می آرایند و سخنها میسر آیند .

اما حقیقت امر اینست که عثمان بن عمر بن ابی بکر مالکی ملقب به ابن حاجب در سال ۶۴۶ هجری در اسکندریه وفات کرده است در صورتی که خواجه در ۶۵۶ وارد بغداد شده و از اینرو معلوم است که هنگام ورود خواجه به بغداد اصلاً ابن حاجب حیات نداشته است و لذا این حکایت را باید از بیخ و بن تکذیب کرد و بسازندگان آن خندید .

باز صانعین احکام تنجیم حکایت ذیل را بخواجه

حکایت ابراهیم بن مهدی و مامون الرشید نصیر الدین طوسی نسبت داده و نوشته اند

که خواجه طوسی عایه الرحمه در شرح کلمه

شست و یکم از ثمره بطلمیوس می گوید : وقتی ابراهیم بن مهدی (۱) از مأمون الرشید پنهان شده بود در بغداد یکی از منجمین مخفیانه با او رفت و آمد داشت. روزی مامون از منجمین خواست که مکان او را بوسیله زایچه بدست آرند. آن منجم گفته بود طشتی از آب پر کنند و کرسی در میان آن گذارند و ابراهیم بر آن کرسی بنشیند. منجمین چون در طالع وقت نظر کردند گفتند ابراهیم در کشتی نشسته و بجانب هندوستان رفته است.

این حکایت نیز مانند حکایت خواجه نصیر الدین طوسی با این-

حاجب نحوی از جعلیات صانعین تنجیم است و کذبش از پر من الشس

(۱) عموی مامون الرشید است که وقتی شنید مامون در خراسان حضرت ردف را بولیعهدی خود برگزیده است در بغداد علم ضعیان بر علیه مامون بر افراشت و مردم با او بیعت کردند و خود را خلیفه مسلمین خواند لذا مامون سپاهی بچنگ وی فرستاده او را مغلوب کرد و مدتی مخفی شد تا در سال ۲۲۴ هجری وفات کرد «تولد ۱۶۲»

می باشد چه نوع این حکایات بگفتار رهبران و کف‌بینان شیهه‌تر است تا بکوچکترین موضوعی که با علم و عقل ارتباط داشته باشد مضافاً باینکه مقام خواجه بالاتر از آنست که بتوان این اراجیف را باو نسبت داد.

چون در دو حکایت قبل گفتگو از تعیین جا و

دلالات بروج

مکان بوسیله احکام تنجیم بمیان آمد لذایی

بر موضعهها

مناسب نمی‌دانیم که دلالات بروج را بر جایگاهها

بیان کنیم و برای این منظور عین جدول ابوریحان بیرونی را در اینجا نقل می‌کنیم تا موجب مزید اطلاع خوانندگان شود. (جدول ذیل نقل از کتاب التفهیمه است)

بروج	دلالات بروج بر جایگاهها
حمل	صحراها و جایگاه جریدن گوسفندان. خانه‌های صنایع گوهر جایی که آتش بکر دارند. آرامگاه دزدان و خانه‌های که با چوب پوشیده باشند
ثور	آنچه نزدیک کوه باشد. بستن. جایگاه گیاه. انبارهای طعام. جوی بیابان و گوان
جوزا	کوه‌ها و تپه‌ها و توده‌ها و جوی صیدان و صید گدهای بر لب آب و جوی بازیگران و قمار بازان و خنیاگران. کوشکهای پادشاهان
سرطان	خزینہ‌های آب، نیستان. لبهای آب. جوی کشت و درخت جایگاههای عبادت. جوی‌های عمیق

بروج	بقیه دلالت بروج بر جایگاهها
اسد	کوهها و قلعه‌ها و بناهای بلند . کوشکهای ملوک . بیابانها سنت ریزه‌ها و زمین‌های شوره زار .
سنبله	نزهتگاهها . خانه زنان . خانهای لهو و لعب . جای خرمن زمینی که در آن کشت کنند
میزان	مساجد و خانهای عبادت . کوشکها و آبادانی . جای شکار . رصدگاههای بلند . دشت‌ها و بستانها . نخلستانها . کوههای دیمزار .
عقرب	جاهای بلند . آبریزهای بلند . زندانها . جاهای اندوه و ماتم و شیون . سوراخهای کژدم . ویرانه‌ها و مزبله‌ها . جای رز و توت
قوس	دشتهای هموار . عبادتگاه مغان و کلیساها . جای سایج‌ستور و کفران و جاهای صاروح کرده و بستانها که آب دیرپذیرند و دیر بدیر یابند
جدی	کوشها و صاروح‌های کهن . آراهگاه کشتی‌ها . جای غریبان و آتش افروختن . جای گریستن و خفتن بندگان . جای سک و روبه
دلو	جای آب روان و ایستاده . آنجا که در آن آتش بکار ببرند مثل کرم‌ها و خانه مغان . خانهای شراب فروشان و بدکاران کاریزه و آنچه با کلنگ و تبر بکنند . جای مرغان

بروج	بقیه دلالت بروج بر جایگاهها
حوت	جایگاه فرشتگان و عابدان و هیر بدان . جای گریستن . نیستان . لب آب ایستاده . شورستان و هرچه شور است . خزینها

چنانکه در جدول فوق مشاهده میشود اغلب جاهاییکه به بروج دوازده گانه نسبت داده اند بستگی و ارتباط دارند با طبع و مزاج جاندارانیکه آن بروج را بآنها تشبیه کرده اند و جاهاییکه آن جانداران در آنها زندگی میکنند .

مثلاً برج حمل که بمعنی گوسفند است و گوسفند هم در صحراها و چراگاهها چرا میکند و در آغلپایی که اگر دارای سقف باشد از چوب و نی و پوشال پوشیده اند لذا گمان کرده اند که برج حمل دلالت دارد بر صحراها و جایگاه چریدن گوسفندان الی آخر بهمان شرحی که در جدول مذکور است . غافل ازاینکه این صور تصورات ذهنیه انسان است نه اینکه ثوابتی در آسمان باین کیفیتیکه ما می بینداریم واقعاً چنان در پهلوی یکدیگر چیده شده باشند . که شکل حمل (گوسفند) از آنها درست شود و چنانکه سابقاً هم اشاره نمودیم اختلاف فواصل آنها از چشم میلیونها کیلومتر است پس چگونه میتوان اوصاف و اوضاع حیاتی جانداران را بآنها نسبت داد و از آنها چنین دلالتبائی توقع داشت .

چنانکه تنوخی (۱) مینویسد سلطان عضدالدوله

بیماری عضدالدوله
دیلمی میگوید : وقتی بمرض سختی مبتلا شدم
دیلمی و شفا یافتن او
بظوریکه تمام اصب از معالجه من عاجز گشتند

۱- ابوعلی محسن بن علی تنوخی مورخ عرب و معاصر عضدالدوله دیلمی است و در سنه ۳۸۴ وفات کرده است .

منجمین نیز در طالع تحویل سال من نحوست کلی دیده و حکم انتقال را از این نشئه داده بودند بقسمی که یأس و نوامیدی سراسر وجودم را فرا گرفته بود و دیگر هیچ امیدی بحیات خود نداشتم لذا بدربان مخصوص امر کردم که من بعد بدون استئنا احدی را در نزد من راه ندهد و در سرای بروی خود بستم و بدون اینکه هیچ از کاخ بیرون روم در کنج انزوایی نشستم و در نهایت یأس مدت چهارروز با کمال ضعف و پریشانی برخویشتم گریستم روز چهارم حاجب داخل شد و گفت ابوالحسن عبدالرحمن صوفی (۱) منجم از طلوع فجر تا حال در سرسرای قصر ایستاده میگوید بطور حتم باید بحضور سلطان مشرف شوم و من هر چه خواستم او را رد کنه قبول نکرد و چون ویرا در پیشگاه اعلیحضرت همایون قرب و منزلتی بکمال است نخواستم بدون اجازه شاهنشاهی بعنف از این در- کاهش برانم . میگوید مرا برای سلطان بشارتی است که از مشرف بحضور ناچارم اکنون چه امر میفرمائید . من با صدای نحیف و کلام خفیف گفتم بایوالحسن بکوا کر مقصودت از دیدن من اینست که بگوئی فلان کو کب بفلان برج تحویل کرده و این دلالت برخوبی و بهبودی حال تو دارد یا فلان حکم اصحاب تنجیم بر مرگ تو خطا یوده است چون میدانم که مقصود از تمام این حرفها حصول ینک آسایش فکری و آرامش حیاتی برای من است لذا مینوی بشنیدن این کلمات و خرافات ندارم البته بمنزل خود باز کرد و مرا بحال خویش باز گذار .

حاجب رفت و بتعجیل باز گشته گفت : ابوالحسن عرض میکند که اگر حکم بقتل من دهی باز گشت نخواهم کرد تا شرفیاب حضور شوم

۱- در سال ۲۹۱ متولد و در ۳۷۶ هجری وفات یافته است و عضدالدوله دیلمی در ۳۷۲ هجری فوت نموده است

والله يك كلمه صحبت از نجوم واحكام نخواهم كرد .

از اين اصرار و ابرام اوفوق العاده متعجب گشتم با كمال ياس و تحير
 اورا اجازه دخول دادم چون داخل شد وزمين ادب بوسه داد ابتدا گريه
 شديدى گلو گير او شد تا بالاخره گفت : اى سلطان عصر والله تودر كمال
 امنيت و عافيتى و هيچ خطرى از براى وجود مقدست نيست ، همين امروز
 از مرض شفاخواهى يافت . چه غلامرا در اين عرايضى كه معروض ميدارم
 معجزه اى مشهود گشته است .

گفتم قضيه چيست و حال از چه قرار است ؟ گفت ديشب حضرت
 مولى امير المؤمنين على عليه السلام را در خواب ديدم بطوريكه مردم در
 اطراف آنحضرت حلقه زده و هريك حوائج خود را مسئلت ميكردند .

پيش رفتم و عرض كردم يا امير المؤمنين من مردى هستم در اين بلاد
 غريب همه چيز را ترك گفته و باستان تو شتافته ام فقط تعلق خاطر باميرم
 دارم كه الان از زندگانى بكلى مايوس ميباشد . حاجت و تمنائى من آنست
 كه از درگاه الهى مسئلت نمائيد كه اورا شفى عاجلى عنايت فرمايد .

مولى فرمودند آيا مقصود تو از اين امير محبوب خسرو بن حسن
 بن بويه است ؟ عرض كردم بلى يا امير المؤمنين .

فرمودند بامداد نزد وى مىروى و ميگوئى : آيا فراموش كرده اى
 آنچه را كه مادرت در عالم خواب از قول ما تو را خبر داد و از عمر و حيات
 تو پرسيده بود ؟

اگر فراموش شده است تو را بيايد مى آوريم كه مادرت در عالم
 رؤيا ، بتو گفت كه در فلان سال ضورى مريض خواهى شد كه هيچ اميدى
 براى توباقى نخواهد ماند اما نبايد مايوس باشى كه از آن مرض شفاهى

خواهی یافت. حال بامیرت بگو که فردا بهبودی می یابی و تدریجاً مزاجت رو با اعتدال می رود و بصحت کامل می گراید.

البته از زندگانی مأیوس مباش تا وقتی که مادرت باز در عالم خواب از قول ما تو را خبر دهد.

چون من این بیانات ابوالحسین را اصفا کردم خوابی که در چندی پیش دیده بودم بخاطر آوردم و با کمال وجد و شادی از جای برخاستم. گفتم عبدالرحمن را در پهلوی من بنشانید.

غلامان دست او را گرفته نزد من بنشاندند. گفتم یکمرتبه دیگر آنچه مولای متقیان در عالم رؤیا بتو فرموده اند باز گوی.

عبدالرحمن مجدداً آنچه در خواب دیده بود بیان نمود. فوراً برای من نیروئی پدید آمد و میلی بغذا حاصل شد فی الحال از اطبا غذا خواسته و ایشان تجویز نمودند رفته رفته مرض مرتفع گشت و همانطوریکه حضرت مولی فرموده بودند مزاجه با اعتدال گرائید و صحت کامل حاصل شد.

در حدیث است که حضرت مولی الموالی علی
 یک روایت دیگر در
 باب احکام تنجیم
 علیه السلام روزی لشکریان خود را مجهز ساخته
 آهنگ جهاد فرمود در این اثنا منجمی به پیشگاه
 حضرتش تشریف جسته معروض داشت.

صالح امروز فرین نحوست است و بیه آن می رود که فتح و فیروزی
 نصیب لشکر اسلام نگردد پس بهتر آنست که عزیمت را بروز سعدی
 موکول فرمائید

امیر! مؤمنین علی علیه السلام فرمودند وای بر تو آیا گمان میکنی
 که باین معصوم خود میتوانی برای من روز سعد و نحس تشخیص

دهی در این حال بلشکر فرمانداد !

توکل بخدای متعال کنید و بنام اقدس وی پیش روید .

لشکریان براه افتادند و وارد رزمگاه شدند و پیروز مندانه
مراجعت نمودند .

و نیز ضراوه (۱) حکایت کرده است که روزی بخدمت امام جعفر
صادق علیه السلام رسیدم و عرض کردم من در احکام نجوم مطالعات بسیار
نموده و کتب عدیده در این فن جمع و بررسی کرده ام . هر وقت در صدد
انجام امر مهمی بر آیم اول طالع آنروز را می بینم اگر سعد بود اقدام
مینمایم و اگر نحس بود دست نگه میدارم تا نحوست مرتفع گردد . امام
فرمودند وای بر تو حرق کتابك (یعنی کتابهایت را بسوزان) .

پس وقتی امام صادق علیه السلام که خود علمدار معرف الهیه است
میفرماید بسوزان این کتابهای احکام را دیگر جای هیچ تردیدی بجهت
بطلان احکام تنجیم نیست .



۱- ضراوة بن اعین معاصر امام جعفر صادق علیه السلام و یکی از رواات موثق
است .

افکار و تخیلات قدما در باب کواکب

قدما کواکب را اجسام ذی شعوری میدانستند و تصور میکردند حوادثی که در زمین روی میدهد باراده آنها است و آنها هستند که سر نوشت

انسان را در دست دارند .

در دوران گذشته این تخیلات بقدری توسعه یافته بود که یکی از سلاطین بابل (چهار هزار سال قبل) فرمانی قریب باین مضمون صادر نمود : « پزشکی که قبل از اقدام بعمل جراحی باستارگان مشورت و مصلحت نکند بسختی مجازات و دستهایش قطع خواهد شد » .

منجمین خورشید و ماه را جزء سیارات میدانستند و باینجهت فقط هفت سیاره در آسمان منظور میکردند و هر يك از ایام هفته و فلزات و رنگها را بآنها منسوب میداشتند از اینقرار :

ایام هفته	سیارات	فلزات	الوان
شنبه	زحل	سرب	سیاه
یکشنبه	خورشید	زر	زرد
دوشنبه	ماه	نقره	سبز
سهشنبه	مریخ	آهن	سرخ
چهارشنبه	عطارد	جیوه	فیروزه
پنجشنبه	مشتری	مس	صندل
جمعه	زهرة	قلع	سفید

امروز بطور قطع و یقین مسلم شده است که :

اولاً آفتاب کره‌ای است ثابت و نورانی که تمام سیارات با اقمارشان بدور آن میگردند

ثانیاً سیارات از حیث ساختمان و ترکیبات عنصری کمال شباهت بزمین مادرند و دارای هیچ قوه ملکوتی نیستند که نسبت بدنای خاکی ما صاحب اراده و مشیتی باشند .

ثالثاً تعداد سیارات منحصر بآنهایی نیست که قدمات تصور میکردند بلکه تا حال سه سیاره عظیم اورانوس و نپتون و پلوتن نیز بعد از اختراع دوربین بآنها اضافه شده است

رابعاً زمین ما نیز سیاره‌ایست متحرك و عقیده منجمین قدیم که آنرا مرکز عالم و ثابت میدانستند بطلانش محقق گشته است حال بادر نظر گرفتن مراتب فوق ملاحظه فرمائید آیا هیچ وجه مشابهتی مابین روزشنبه و سرب ورنك سیاه بازحل میتوان یافت؟ و آیا عطارد را باروز چهارشنبه و جیوه ورنك فیروزه‌ای مناسبتی هست؟ و همچنین آیا سایر روزهای هفته و فلزات و رنگها با سیارات نظائرشان مناسبتی دارند؟ گیرم که در یونان قدیم هر يك از ایام هفته را بنام یکی از سیارات پنجگانه و آفتاب و ماه نامیده باشند چه ارتباطی با این امور دارند؟

عجب اینجاست که افکار و تخیلات منجمین حشوی درپاره‌ای از بزرگان علم و ادب نیز سرایت کرده است چنانکه ویکتور هوگو شاعر و نویسنده عالی‌مقام فرانسه که در قرن نوزدهم مسیحی میزیسته است معتقد بسعد و نحس کواکب بوده و فلاماریون منجم شیر فرانسه بزحمت او را از این عقیده منصرف نموده است

رومیان قدیم هر يك از سیارات را بنام یکی از
خدایان و رب النوعهای تصویری خود نامیده‌اند
چنانکه مرکوری (عطارد) را خدای تجارت
می‌خواندند.

ونوس (زهره) الهه عشق و زیبایی

مارس (هریخ) خدای جنگ

ژوپیتر (مشتري) خدای آسمانها

ساتورن (زحل) خداوند زمان

سه سیاره اورانوس ونپتون وپلوتن اگرچه در قرن اخیر کشف
شده‌اند ولی دراسم گذاری اینها نیز سنت قدیم را جاری کرده و هر کدام
را بنام یکی از خدایان افسانه‌ای قدیم نامیده‌اند چنانچه اورانوس نام یکی
از رب النوعهای یونانیان قدیم است ونپتون نام رب النوع دریاها است
وپلوتن خدای سایه وزیر زمین است

بعقیده ایرانیان قدیم زمین برشانهای يك فرشته و
فرشته بر روی شاخ گاو و گاو بر پشت ماهی و
ماهی در دریای پهن‌ور کائنات شناور است و حشره
بزرگی در اطراف این گاو پرواز میکند و گاهی آنرا می‌گذرد و در اثر این
گزش گاو خود را تکان می‌دهد و لذا زمین حرکت میکند و زمین لرزه
تولید می‌گردد

این قبیل افکار و تخیلات ناصواب سالهای متمادی
در مغزهای مردم بصوری نقش بسته و در قلوب
آن زن ریشه دوخته بود که احدی را قدرت

هیئت
بطلموسی

مخالفت آن نبود و حتی بعضی از این تخیلات در عداد عقاید مذهبی آنها بشمار می رفت بطوریکه هر کس برخلاف آن تفوه می کرد حکم الحاد و ارتدادش از مقام روحانین صادر می گشت. چنانکه هیئت بظلمیوسی (۱) بقسمی در اذهان اهل فن جایگیر شده بود که هر کس اظهاری مخالف آن می کرد حکم تکفیرش از جامعه کلیسا صادر میشد.

اول کسیکه پای شجاعت بمیدان علم گذاشت
دستگاه
وطنسم بظلمیوسی را درهم شکست کپرنیک
کپرنیک
(Copernic) منجم بود. (۲)

این دانشمند از سن پس از سی سال مطالعه و رصد کواکب و مشکلاتی که در حرکت سیارات مشاهده میشد هیئت افلاک را چنین تشریح کرد:
۱- کره آفتاب ثابت است و زمین و هریک از سیارات در مدت های مختلف بدور آفتاب میگردند و چون دایره را کاملترین و مقدسترین اشکال می پنداشت چنین انگاشت که هریک از سیارات در روی محیط دایره ای بدور آفتاب دور میزنند بطوریکه شمس در مرکز مشترک آنها قرار دارد فقط ماه بدور زمین میگرد و ضمناً در همان مدتی که زمین بدور آفتاب دوره خود را طی میکند ماه هم یک دور در حول آفتاب میگردد. (۳)

۱- بظلمیوس و شاگردان مکتب او معتقد بودند که زمین در مرکز این عالم است و خورشید و تمام سیارات در زمینهای مختلف بدور آن میگردند و نیز کره آسمان در هر شب ۴ روزی یکمرتبه بدور این کره خاکی ما دور میزند و مدت ۱۵ قرن این عقیده در میان اهل فن حکمفرما بود

۲- منجم شپیر لهستانی است که در سال ۱۴۷۳ میلادی متولد و در ۱۵۴۳ وفات یافته است

۳- ابوسعید احمد بن عبدالجلیل سجزی که مخترع اسطرلاب ذوقی و مؤلف زیج شاهی است معتقد بحرکت زمین بوده است. این منجم عینیت امیرنی در حدود سنه ۴۰۰ هجری میزیسته است نقل از کتاب التفهیم لبوریحان تصحیح و تحشیه آقای جلال همائی است در دانشگاه دبیرستان نظام تهران

۲- گردش فلک ثوابت یا کره عظیم آسمان بدور زمین در ۲۴ ساعت امری نیست که قبولش آسان باشد بلکه این زمین است که هر شبانه روزی یکمرتبه از مغرب به مشرق بدور خودش می‌گردد
انتشار عقیده کپرنیک در هیئت سیارات عالم شمسی چنان ولوله و هیاهویی در میان اهل علم انداخت که مدتها هدف تیرهای ملامت و سرزنش مردم واقع شد اما پس از نشر این افکار و آراء خوشبختانه عمرش سپری گشت و از نکوهش مردم و عذاب کلیسا رهائی یافت ولی کسانی که پس از درگذشت کپرنیک طرفدار و مروج تئوری او بودند شکنجه‌های بسیار دیدند و حتی بعضی از آنها جان خود را در این راه از کف دادند.

از آنجمله جوردانو برونو (۱) فیلسوف شپیر
 ایتالیایی بود که بعد از کپرنیک پابعدرصه کارزار
 گذارد و با یکدنیا جرئت و تهور نظریه او را
 تایید و ترویج می‌کرد چه کپرنیک چندان در صدد انتشار عقاید خویش در
 میان عوام نبود حتی افکار و نظریات خود را بزبان لاتین و بطور رمز
 مینوشت که فقط متخصصین اهل فن میتوانستند مقاصد او را دریابند اما
 جوردانو با صراحت هر چه تمامتر و نقطه‌ای آتشین خود هیئت بطلیموس را
 تخطئه می‌کرد و نظریه کپرنیک را ترویج مینمود.

جوردانو
برونو

جوردانو پس از فراغت از تحصیلات ابتدائی در
 یکی از مدارس ایتالیا با موختن فلسفه یونان
 پرداخت و بالینکه در حکمت ارسطو که پیروان
 کایسا جداً طرفدار آن بودند وقوف کامل یافته بود معینا چه در فلسفه

شرح زندگانی
جوردانو

ارسطو وجه در احکام کلیسا تردید کرد و بواسطهٔ تالیفات مضحکه آمیزی که مخالف شعائر دینی و اعتقادات مذهبی مسیحیان بود مورد تنفر کلیسا واقع شد و مدتی او را نفی بلد کردند و شهر بشهر و دیار بدیار منفرداً بسر میبرد تا آنکه از ایتالیا بفرانسه فرار کرد و از آنجا بانگلستان و باز از انگلستان بفرانسه مراجعت نمود و چون در مکتب روحانیت برای خود هم عقیده ای نیافت از زی کلیسائیان بیرون آمد و از قلمرو ایتالیا خارج گشت. برونو نتوانست در ممالک دیگر هم چندان توفقی کند ولی بهر کجاکه میرفت بانطقهای آتشین خود عقاید کشیشها را طعنه میزد و نظریات خود را ترویج و تأیید مینمود و چون روحانیون نمیتوانستند در مقابل اظهارات اوساکت بشینند لذا کمر مبارزه با وی بستند و ویرا شدیداً تکفیر و حکم توقیفش را صادر کردند اما تا مدتی بدستگیری وی نایل نیامدند لذا متشبت بحیله و نیرنگ کشند تا بالاخره بانواع حیل و تدابیر او را به ایتالیا بازگردانیدند و در آنجا محبوسش ساختند و باتمام شکنجه و آزاری که در زندان بوی رسانیدند نتوانستند او را از این افکار و عقاید بازدارند. خلاصه مدت هفت سال برونو بانواع آلام و مصائب در زندان بسر برد و از عقاید خود دست نکشید تا بالاخره محکمهٔ تفتیش عقاید (انکیزیسیون Inquisition) رای داد که زنده زنده او را بسوزانند.

هنگامیکه حکم اعدام برونو بوسیله یکی از قضات قرائت میشد این دانشمند فداکار خطاب بحضار چنین گفت:

«خوشوقتم که من این حکم را با کمال آرامش خاطر استماع میکنم در حالیکه شما آنرا در نهایت تشویش و اضطراب اعلام میدارید».

پس از قرائت حکم محکمه برونو را زنده زنده با حضور جمع کثیری از اهالی ایتالیا در شهر رم سوزانیدند. ۱۷ فوریه ۱۶۰۰ میلادی.

نصب مجسمه
برونو

با اینکه برونو را سوزانیدند شعله افکار و
نظریات ویرا نتوانستند خاموش کنند بلکه روز
بروز بیشتر در میان اهل علم و دانش زبانه میکشید
وصحت و درستی خود را آشکار میساخت تا کار بجائی رسید که بعد از سه قرن
مجسمه برونو را در میدان گلپایه یعنی همان میدانی که او را آتش زده بودند
برپا کردند و این شهامت و فداکاری ویرا در راه ترویج علم و دانش ستودند.



ابطال احکام تنجیم

مقصود از بیان حکایت فوق اینست که هیئت
بظلمیوسی و فلسفه یونان چنان درگوشه و
پوست اهل فن و جامعه کلیسا ریشه دوانده بود
که نه تنها آنها را از اصول مسلمة علمی میدانستند بلکه جزء آئین و رسوم
مذهبی بشمار می آوردند و ستارگان را اجسام مقدس آسمانی می پنداشتند
و بهمین جهت از نظرات مختلفه آنها تأثیرات گوناگونی نسبت بعالم ارضی
قائل بودند .

در همان اوانیکه طومار هیئت قدیم پیچیده شد و تجزیه طیفی (۱)
ثابت کرد که ساختمان عوالم علوی از همان عناصری است که کره زمین
را تشکیل داده اند کوس رسوائی احکام تنجیمی نیز بر سر بازارها
نواخته شد .

عجب اینست که تادوره معاصر نیز پاره ای از خوشباوران و سده-
لوحان مانیز طرفدار اساس مندرس بظلمیوسی بوده و میباشند چنانکه
یکی از اقطاب ویشوایان در کتاب خود با اصرار هر چه تمتر میکوشد
که سکون زمین و حرکت آفتاب و ستارگان را بدور کره کوچک ما
ثبت نماید و سعی دارد که آنچه در کتب الهیة و الاسلام شهرستانی نوشته
شده است رد نماید چه کتاب اخیر بررد هیئت بظلمیوسی و اثبات درستی

۱- نوریکه ازینک کو کب بسمت مامیت به چون از منشور بطوری عبور دهیم
بچندین رنگ تجزیه میشود که مجموع آنها را طیف آن کو کب گویند

هئیت جدید تدوین گشته و مؤلف عالیمقام این کتاب همه جا آیات و اخبار اهل بیت را مؤید حرکت زمین و سکون و مرکزیت آفتاب میداند و مؤلف کتاب مزبور از مکتب بطلمیوسی است و معتقد است که زمین ثابت شمس و سیارات بدور آن میگردند و بقدری در این زمینه پافشاری مینماید که در قرآن کریم هم قائل بتحریف میگردد. تبیان این بیان آنکه وقتی بنا باشد که ستاره‌ای در محیط دایره‌ای دائماً بدور مرکز آن بگردد دیگر قرار گاهی برای آن معنی ندارد و چون قرآن مجید میفرماید: «والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم» (۱) در کلمه لمستقر لها بدست و پا می افتد تا راه حلی بدست آرد و بالاخره میگوید در اینجا قرآن تحریف شده است و حضرت رسول اکرم ﷺ خود این کلمه را لامستقر لها قرائت میفرموده است !!

غافل از اینکه شمس با تمام سیارات جهان خود بسمت کوکب نسر واقع متحرک است و این آیه مبارکه مؤید همین نظریه است نه مقصود آن باشد که شمس در محیط دایره‌ای بدور زمین میگردد تا بمحظوری برخورداریم که قائل بتحریف و تصحیف کلام حق گردیم آری حب الشیخی یعنی ویضم وقتی شخص میخواهد امر غلطی را صحیح جلوه دهد مرتکب چندین غلط دیگر میشود که اصلاح پذیر نمیباشد و بقول معروف شغلتن را شد رسنا میکند تا بخیال خود غلط قرآن را تصحیح کرده باشد.

۱- یعنی شمس در فضای پهناور جهان شناوری میکند تا بقرار گاهی که بجهت آن مقدر است برسد و این امری است که از جانب قادر متعال و حکیم عی الاطلاق مقدر شده است.

فصل دیگری از جنایت کشیشان

گالیله و انکشافات و
صد مات وارده بر او
بعد از جوردانو- برونو گالیله منجم و ریاضی دان
عالی مقام ایتالیائی در تثبیت دستگاه کپرنیک

زحمت زیاد کشیده و رنج فراوان برده است (۱)
گالیله بمحض اینکه از نظریات کپرنیک در باب عالم شمسی مطلع
شد آنرا پذیرفت ولی در کنفرانسه‌ای که در این باب میداد جانب احتیاط
را از دست نمیداد و تا اندازه‌ای از متابعت رای کپرنیک صریحاً اظهار
نمینمود تا سال ۱۶۰۹ میلادی که در شهر ونیز (Venise) تلسکوپ
معروف خود را ساخت و بآسمان متوجه داشت اوضاع تازه‌ای مشاهده کرد
که خود و دیگران دچار بهت و تحیر گشتند. در همین موقع بود که گالیله
بوسیله دوربین خود اقامت چهار گانه مشتری و حلقات زحل و اهله زهره را
مشاهده کرد و بدیگران نیز ارائه داد.

گالیله از روی حرکت کلفهای آفتاب ثابت کرد که در عین آنکه
شمس ساکن است معیناً در مدت ۲۵ شبانه روز و نیم یک مرتبه بدور محور
خود می‌گردد.

این را صد عالی مقام وقتی دوربین خود را بسمت ماه متوجه کرد

۱- گالیله ابتدا در او نیورسیه (Université) پیز (Pise) از استانهای
ایتالیا تربیت یافته و بعد در او نیورسیه پدو مقام شاه‌نهی بدست آورد بطوریکه
میتوان ویرا مؤسس علم تجزیه دانست.

مشاهده نمود که برخلاف آنچه بطلمیوسها تصویری کردند و ماهرا جسم شفافی میدانستند بقدری پستی و بلندی در این کوه موجود است که او و رفقاییش را بتعجب آورد.

گاليله از روی طول سایه این کوهها ارتفاعات بعضی از آنها را محاسبه کرد و نیز حرکات نوسانی چندی در ماه بوسیله رصد استنباط نمود. اگرچه این ارساد و مطالعات نام بلندی در عالم علم و دانش برای گاليله باقی گذاشت ولی از طرف دیگر ویرا دچار يك سلسله رنج و عذابی نمود که اوراق تاریخ علوم هرگز از خاطرها نخواهد زدود.

دورین گاليله نه تنها تصورات مکتب بطلمیوسی و ارسطو را برهم زد بلکه تعداد ثوابتی را که با چشم غیر مسلح سابقاً مشاهده کرده بودند چندین برابر ساخت. چنانکه وقتی کواکب سحابی جوزا و ثریا (۱) را با دوربین مشاهده کرد در اولی ۸۰ و در دومی ۴۰ کوکب متمایز دید و چون دورین را متوجه کپکشان نمود میلیونها کواکب ملاحظه کرد و حال آنکه با چشم ساده مانند کمر بند سفید رنگی که بدور کره آسمان پیچیده است مشاهده می گردد.

اما چون طرفداران هیئت بطلمیوسی جدا عقیده داشتند که فقط زمین می تواند مرکز دوران اجرام فلکی باشد وقتی گاليله اقمار مشتری را کشف کرد و بآنپ ارائه داد که همگی بدور مشتری می گردند علمای مکتب بطلمیوسی را با شکست فاحش مواجه ساخت و از همینجا گاليله را جادوگر و دورین ویرا ابزار سحر و جادو خواندند و هم چنین طرفداران افلاک بطلمیوسی می گفتند که اگر زمین بدور آفتاب بگردد پس ماه که

۱- کواکب سحابی کواکبی هستند که مانند آنکه ابررقیق بنظر می آیند. و چون بدورین قوی ملاحظه کنیم کواکب بیشمار متمایزی بنظر میرسند.

محققاً بدور زمین گردش مینماید چگونه ممکن است بآن همراه شود.
گالیله در ضمن کشف اقمار مشتری بآنها نمودار ساخت که هم مشتری
بدور آفتاب میگردد و هم افمازش او را همراهی می کنند و زمین نیز مانند
مشتری است.

ولی با همه این براهین روشن و دندان شکن علمی نصارا و مخصوص
جامعه کلیسای ربار نرفتند و سخنان گالیله را لباس کفر و الحاد پوشانیدند
تا جایی که حکم تکفیر وی از کلیسای کاتولیک صادر گشت و این پیر مرد
هفتاد ساله را زندانی کردند و مدت بیست روز از نظریه خود دفاع کرد
و آخر بجائی نرسید.

گالینه یس از آنکه مدتی در حبس و تحت نظر بسر برد بالاخره
از اینوضع بستوه آمد و اظہار داشت که من حاضرم از تر (These)
(نظریه) خود استغفار نمایم و از این رای عدول کنم.

لذا او را در محکمه حاضر کردند و بشرح زیر عقیده خویش توبه
رستخیز نمود

عقیده هرگزیت آفتاب و سکون آن در وسط
عالم، نامقول و در فلسفه غلط و مضروب است زیرا
که صریحاً بکتاب مقدس مخالفت دارد.

فتویای کلیسای
رای محکم

(از همین جا پدیدود یه اسمی بن کتاب مقدس بیست می آید. مؤلف)

بن که دلیله و Galileo گالیله و فرزند ابراهیم

و سن گالیله و فرزند فرانس (۱) و بن هفتاد

توبه نامه
گالیله

سال می باشد و مشخص در محضر قضاوت شده.

(۱) یکی از تفسیرهای بطریق که عرض ۴ درجه و بیست دقیقه شمالی

و قع است

کشیشان عالیجناب و مقدس مآب جمهور جهان مسیحیت و کیفر خواهان
از کفار و زنادقه بزانو در آمده‌ام در پیشگاه مقدس و متبرک اناجیل



من تری میجو به ولعت میفرستم و ابراز تنفر می‌نمایم از عقیده که آری حرکت زمین
مقدس‌ه‌ای که بادست مظهر خود آنها را لهس می‌کنم سوگند یاد می‌نمایم
که همیشه مؤمن بوده و الان هم ایمان دارم که خداوند متعال یاری کننده
بندگان است و من نیز بتمام آیات مبارکه انجیل مقدس کائوایک و
روحانیت جامعه روم ایمان کامل خواهم داشت. اما از آنجائی که این مقام
مقدس بنا بر اصول قضائی مرا ملزم ساخته است که نظریه مرکزیت
آفتاب و سکون آنرا باطل بدانم و مرکزیت زمین را قبول نمایم و حال

آنکه بدور شمس می گردد؛ چون من نمی توانم این تز (These) خود را حفظ نموده و از آن دفاع کنم و نظر باینکه از هیچ طریق کتبی و شفاهی قادر باشاعه و انتشار نظریه خود نمی باشم چه بمن اخطار شده است که این نظریات برخلاف نص صریح انجیل مقدس می باشد بالین که من کتابی در این باب که مطرود شمرده شده است نوشته و دلایل متقنی در این موضوع آورده ام که کسی را مجال انکار نیست من در این دادگاه از این جهت مکفر و محکوم گشته ام که آفتاب را مرکز عالم و بدون حرکت دانسته و زمین را بدور آن متحرک شناخته ام.

اکنون من می خواهم این سوء تفاهماتی که بشدت هرچه تمامتر در افکار شما عالیجنابان و عالم عیسویت کاتولیک بر علیه نظریات علمی من ایجاد شده است با حجت و دلیلی که از یک قلب صادق و صاحب یت ایمان بی تظاهری اقامه می شود از خاطره ها بزدایم لذا من لعنت می فرستم و تنفر می جویم از کایه گناهان و عقاید مطروده و مخصوصاً هر قسم رأی کفر آمیز و مسلکی که مخالف انجیل مقدس باشد. و نیز سو گند یادمی کنم که در آتیه هیچ نگویم و ننویسم و بالاخره کوچکترین اظهاری که موجب سوء ظنی نسبت بمن باشد ننمایم و اگر به بعضی از افکار و عقایدی که موافقتش بمذهب کاتولیک مشکوک من باشد برخورد نمایم باینمقام مقدس یب بزرسان عقاید مذهبی و یب بکشیش محای که من در آن سکنه عرضه بدارم بضافه من عهد می کنم که نسبت بتوبه ها و استغفار خدای که از طرف اینمقام مقدس بر من اتقاء می شود و یامن بعد الفاء خواهد شد وفادار و ثابت قدم باشم من هیچ اراده و قدرتی از خود ندارم مگر آنچه خدا بخواهد.

من خود را بتمام عذابها و عقابهای که از هر ناحیه مقدسی فرمانش صادر گردد تسلیم می نمایم و خود را بخدا می سپارم تا حضرت او و این اناجیل مقدسی که لمس می کنم یار و نگهدار من باشند .

من که گاليله يعنى همان گاليله نامبرده هستم سوگند مؤكد ياد کرده ام و این تبری خود را کلمه بکلمه خوانده و بادست خویش امضاء نموده ام . - رم - صومعه مینرو (۱) ژوئن ۱۶۳۳ میلادی



برای عقاب گاليله از این گناه وی را من بعد از تدریس اکیداً ممنوع داشتند و حتی آمد و شد را به خانه آلستری نزدیک فرانس (توقیف کنه گاليله) قدغن نمودند و خود وی ابداً حق خروج از آنجا نداشت و او را متعهد کرده بودند که تامدت سه سال هفته ای يك مرتبه آیات هفت گانه استغفار و توبه نامه را بخواند .

این بود فتوای کلیسا و عقاید و معارف روحانیون عالم مسیحیت ت قرن هفدهم میلادی . حال نظری بمعارف اسلام بیندازیم

مسکون بودن
عوائم علوی

کسانیکه در هیئت بطلمیوسی مستحیل بودند
نه تنها افلاک تخیلی هیئت قدیم را غیر قابل خرق
و اشیاء میدانستند و زمین را ساکن و مرکز
مشترب تمام این افلاک میشمردند بلکه ستارگان را اجسام مقدسه آسمانی
می پنداشتند و معتقد بودند که تشکیلات آنها بادنیای ارضی ما بکلی متفاوت
است و حال آنکه حتی نبیلا اشاره نمودیم اولا تجزیه طیفی خلاف آنرا
ثبت میکنند ثنیا قرآن کریم نیز صریحا مکسون بودن عوائم علوی و

حرکت زمین را بیان میفرماید چنانکه در آیه شریفه ۲۸ سوره مبارکه شوری میفرماید « و من آياته خلق السموات والارض و ما بث فيهما من دابه و هو على جمعهم اذ ايشاء قدير » (۱).

از این رو معلوم میشود که عوالم عاوی نیز مانند زمین باید مسکون باشند و نیز در سوره نمل آیه ۹۰ میفرماید « وترى الجبال تحسبها جامده وهى تمر مر السحاب صنع الله الذى اتقن كل شئى » (۲).

از اینجا معلوم میشود که زمین مانند ابر در فضای عالم متحرك است چه کوهها نمیتوانند مستقلا بدون حرکت زمین متحرك باشند و مانند ابر بحرکت آیند پس ناچار باید زمین متحرك باشد تا کوهها بسته به زمین بحرکت در آیند. علاوه جمله اخیر از آیه مبارکه، نظم متقن حرکت کواکب و کمر متحرك دستکاه حکانیکى عالم ربوبى را میروسانند.

از همینجا معرف اسلام را با فرهنگ کنیسا و کلیسا مقایسه کنید و معمومت علمى تورات و انجیل را با عالم و دانشیکه از قرآن مجید بدست می آید بسنجید تا ببینید که تفاوت راه از کجاست تبکجا.

این موضوع در هیئت مسلم شده است که صور نجومى کواکب ثابت همواره یک میزان نیست بلکه در هر سال ۲۰ درجه اضافه میشود و سبب

خطای دیگر
اهل انجیم

(۱) یکی از آیات «پیام فریست آسمان و زمین و جنبه گدازى است که در این دو پرکننده ندوخته و نه غروقت زاده فرماید بجای و روى آنها قدر است.

(۲) کوهها در خط شمس کین و بحرکت با وحال آنکه مانند بر در عبور و مرور است. در دستگه بهی و مکات آسمانى همه چیز محکمه و ستور آفریده شده است.

این افزایش طولها حرکت دو نقطه اعتدالین است (۱) که برخلاف توالی بروج هر سالی $۵۰/۲$ ثانیه حرکت مینمایند و چون نقطه اعتدال ربیعی که خود مبدأ طولهای نجومی گرفته شده در هر سالی $۵۰/۲$ ثانیه در جهت قهقرا متحرك باشد پس بالنتیجه بر طول کواکب نیز در هر سالی $۵۰/۲$ ثانیه میفزاید و بنا بر این طول هریک از صور دوازده گانه که یکی از ارکان همه احکام تنجیم است سال بسال رو بافزایش میرود چنانکه در دو هزار سال قبل که بطلمیوس و هم کاران او کواکب را بر صد آورده و فهرست ثوابت را بنام فهرست بطلمیوسی تنظیم کرده اند در آن موقع صورت حمل در اعتدال ربیعی بوده است و لذا وقتی آفتاب مقابل اعتدال ربیعی میشد میگفتند آفتاب ببرج حمل تحویل شده است و در این عصر ما که متجاوز از دو هزار سال از رصد بطلمیوس میگذرد هنوز وقتی آفتاب بمحاذات نقطه اعتدال ربیعی واقع میشود باز هم میگویند آفتاب ببرج حمل تحویل شده است و همان احکامیکه برای این تحویل از زمان بطلمیوس و مصریان قدیم و کلدانیان و آشوریان مینوشتند هنوز هم مینویسند و هیچ فکر نمیکند که امروز مانند دو هزار سال قبل نیست بلکه نقطه اعتدال ربیعی مقابل برج حوت است نه حمل و وقتی که آفتاب با نقطه اعتدال ربیعی مقابل میشود در برج حوت داخل میگردد و بفرض محال که احکام تنجیم را صحیح بینگاریم صحتش برای دوره بطلمیوس بوده نه امروز که دو هزار سال از آن میگذرد و جای کواکب عوض شده است و نیز احکام سعد و نحس که برای سیارات و نظرات مختلفه آنها در کتب قدیمه ذکر شده است. امروز که جای بروج نسبت بنقطه اعتدال یک برج عوض شده است آن احکام هم برهمه میخورد و دیگر نمیتواند بهمان کیفیت قدیم منشاء آن

۱ - مدار سلیمیه آفتاب بامعدل النهار در دو نقطه تقاطع میکند یکی از آنها را اعتدال ربیعی و دیگری را اعتدال خریفی گویند (رجوع شود بهیشت)

باشد با این وضع منجمین حشوی همان احکام کهنه و اقوال مندرسه را بکار میبرند و نه تنها از گفتار و نوشتجات ناروای خویش منصرف نمیشوند بلکه خود را شریک علام الغیوب هم میدانند و خویش را واسطه و رابط بین خالق و مخلوق می‌شمارند .

بلی نوشتن اوضاع کواکب در این سال دلالت دارد بغیوت یکی از معاریف جهان و تغییرات در اوضاع سیاست دنیا و دو تیره شدن مردم و اختلاف بین سلاطین و رعایا و خصومت بین رؤسا و مرئوسین و این احکامی است که هر شخص عامی هم میتواند از پیش بگوید بدون اینکه نظری با اوضاع کواکب داشته باشد . چه در هر سالی اقلای یکی از معاریف جهان می‌میرد و نیز تغییراتی در سیاست عالم واقع میشود و همواره مابین رئیس و مرئوسی اختلاف پدید می‌آید .

قران مریخ بازحل در مثلثه هوایی
 اهل تنجیم برای قران هریک از کواکب با زحل در هریک از مثلثات خاکی و آبی و هوایی و آتشی (عناصر چهارگانه) احکامی قائل اند که اگر

بخواهیم همه آنها را بنویسیم موجب تضویل کلام و تنگی حوصله خوانندگان میشود و مابجهت نمونه یکی از آن احکام را مینویسم .

قران مریخ بازحل در مثلثه هوایی دلالت کند برفساد و فتنه و ازاجیف و بدشدن هوا و بیماریهای خونی و افتادن عداوت و خطا شدن در معالجات و احکام نجوم و شیوع ظلم و هراس و بیم در خلایق و حرب و قتل در معارف بزرگان و خشکی سال و رفتن آنشب در هوا (؟) و وزیدن بادهای بد و فساد اشجار و خرابی خانهها و فساد حل دزدان و بدکردان و شرارت مردم در کردن دین و بودن سرما در وقت و تفاوت نرخها و کساد

بازارها که اغلب در زمینهای مقرر و اقلیم ششم باشد (۱).

(اقتباس از زیج بهادرخانی)

اگر این احکام صحیح باشد و یکی از آثار

قرآن مریخ با زحل خطا شدن در معالجات و

احکام نجومی باشد پس لازم می آید که در تمام

انتقاد بر
احکام بالا

مدت این قرآن (متجاوز از ۲۱ روز میل میکشد) اقلاً بیشتر معالجات پزشکان خطا کند و در نتیجه اغلب بیماران به میرند و ما قضاوت این موضوع حیاتی را بعد از پزشکان عالم مقام و بهداری کشور می گذاریم.

و نیز اگر این قضیه صحیح باشد لازم می آید که هر حکم نجومی

هم که در ایام این مقارنه رانده شود برخطا باشد حتی همین احکام

نیز اگر در موقع مقارنه مریخ با زحل صادر شده باشد بموجب فتوای

خودشن بید برخطا باشد و چون بعضی احکام تنجیم مکرر در مکرر

بظهور رسیده است پس باید تیسیر این احکام در موقعی صورت گرفته

باشد که قرآن مریخ و زحل در منتهای هوایی بوده است و لذا از میان تمام

احکام تنجیم فقط همین خطا شدن احکامش را می توان بادر نمود تا

احکام تنجیمی راست آید.

۱ - عمده ای جنرال فی و غیرت در قدیم ربع مسکون از آبادی زمین را برهفت

منطقه بموازات خط استوا تقسیم کرده اند بطوریکه هر یک از اینها با مجاور

خود نیمه عرض خدرف زمین دسته بندی و هر کدام از آنها را یک اقلیم

نامیده اند و شش ربعی آنها زحط استوا شروع میشود.

۲ - حکمیه است و قی که در طرف طول نجومی دو کوکب کمتر از یک درجه

باشد و کوکب در مقارن می آیند.

۱. کلام کسوف و خسوف

یکی از وقایع نجومی که توجه عامه مردم را بخود جلب میکند و اهل تنجیم به غوغای در اصراف آن بر می کنند کسوف و خسوف است اگر چه ماسبق مختصری در این باب نوشته ایم ولی برای آنکه خوانندگان محترمه از مبنای احکام و عقاید اهل تنجیم در باره این دو حادثه آگاه شوند عقیده زیر را می بگردیم

خسوف و کسوف در وضع و احوار سه شریعی می دارند مخصوصاً زنی که در وسط سمن باشند

کسوف بذات خود مضرت رساند به موث و سلاصین و اکابر و حکمان و مقربان سلطان

خسوف بذات خود مضرت رسد بختون و زنان خاصه زنان حایمه و خادمان.

مقدر مصرت کسوف و خسوف بسته به کیفیت آن است یعنی کسوف و خسوفهای کمی ضرر و زیان شان زیاده تر از کسوف و خسوفهای جزئی است بحسب مقدار آنها

بر جسی که در آن کسوف و خسوف واقع شود صاحب آن است و کو کبی که به کسوف و خسوف عجز می شود به شره و بر آن می باشد

و فاعل مضرت کو کبی است که بر طالع کسوف یا خسوف مستولی باشد
و هم چنین مدبر .

پس اگر مستولی یا مدبر زحل باشد مضرت رساند بخلاقی از
حیث ظلم و نیکی معاش و هراس . و کسانی که بزحل منسوبند فساد از
ایشان خیزد و مشقت و رنج از اینان بمردم رسد .

و اگر مستولی و مدبر مشتری باشد مضرت رسد بامر بمعروف و
نهی از منکر و اقامه حدود و طلب حقوق شرعی و نرخهای خواربار را
بسخت گیری احکام ارزان کنند

و اگر علویین باهم مستولی و مدبر باشند ظلمی پدید آید بصورت
عدل و خوفی ظاهر گردد بر صفت امن

و اگر مریخ مستولی یا مدبر باشد زیانش ، قتل و غارت و تاخت-
و تاز و شبخون و نایابی خواربار بسبب غارتگری و دزدی خواهد بود.
و اگر زهره مدبر یا مستولی باشد ضررش مخالفت زنان باشوهران
و مکر ایشان و هلاک کسان از جور عشق و تهیدست شدن مردم از اسراف
در لهو و طرب .

و اگر عطارد مستولی یا مدبر باشد پسران و مستوفیان و سایر اهل
قلم بتزویر و خیانت نسبت به اکابر خود زیان رسانند

هر گاه کسوف کلی و یا بیش از نصف جرم آفتاب باشد و این
کسوف در برج آتشی واقع شود ممکن است که ذوات الاذنب (ستاره
دنباله دار) حادث گردد و مضرت کسوف با فراط گراید و فتنه و فساد و قتل
و حرب روی دهد و بیاد شاه نکبت رسد و تبدل احوال دولت گردد مخصوصاً
اگر شمس بدحال باشد .

هرگاه کسوفی یا خسوفی در درجه طالع شخصی اتفاق افتد بجسم
و جان آن شخص ضرر رساند و نیز موجب نابینائی آن شخص گردد خاصه
اگر در عقده ذنب باشد

اگر در مرکز عاشر کسوف یا خسوفی اتفاق افتد دلالت کند بر
سوء احوال اهل عمل و مکاسب و از یاد شاهان و اکابر رنج و الم بمردم رسد
و . . . (اقتباس از رنج بهادر خانی)

و همینطور برای هریک از بیتها و سهمها که کسوف یا خسوفی در
آنها اتفاق افتد احکامی نوشته و تفسیراتی میرانند که اگر بخواهیم همه
آنها را بنگاریم موجب طول کلام خواهد شد .

مدت بقای اثر هر کسوف و خسوفی را بسته بمدت هریک از آنها
میدانند چنانکه برای هر ساعت از کسوف یک سال و بجهت هر دقیقه آن
شش روز آثارش را باقی میدانند اما خسوف برای هر ساعت تأیث ماه و
بجهت هر دقیقه نصف روز بعقیده اهل تنجیم اثرش باقی خواهد ماند .

در هیئت و نجوم جدید مبرهن است که در هر

سال اکثراً هفت واقعه دو کسوف و خسوف

مجموعاً واقع می شود و از این هفت تا، چهارانی

انتقادمات
بر این احکام

پنج عددش کسوف است و اگر منحصر بدو باشد هر دو کسوف خواهد
بود و بقول ساروس (یکی از منجمین کلدیه قدیم) در هر ۱۸ سال رویهم
رفته هفتاد کسوف و خسوف واقع میشود پس بنا بر محاسبات ساروس هم
بطور متوسط در هر سال مجموع چهار کسوف و خسوف باید داشته باشیم
منتها علت اینکه ما تا این اندازه کسوف و خسوف نمی بینیم این است که
برای همه افقها مرئی نیستند بلکه برای بعضی مرئی و بجهت بعض دیگر

نامرئی هستند اما هر خسوفی که واقع شود برای بیشتر از نصف کره زمین مرئی خواهد بود

پس اگر مدت هر کسوف یا خسوفی را یکساعت هم حساب کنیم باید اثرش بقول اهل احکام تا یکسال باقی باشد. بنا بر این هنوز زمین وساکینش از آثار منحوسه یث کسوف یا خسوف راحت نشده دچار نحوست و آثار مشؤمه خسوف یا کسوف دیگری باین بشوند و از این قرار هرگز سال سعد و سعادتى برای اهل زمین نباید باشد.

اما این که اهل احکام گفته اند :

هر گاه کسوف کلی و یا بیش از نصف جرم آفتاب باشد و این کسوف در برج آتشى واقع شود ممکن است ذوات الاذناب حادث گردد مخصوصاً اگر شمس بد حال گردد ،

هر کس مختصر اصراعى از هیئت داشته باشد میداند که ذوات الاذناب چیزی نیستند که آن حادث گردند بلکه اجزای هستند بحالت بخار که مانند سیر سیرات بنور آفتاب یا مرکز ثقل دیگری میگردند هنته و تته بچشمه میخورند که هم نسبت بافتاب کامل نزدیکتر حاصل کنند و هم با زمین نزدیک شوند

اما این که میگویند مخصوصاً اگر آفتاب بد حال باشد معلوم میشود که آفتاب را جسم جاندار و صاحب قوه دراکه و شهوت و غضب پنداشته اند که در بعضی از بروج خوشحال و در بعض دیگر بد حال تصور کرده اند و حال آنکه آفتاب هم مانند سیر اجرام سماوی کره ایست بیجان و مرکب از عناصر (غالب از همین عناصریکه کره زمین را تشکیل میدهد) از حیث جنین جسم بیجان و بی شعور هرگز نمیتواند در

مقدرات سلاطین و اکابر و مقربان آنها مؤثر باشد تا حالت حشم و غصب
بخود گیرد و موجب نکست احوال ایشان گردد و باعث تبدل احوال
دولت شود

و اگر اهل تنجیم بما ایراد کنند و بگویند که همین آفتاب است
که تمام نباتات و حیوانات را پرورش میدهد و تمامه گلب را رنگ آمیزی
منمایند و

گویی تمام این خواصی که در آفتاب مشاهده می کنید و دیعه و
غریزه ایست که خالق آفتاب و سایر عوالم سماوی در آن ایجاد فرموده
است و هرگز نمی تواند در خلاف این غریزه ها زشتی کس خواه در بروج
آتشی باشد خواه در بروج آبی . مانند آتشی که کارس سوزاندن است و
مداهی که مشیت بیزنی زمین منور سازی و جری باشد آتش هم در
مکانی موجود گردد ممکن نیست نسوزد و این هم بق همان نظام مبنی
ست که خداوند رب و تعالی در تمامه موجودات مضمون حیات ایجاد
فرموده است و خلاف آن ممکن نیست



دوره های دوازده گانه

سایه های ترکی حکمای ترکستان قدیم یکدوره دوازده ساله قائل شده بودند و هر یک از آنها را بنام جانوری

میخواندند که اسامی فارسی آنها بترتیب عبارتند از :

موش گاو پلنگ خرگوش نهنگ مار اسب گوسفند
همدونه (۱) مرغ سگ خوک و تمام آنها را در ایندو بیت جمع کرده اند .

موش و بقر و پلنگ و خرگوش شمار زین چارچه بگذری نهنگ آید و مار
آنگاه به اسب و گوسفند است حصار همدونه و مرغ و سگ و خوک آخر کار
و اسامی ترکی آنها که در تقویمه مینویسد بهمان ترتیب عبارتند از :

سیچقانمیل اودمیل بارسیمیل توشقانمیل لویمیل ایلانمیل
یونتیمیل قویمیل پیچیمیل تخقویمیل ایتیمیل تنکوزیمیل (نیل
یعنی سال) و میگفتند که هر یک از سنوات دوازده گانه روی یکی از این
حیوانات میگردد و اوضاع و احوال هر سالی را از طبع و چگونگی
حالات حیوانی که سال بر آن کشته است استنباط میکردند و امسال که
ما بتالیف این کتاب مشغولیم سال همدونه یا پیچیمیل است .

و معتقد بودند که چون طبع اسب سرد است و بیشتر در جنگها

بکار می آید لذا سال اسب باید زمستانش بغایت سرد باشد و جنگهای خونینی در ترکستان بوقوع رسد و غلات در کمال وفور و ارزان باشد و دهها از این افکار و تخیلات برای یونتئیل می یافتند و باینکه در اینسال یونتئیل شصت و شش سال قمری از عمر نویسنده میگذرد هیچ زمستانی خشکتر و گرمتر از اینسال ندیده ام و قیمت غلات بمراتب از سنوات گذشته گرانتر و کمتر بوده چنانکه دولت مجبور شد از خارج وارد کند مضافاً باینکه در ترکستانهم ابداً جنگی بوقوع نرسید و حال آنکه حشویین احکام نویس اوضاع این سال را بعکس آنچه ما بیچشم خود دیده ایم نوشته اند آیا بازهم با این تفصیل میتوان باحکام موهومی تنجیم معتقد بود؟! و آیا میتوان پایه و مایه این احکام را بربك اساس علمی استوار دانست.

آیا کسانیکه خلاف این احکام را شخصاً مشاهده میکنند در پیش خود باین احکام نمیخندند و نویسندگان این احکام در نزد خویش شرمنده نمیشوند و بازهم روی آن دارند که در دیباچه های تقاویه خویش بنویسند :

هرچه ما در سال گذشته پیش بینی کرده بودیم طابق النعل بالنعل بوقوع پیوست ؟ :

اینجاست که فرموده بنوی بَنُو بَلْعَنَیْ «کذب المجهنمون و رب الکعبه» بازهم باشدیدترین لحنی بگوش میرسد.

تمام ساکنین ایران و اغلب ملل خارجه که روز تقویمها و سیل های
 ۱۳۳۳ سال

در تابستان سال ۱۳۳۳ در حومه تهران جاری

شد بخوبی اطلاع دارند .

حادث این سیل‌های عجیب و بی سابقه بطوری بود که بقعه مطهره امامزاده داود را ازجا بر کند. اطاقهای کنار رودخانه را بطوری ویران ساخت که اثری از آثار آنها باقی نماند. نعلبائی بود که با سنگها و شنهای سیل آور در روی آب بی اختیار شناوری میکرد و بعد در زیر گل ولای مدفون میشد.

در قریه اوشان چنان سیلی جاری شد که عمارتی بزرگ را یکجا از یخ و بن بر کند و مدتی این عمارت با تمام اثاثه‌اش در روی آب متحرک بود تا پس از طی مسافتی چند از هم یاشید این سیلها بشدتی جریان داشت که شهری را تهدید میکرد و بالاخره هر جا رودخانه‌ای بود سواحل و حومه آن از آفت سیل مصون نماند.

خسارات وارده از این سیلها بالغ بر صدها میلیون تومان شد. چه نفوسیکه در زیر گل ولایها مستور و محفوظ الاثر شدند و چه خانواده‌هایی که دغدار و عزادار گشتند

نه تنها این سیلها در حومه تهران جاری شد بلکه اغلب نقاط ایران و حتی خاور دزرهم از این بایه بی نصیب نماند بطوریکه سال ۱۳۳۳ بنام سال سیل مشهور شده است.

بینوصف شمه خوانندگان محترم تمام تفاویم این سال را ورق بزنید سر صفحه‌های آنها را بدقت بخوانید همه حواشی و ستون وقایع آنها را مصنعه کنید. ببینید کویچکترین اشاره‌ای در این باب از این غیب گوین و رهنه بین اوضاع فکری بنظر تان میرسد که حقیقه دلالت بر سیر داشته باشد؟ اگر چنین دلالت و اثباتی ندیدید مطمئن باشید که به احکام تنجیم ابد اعتباری نیست و اگر کسانی باشند که هنوز

در امور زندگانی با تقویم مشورت میکنند مسلماً خود را گول میزنند و مایقین داریم که خود نویسندگان سرصفحات تقاویم هم باین نوشتجات خویش ایمانی ندارند و بفرض اینکه بعضی از آنها هم ایمان باستخراجات خود داشته باشند بیراهه میروند و خود را بچاه می اندازند چنانکه سابقاً نیز باین موضوع اشاره نمودیم .

نه تنها هیچیک از منجمین بسیل سال ۱۳۳۳ اشاره نکرده اند بلکه بسیلای مرداد ۱۳۳۵ هم اشاره ای ندارند باینکه سیلای اخیر دامنه اش بقدری وسیع بود که حتی شخص اعلیحضرت همایونی بجهة معاینه اماکن سیل زده بوسیله طیاره باصفهان و یزد و کاشان و کرمان و بلوچستان تشریف بردند و خسارات مالی و تلفات جانی در این نقاط را که بالغ بر - میلیارده ریال و هزاران نفر میشد شخصاً ملاحظه و دستورات اکیده بجهة ترمیم خرابیها و حفظ جان بازماندگان آنان صادر فرمودند .

در کتاب چهار مقاله عروضی سمرقندی (۱) در
حکایت سلطان محمود
باب علم نجوم و غزرات منجم حکایات چندی
و ابوریحان نقل میکند .

از جمله حکایت زیر است که ما عیناً نقل مینمائیم
آورده اند که یمن الدوله سلطان محمود نصرالدین بشهر غزنین
بر بالای کوشکی در چهر دری نشسته بود بیغ هزار درخت . روی به
ابوریحان کرد و گفت : من از این چهر در از کدنه در بیرون خواهم

۱ - این کتاب تألیف احمد بن عمر بن علی السمرقندی است که در
باب اوصاف ضییب خوب و منجمه خوب و منشی خوب و شاعر خوب در حدود
سنه ۵۵۰ هجری نوشته است

رفت حکم کن و اختیار آن برپاره کاغذ نویس و در زیر نهالی (۱) من نه
و این هر چهار در راه گذر داشت ،

ابوریحان اسطرلاب خواست و ارتفاع بگرفت و طالع درست کرد
و ساعتی اندیشه نمود و بر پاره کاغذ بنوشت و در زیر نهالی نهاد.

محمود گفت حکم کردی ؟ گفت کردم . محمود بفرمود تا کننده
و تیشه و بیل آوردند . بر دیواری که جانب مشرق است دری پنجمین بکنندند
و از آن در بیرون رفت . و گفت آن کاغذ پاره بیاورید . بوریحان بروی
نوشته بود که از این چهار در اذهیچ کدام بیرون نشود . بر دیوار مشرق
دری کنند و از آن بیرون شود

محمود چون بخواند تیره گشت . گفت او را بمیان سرای فرو اندازند
چنان کردند مگر با بام میانگین داهی بسته بود بوریحان بر آن دام
آمد و دام بدرید و آهسته بزمین فرود آمد چنان که بروی افکار نشد .
محمود گفت او را بر آورید بر آوردند . گفت یا بوریحان از این حال
باری ندانسته بودی ؟ گفت ای خداوند دانسته بودم .

گفت دلیل گو . غلام را آواز داد و تقویه از غلام بستد و تحویل
خویش از میان تقویه بیرون کرد . در احکام آنروز نوشته بود که مرا
از بلندی بیندازند ولیکن بسلامت بزمین فرود آیم و تن درست برخیزم
این سخن نیز موافق رأی محمود نیامد . تیره تر گشت . گفت او را بقلعه
برید و باز دارید . او را بقلعه غزنین باز داشتند و شش ماه در آن
حبس بماند

در این ششماه کس حدیث بوریحان پیش محمود نیارست کرد

واز غلامان اویك غلام نامزد بود که اورا خدمت همی کرد و بحاجت بیرون همی شد و در می آمد .

روزی این غلام بسر مرغزار غزنین میگذشت . فالگویی او را بخواند و گفت در طالع تو چند سخن گفتنی همی بینم هدیه بده تا ترا بگویم : غلام درمی دو بدوداد . فالگویی گفت عزیزی از آن تو در رنجی است . از امروز تا سه روز دیگر از آن رنج خلاص یابد و خلعت و تشریف پوشد و باز عزیز و مکرم گردد . غلام همی رفت تا بقلعه و بر سیل بشارت حادثه باخواجه بگفت . بوریحان را خنده آمد و گفت ای ابله ندانی که بچنان جای نباید استاد ؟! دو درم بیاد دادی .

گویند خواجه بزرگ احمد حسن میمندی در این ششماه فرصت همی طلید تا حدیث بوریحان بگوید . آن خرد در شکار گاه سلطان را خوش طبع یافت . سخن را گردان گردان همی آورد تا بعله نجوم . آنگاه گفت بیچاره بوریحان که چنان دو حکم بدان نیکوئی بکرد و بدل خلعت و تشریف بند و زندان یافت .

محمود گفت خواجه بداند که من این دانسته ام و می گویند این مرد را در عالم نظیر نیست مگر بوعلی سینا لیکن هر دو حکمش برخلافی رای من بود و پادشاهان چون کودک خرد باشند . سخن برونق رای ایشان باید گفت تا از ایشان بهره مند باشند . آن روز که آن دو حکم بکرد اگر از آن دو حکم اویکی خطا شدی به فتادی او را .

فردا بفرمای تا او را بیرون آرند و اسب و سخت زر و جبهه مکی و دستار قصب دهند و هزار دینار و غلامی و کنیز کی . پس همان روز که فالگویی گفته بود بوریحان را بیرون آوردند و این تشریف بدین سخت بوی رسید

وسلطان از وعذر خواست و گفت یا بوریحان اگر خواهی که از من بر خوردار باشی سخن بر مراد من گوی نه بر سلطنت علم خویش .
 بوریحان از آن پس سیرت بگردانید و این یکی از شرایط خدمت پادشاه است . در حق و باطل با او باید بودن و برون و برون کار او را تقریر باید کرد .

اما چون بوریحان بخانه رفت و افاضل بتهنیت او آمدند حدیث فالگویی با ایشان بگفت . عجب داشتند . کس فرستادند و فالگویی را بخواندند . سخت لایعلم بود . هیچ چیز نمی دانست . بوریحان گفت . طالع مولود داری ؟ گفت دارم . طالع مولود بیاورد . و بوریحان بنگریست سهم الغیب بر حاق درجۀ طالعش افتاده بود . و هر چه می گفت اگر چه بر عمیا می گفت بصواب نزدیک بود .

اصحاب تنجیم حکایت فوق را مدرك صحت دعاوی خود گرفته و در اطرای آن سخنها می سرایند و معرکه های آریند و ما با دلائل عقلی و براهین منطقی ثابت می نمایم که این حکایت جعلی و

مدرك اصحاب
 تنجیم و مجعول بودن
 این حکایت

کذب محض است

۱ - حنا که سابقا نیز گفته ایم ابوریحان در کتاب التفهیم نسبت با حکام تنجیم می فرماید «داعی را اعتقاد در این باب بقدر اعتقاد کمترین نس است» و این عبارت راجز بعدم اعتقاد ابوریحان نسبت با حکام تنجیم بیح امر دیگری نمیتوان حمل نمود .

۲ - در جای دیگر از همان کتاب می نویسد «بعضی از نویسندگان احکام ، علم نجوم را بر مالی و اعمال کهنه و سحره مصر مخلوط کرده و

درهم آمیخته اند، بالندویان ابوریحان جعلی بودن حکایت بالامبرهن می گردد.

گذشته از این چنانکه در ضمن حکایت گفته شده است: ابو-ریحان در طالع آنروز استخراج کرده بود که مرا در اینروز از مکان بلندی بیندازند.

حکیمی مانند ابوریحان اگر چنین استنباطی کرده بود باید اقلاً در آنروز بهر تشریحی شده است از خانه بیرون نرود و خود را بسلطان نزدیک نماید. اگر چه ضمناً می نویسد ولیکن سلامت بزمین فرود آییم و تن درست برخیزیم، ولی شرط احتیاط این بود که چون در اینروز نحوستی در طالع خود دیده بود بسلطان تقرب نجوید و پنبه را بآتش نزدیک نکند (حب نکه بن بر حکایت فوق بازهم از خطر مصون نمند و مدت ششماه بزدان افتد). اما چون مقام شامخ ابوریحان در علم و حکمت مسلم است و شخص حکیم هرگز جانب هضم و احتیاط را از دست ندیدد پس جعلی بودن این حکایت لازم می آید.

۳- سلطان محمود که مردی مروج علم و خواهان علم و استیاد بود و از اقطار بلاد خود آنها را بدربار خویش میخواند و میدانست که ابوریحان را در عالم نظیری جز بوعلی سینا نیست پس چگونه چنین عمل ناروایی را بآن حکیم روا داشت و او را از بهم زیر انداخت؟

۴- سلطان محمود بآن نخوت و جلالت هرگز حاضر نمیشود که خود را مانند کودکی خردسال قلمداد نماید چه این بین منافی مقام سلطنت و اہبت وی میباشد. شخصی که باید بر هزاران سرداران رشید و اعیان عالیمقام و سرکشن و گردن فرزان کشور پهنآوری مانند قلمرو سلطان

غزنوی حکمفرمایی کند هرگز رفتار خود را بروش کود کان خرد سال تشبیه نمی نماید .

۵ - بفرض صحت حکایت فوق چرا سلطان محمود از ابوریحان حکم و اختیار میطلبد و بعد از آنکه ابوریحان حکم میکند سلطان امر می دهد که درب جدیدی احداث کنند و از آن درب خارج میشود؛ برای آنکه حکم تنجیمی ابوریحان را نقض نماید .

از اینجا معلوم میشود که سلطان محمود هم ابدأ اعتقادی با احکام تنجیم نداشته بلکه مخالف آنهم بوده است چنانکه روز حرکت ویرا بجهة جنٹ با خوارزمیان که منجمین نحس شمرده بودند و مع هذا سلطان غزنویرا فتح شایانی نصیب شد شاید مؤید مخالفت او با احکام تنجیم باشد و از اینجا معلوم میشود که نه محمود را نسبت باین احکام عقیده بوده است و نه خود ابوریحان باین احکام عقیده ای داشته پس باز هم جعلی بودن حکایت مذکور مدلل میگردد

۶ - وقتی که غلام برسیل بشارت حادثه فالگوی را با خواجه خود بگفت ابوریحان را خنده آمد و گفت: ای ابله ندانی که بچنان جای نباید استد؟ دو درهم بید دادی .

از این عبارت نیز کاملاً روشن میشود که بفرض صحت حکایت مزبور حکیم ابوریحان باین اراجیف نه تنها اعتقادی نداشته بلکه مسخره هم مینموده است .

ب این براهین آیا باز هم صحت این حکایت را میتوان تصدیق کرد و آنرا ملائک درستی احکام تنجیم قرار داد ؟

فصل دیگری در تأثیرات کواکب و ایرادات وارد بر احکام

ایراداتیکه علمای سلف بر تأثیر کواکب و بطلان احکام تنجیم کرده‌اند بقراری است که ذیلاً شرح می‌دهیم (نفل از کتاب نفایس الفنون) ایراد اول - اولاً اگر وقوع ممکنات در این عالم یا عدم وقوع آنها بستگی بحرکت کواکب داشته باشد این ممکنات یا واجب‌اند یا ممتنع و در این صورت حالت امکان مرتفع می‌شود و این قول بچند دلیل باطل است. اول آنکه انسان بر عمل خیر و شر قادر و متمکن است و بدون شك اگر وقوع قضایا بواسطه حصول اسباب فلکی واجب بوده و یا عدم وقوع آنها بجهت عدم حصول آن اسباب ممتنع می‌شد انسان دارای قدرت و اختیار نبود زیرا که قدرت بر واجب و ممتنع محال است.

دوم - آنکه اگر امکان در کردار خلقت نبود مدح و ذم و ترغیب و ترهیب در امور تکلیفیه معنی نداشت و ثواب و عقوبت نباید در کردار باشد چنانکه مدح آتش بواسطه گرمی و قدح بر آب بسبب سردی و عتلا پسند و مذموم است.

و چون 'عمل' انسان مبتنی بر امکان شد پس حرکت کواکب نمیتواند علت این 'عمل' باشد.

امروزه صادق باشد . وقتی احکام تنجیم در عصر ما (بفرض صحت آنها) صادق می آید که تمام اوضاع و احوالیکه در دو هزار سال قبل مابین کواکب موجود بود امروزه موجود شود نه بعضی از آنها و بهمین جهت است که حضرت امیر علیه السلام در باب احکام تنجیم فرموده اند کثیرها لا یدرک و قلیلها لا ینفع (۱) بنابراین تمام احکام و تسیراتی که اهل تنجیم میرانند مبنی بر تقریب و تخمین است نه واقع نفس الامر و احکام تقریبی را اعتبار نیست .

ایراد سوم - علم احکام مبنی است بر معرفت درجات کواکب و تحصیل این معرفت تعذری تمام دارد چه در آلات رصدی خللهای بسیار است و گونه در مواضع کواکب بحسب درجات اختلاف نبودی . و نیز اصحاب درجات در ثوانی و ثوالت مسامحات زیاد میکنند و این بمرور ایام زیدتر از درجه میشود و بجائی میرسد که موضع کواکب بحسب زیج معینی حتّای زیاد بامکان حقیقی آنها پیدا میکند و بطریق اولی این زیج . اختلافات زیادتری باهم حاصل مینمایند و چون در مواضع کواکب اختلاف دید آید پس احکام متفرعه بر آنها نادرست خواهد بود .

جواب نفیس - تفاوت در مواضع کواکب اندکی باشد که ببرجی نرسد بلکه در درجات بود و از تجربه معلوم شده است که تفاوت بحسب درجه در اغلب اوقات مانع صحت احکام نیست .

جواب م - اولاً اختلافاتی که در زیجهای مختلف مشاهده میشود به خط واسطه خیر در آلات رصدی است بلکه بیشتر بجهت قدیم و جدید بودن زیجهایست چه بواسطه حرکت تقدیم اعتدالین و رقص محور زمین ، برضول ثوابت در هر سال ۵۰٫۲ ثانیه می افزاید و بهمین جهت است (۱) تمام شریعتش قدی درک بسر نیست و کمی از آنها هم بیفایده است

که در زمان بطلمیوس نقطه اعتدال ربیعی بمحاذات صورت حمل بوده و امروز محاذی برج حوت واقع میشود و بعبارۀ آخری در دو هزار سال قبل وقتی آفتاب بنقطه اعتدال میگذاشت وارد برج حمل میشد و امروز در جنین وقتی داخل برج حوت میشود پس کسانی که احکام تنجیم را بر طبق ارسطو بطلمیوسی مینویسند باید تقاویم خود را بشویند و این اسناد کهنه را تجدید نظر نمایند.

ثانیاً اینکه صاحب نفایس میگوید اختلاف در درجات اغلب اوقات مانع صحت احکام نیست یک ساعده مهم نجومی را بخاطر می آورد و آن اینست که یکی از منجمین اطریشی در چند سال قبل بعمل رصد و محاسبه یافته بود که ذوزنب هله در روز فلان و در ساعت فلان ب زمین اصضکۀ خواهد کرد و عمر زمین و زمینیان پایان میرسد و برای اینکه دچار فاجعۀ ذوزنب نگردد قبلاً خود را انتحار کرد. اما خوشبختانه روز و ساعت موعود در رسید و جز طوفانی در آن مدتی بظهور نرسید بعد معلوم شد که منجم اطریشی چند دقیقه می در رصد خود اشتباه کرده است یعنی جای مرکز زمین را با جسم آن اشتباه نموده و عبارت روشن تر وقتی ذوزنب مدار زمین را تلاقی میکرد زمین تازه از آنجا رد شده است ب اینوصف صاحب نفایس چگونه میفرماید تفاوت درجات در احکام تاثیر ندارد.

خلاصه، ایرادات و شبهاتی که همین عمده و نسبی بر صنعت تنجیم کرده اند خواه از نصر عجمی و خواه از نصر دینی سبب است و جوابی که صرف دران این صنعت بمختلین خود داده اند بقدری مستوی است که است که بدو ضلالت دلیر نمیتوان بر آنپ کرد و لذ ما از بقیه گفتار نفیس صرف نظر نمودیم.

(نقل از چهار مقاله عروضی سمرقندی) در سنه
سته و خمس مائۀ (۵۰۶) بشهر بلخ در کوی برده
فروشان در سرای امیر ابوسعد جره خواجه
امام عمر خیامی و خواجه امام مظفر اسفرازی

حکایت عمر
خیام و پیشگوئی از
مدفن خود

نزول کرده بودند و من بدان خدمت پیوسته بودم.

در میان مجلس عشرت از حجة الحق عمر شنیدم که او گفت: گور
من در موضعی باشد که در هر بهاری، شمال بر من گل افشان می کند. مرا
این سخن مستحیل نمود و دانستم که چنویی گزاف نگوید. چون در سنه
ثلاثین بنشابور رسیدم چهار سال بود که آن بزرگ روی در نقاب خاک
کشیده بود و عالم سفلی ازویتیم مانده و او را بر من حتی استادی بود آدینه
بزیارت اورفتم و یکبار با خود بردم که خاک او را بمن نماید. مرا بگورستان
حیره بیرون آورد و بردست چپ گشتم در پائین دیوار باغی خاک اودیدم
نهاد و درختان امروز و زردالو سر از آن باغ بیرون کرده و چندان برگ
شکوفه بر خاک او ریخته بود که خاک او در زیر گل پنهان شده بود و مرا
یاد آمد آن حکایت که بشهر بلخ ازوشنیده بودم. گریه بر من افتاد که
در بسیط عالم و اقطار ربع مسکون او را هیچ جای نظیری نمیدیدم. ایزد
تبارک و تعالی جوی او در جهان کناد بمنه و کرمه.

از باب تنجیم باز هم این حکایت را مدرک احکام خویش دانسته
و ادعای می کنند که عمر خیام از روی احکام نجومی مدفن خود را چنین
یافته بود و حال آنکه خیام ابداً اعتقاد و اعتنائی با احکام تنجیم نداشته
چنانکه چهارمقامه عروضی بعد از حکایت فوق بلافاصله حکایت دیگری
نقل می کند که در صدر آن چنین مینویسد:

اگرچه حکم حجة الحق عمر بدیدم اما ندیدم او را در احکام نجوم هیچ اعتقادی و از بزرگان هیچکس ندیدم و نشنیدم که در احکام اعتقادی داشته باشد .

و نیز در کتاب فرج المہموم فی تاریخ علماء النجوم مکرر ذکر میکند کہ عمر خیام بالینکہ خود از منجمین دوران خویش بوده معہذا نسبت با حکام تنجیم ابداً اعتقادی نداشتہ است و بر فرض اینکہ اخبار او از مدفن خود صحیح باشد باز نمی توان صحت آنرا بر درستی احکام نجوم حمل نمود و چنان پنداشت کہ عمر خیام مدفن خود را از روی احکام استنباء کرده است چہ آنحکیم خود بر بی اعتباری این احکام کراراً اشارہ نمودہ است فقط توجیہی کہ می توان بر حکایت قبل نمود اینست کہ گہی از علم غیب الہمی باشخصی می شود کہ صدق آن در همانوقت یا بعد از مدتی بثبوت میرسد .

آری وقتی خداوند تبارک و تعالی نسبت بزبور عسل وحی فرماید:
(و اوحی ربک الی النحل ان اتخذی من الجبل بیوتا....) (۱) پس بطریق اولی نسبت بحکیمی مانند عمر خیام الہام مدفنش چہ معنی دارد؟
و اگر غیر از این معتقد باشیم بر خلاف نص صریح قرآن کریم سخن گفتہ ایم کہ میفرماید:

ما تدری نفسی بای أرض تموت (۲)

اوقاتی کہ مشغول نوشتن این کتاب بودم روزی بمناسبتی گفتگو ز بی اعتباری احکام تنجیم در حضور یکی از دوستانم بمیان آمد و از دعوی

منجم غیبگو
و حکم مستخرج او

(۱) و وحی کرد خمی توبہ ز بوز عسل کہ مسکن گزین در کوهها و کند و بساز
(۲) هیچکس نمیداند در کج خواهد مرد و گورش در کج خواهد بود

که یکی از منجمین معاصر دارد و خود را اعلم از تمام اساتید همعصر خویش می‌شمارد و احکام مستخرجه خود را مانند يك قضیه ریاضی و یا وحی آسمانی می‌داند مذاکرانی آغاز شد. در این اثنا همان رفیق شفیق من اظهار داشت که وقتی پدرم رحمه الله در حیات بود و تجارت مینمود این منجم عالی‌مقام بوی اظهار داشت که بر طبق استخراجی که اینجانب نموده‌ام تا چند ماه دیگر قیمت مناط روسیه فوق العاده ترقی خواهد کرد (۱) و اگر شما امروز مناط بخريد منافع سرشاری نصیبتان خواهد شد لذا پدرم مبالغ هنگفتی از سرمایه خود را مناط کاغذی خرید و ذخیره کرد تا پس از گران شدن بفروشد ولی بدبختانه هر قدر بیشتر مناط خرید ارزانتر شد بطوریکه مناط از دانه‌ای پنجریال تا صدی پنج تومان خریداری کرد بخيال آنکه بحسب استخراج آقای منجم بالاخره مناط گران خواهد شد و سود فراوان خواهد داشت اما افسوس که فضیه معکوس بود و قیمت مناط بقدری تنزل یافت که بالاخره بهیچ رسید و پدرم مبالغ هنگفتی از دارائی خود را در راه استخراج این منجم از کف داد و يك گونی مملو از این مناطهای ورشکسته برای ما باقی گذاشت و این یکی از مضار مسلمة احکام تنجیه است

صفات سیارات و دلالت‌های آنها
گرچه ما قبلاً مطالبی در این باب نوشته و انتقاد خود را نیز یاد آورده‌ایم ولی برای آنکه افکار خرافاتی و بی‌اساس اهل تنجیم را بهتر بنظر خوانندگان برسانیم مقالات ذیل را باز از کتاب نفایس الفنون نقل نمودیم تا بیشتر از پیشتر ضلالت حقیقت را بهیچ حقیقتی این احکام متوجه سازیم

(۱) این داستان که این قضیه قبل از تغییر رژیم دولت روسیه امپراطوری بحکومت کمونیستی بوده است

وافکار معتقدین باحکام تنجیم را از قید این اوهام آزاد نمائیم .



بدانکه در اصول طبیعی مقرر شده است که اجرام فلکی از جمیع کیفیات و ذوات مبرا و منزله اند پس آنچه در باب صنعت احکام گویند که فلان کو کب گرم و خشک است و فلان کو کب سرد و تر، معنیش آنست که تاثیر بعضی حرارت و یبوست است و تاثیر بعضی دیگر برودت و رطوبت . و در کیفیت حدوث حرارت و برودت از باب احکام خلاف کرده اند. بعضی گفته اند همه کواکب حق اند و ناطق و با اختیار و این افعال با اراده از آنها صادر میشود " و بعضی از ایشان گفته اند طبیعت ایشان مقتضی آن آثار است چنانکه ضیعت آتس مقتضی سخونت است و ضیعت آب مقتضی برودت و اختلال ایشان در مقتضیات بحسب مقادیر اجرام و اوزار و سرعت و بطء حرکت و قرب و بعد آنها است نسبت بما

هر دو دسته از احکامین در استنباط خود بخط

رفته اند . دسته اول که کوکب را حق و ناحق

و عامل و با راده دانسته اند سخافت ین عقیده را

نظریه هیولین
دوره جدید

فرضیه لاپلاس که صحتش تا اندازهای محقق گشته است مبرهن میسازد که در هیئت حید مدور شده ست که تمام سیرات منظومه شمسی در میون سلسل بتدریج از آفتاب جدا گشته و زمین و نیز یکی ز همان قطعات میباشند منتها ختلافی که دارند در مقدار جرم و قرب و بعد آنهاست از آفتاب و همین قرب و بعد از آفتاب ست که موجب ختلالی نور و حرارت مکتسبه و سرعت و بطئی و در حرکت ظاهری آنها میگردد نه آنکه از خود داری اراده و مشیتی باشند که بتوانند در مقدرات کره ارضی ما

دخالت کنند .

آری هر فعل و انفعالی که زمین ما نسبت بآنها حاصل کند آنها هم نسبت بزمین خواهند داشت و چنانکه میدانیم زمین نسبت بآنها و آنها نسبت بزمین جزئیك جاذبه متقابلہ نیوتنی هیچ اثر دیگری ندارند بعلاوه حرارتیکه در اعماق و کمون آنها موجود است نمیتواند منشاء اثری نسبت بزمین باشد چنانکه همین حرارت مرکزی در زمین نیز موجود است بدون آنکه بتواند در اوضاع و احوال ستارگان و ساکنین آنها (اگر موجود باشند) تغییری عارض نماید و بفرض آنکه حرارت مرکزی این سیارات در یکدیگر تاثیر داشته باشد این اثر فقط بستگی دارد بفاصله مستقیم آنها از یکدیگر نه به تثلیث و تربیع و تسدیس و غیره که اهل احکام تصور کرده اند .

دسته دوم که طبیعت ستارگان را مقتضی آثار دانسته اند وقتی توجه نمایند بآن عناصریکه این کرات را تشکیل داده اند خود از این نظریه عدول میکنند و تومارا احکام را در هر می پیچند چه تمام این سیارات در عناصر با یکدیگر مشترک اند. اما در باب تاثیر ثوابت ملاحظه کنید : ستاره پلوتن که در عصر ما آخرین سیاره سرحدی منظومه شمسی شناخته شده و دورترین سیارات است نسبت بما . فاصله اش از زمین تقریباً یازده ساعت نور است (یعنی نور این ستاره مدت یازده ساعت طول میکشد تا بما برسد و کوکب ثابت قنطورس که نزدیکترین ثوابت است نسبت بما قریب چهار سال نور از زمین فاصله دارد پس وقتی که پلوتن با این نزدیکی تاثیری در زمین نداشته باشد قنطورس با این دوری چه تاثیری میتواند در کره ما داشته باشد ؟ و بطریق اوئی کوکب ثبته دیگر که چندین هزار سال و

بلکه میلیونها سال نور از زمین فاصله دارند ابداً نمیتوانند در اوضاع و احوال اجتماعی و سیاسی ما مؤثر باشند تا حکمی بتوان بر آنها بنانهد مضافاً باینکه کرهٔ خاکی ما نسبت بآنها بقدری کوچک است که آنها را ازما ابداً خبری نیست و بلکه هرگز با دورینهای قوی هم (اگر داشته باشند) نمیتوانند کرهٔ ما را بینند.



فصلی در امتزاج

مقدمین میگویند بنابر آنکه حرم آفتاب بزرگ
 اثر آفتاب و امتزاج
 است و نورش بسیار و در سرعت و بطوء و قرب و
 آن با سیارات
 بعد نسبت بما متوسط میباشد لذا ظهور آثار او

در این عالم قوی است و سخونتش بیشتر ولی زحل اگر چه مقدار جرم او
 هم بزرگ است اما بواسطه غایت بعد و غایت بطوء در حرکت و تغییر رنگ
 شعاع او را چندان تأثیری نیست که در گرمی مؤثر باشد و لذا ببرودت
 آن حکم میکنند !

مریخ اگر چه مقدار جرم او صغیر است اما بواسطه عدم بطوء
 حرکت و سرخی رنگ او که در صورت خون سرخی آتش است تأثیر
 سخونت آن در غایت قوت است باین معنی که خون سخونت او با سخونت
 آفتاب جمع شود حرارت بفراط بود نه آنکه حرارت مریخ بیشتر از حرارت
 آفتاب باشد و نیز از تجربه معلوم شده است که هر گاه زحل بر طالع سال
 مستولی بود و او را بمریخ یا کوکب دیگر نظری نباشد در آن سال سرما
 بافراط بود و اگر مریخ بر طالع سال مستولی باشد و او را با زحل و کوکب دیگر
 نظری نباشد در بلاد سمی سردسیر، سرما ضعیف بود و در بلاد جنوبی
 تبستن چندان گرم شود که مزاج حیوانات و نباتات از شدت گرما فاسد
 گردد و بیشتر هلاک شوند .

اما سرخی مریخ که اصحاب تنجیم دلیل بر شدت
سخنوت آن گرفته اند بکلی اشتباه است زیرا
که اولاً نور و حرارت تمام سیارات عالم شمسی
اكتساب از آفتاب است .

انتقاد بر نظریه
فوق

ثانیاً شدت نور و حرارت مکتسبه هر نقطه مادی در فواصل مختلفه می
که از آفتاب (یا هر منبع حرارت) داشته باشد (با تساوی سایر شروط)
بر نسبت عکس معذور فاصله تغییر می یابد و این قضیه ایست که در فیزیک
مسلمه و مبرهن می باشد و نیز در هیئت ثابت است که هر گاه فاصله زمین
را از آفتاب واحد فرض کنیم فاصله خمسة متعیره که همواره منظور علماء
احکام است چنین میشود .

عزرد	زهره	زمین	مریخ	مشتري	زحل
۰۴	۰۷	۱	۱٫۶	۵٫۲	۱۰

بنابراین نور و حرارتیکه هر نقطه مادی مریخی از آفتاب کسب
مینماید نسبت بزمین چنین خواهد شد :

$$\frac{1}{(۱۰)²} = \frac{1}{۴۰۶} = \frac{۱۰۰}{۲۵۶}$$

از اینجا معلوم میشود که هر گاه زمین در واحد زم ۲۵۰ کُری
حرارت از آفتاب بگیرد مریخ فقط ۱۰۰ کُری حرارت در همان مدت
خواهد گرفت . و بعبارت روشنتر حرارت مکتسبه زمین دو برابر و نیمه حرارت
مریخ میشود و همچنین حرارتیکه هر نقطه زهره کسب مینماید نسبت
بحرارتیکه زمین در همان مدت کسب خواهد کرد چنین شود :

$$\frac{1}{۰٫۷²} = \frac{1}{۰٫۴۹} = \frac{۱۰۰}{۴۹} = ۲ \quad \text{تقریباً}$$

یعنی حرارت زهره بیش از دو برابر حرارت زمین میشود .

و بنابراین حرارت مکتسبه زهره باید بیش از چهار برابر حرارت مریخ باشد. پس باید طبع زهره سخونتش (۱) بمراتب بیشتر از مریخ باشد و حال آنکه زهره خیلی سفیدتر از مریخ است پس قرمزی مریخ دلیل بر حرارت و سخونت آن نمیتواند باشد بلکه این سرخی علت پیری اوست یعنی عمرش باید بمراتب از کره ارضی ما و زهره بیشتر باشد و همچنین میتوان فهمید که حرارت عطارد متجاوز از شش برابر حرارت زمین است پس اگر اهل احکام میگفتند که سخونت عطارد یا زهره چون با آفتاب جمع شود حرارت بافراط بود بهتر قابل قبول بود.

و اما اینکه میگویند هر گاه زحل بر طالع سال مستولی بود و او را بامریخ یا کوکب دیگر نظری نباشد در آن سال سرما بافراط خواهد بود و اگر مریخ بر طالع سال مستولی بود و با زحل و کوکب دیگر نظری نداشته باشد در بلاد سردسیر شمالی سرما ضعیف بود و در بلاد جنوبی تابستان چنان گرم شود که مزاج حیوانات و نباتات از شدت گرما فاسد گردد و بیشتر هلاک شوند گفتاری است که بقول عرب «یضحک به السکلاء» (۲) چه هر گاه برای زحل برودتی شدید فائل شویم بطوریکه بتواند سردی اش در زمین مؤثر شود این تاثیر وقتی بیشتر نمایان خواهد شد که زمین و زحل هر دو در یک سمت آفتاب واقع شوند اعم از اینکه مستولی بر طالع سال باشد یا نباشد و بامریخ نظری داشته باشد یا نداشته باشد. بعلاوه اگر زحل بواسطه دوری، شعاعش (بقول ایشان) اثر گرمی در زمین ندارد چطور نحوستش بشدت در زمین تأثیر دارد که او را نحس اکبر شمرده اند و اینکه گویند اگر مریخ بر طالع سال مستولی باشد و با زحل و کوکب

(۱) گرمی و حرارت

(۲) یعنی زن بچه مرده هم بآن میخندد

دیگر نظری نداشته باشد اینهم قولی است که ابدأ با علم سازش ندارد .
 چطور میشود که در این حالت در بلاد شمالی سردسیر، سرما ضعیف
 باشد و در بلاد جنوبی تابستان چنان گرم بود که
 چه گرما و سرمای نیمکره شمالی و جنوبی فقط بستگی بمیل تابش آفتاب
 دارد. نه سرمای زحل را در زمین اثری است و نه گرمای عطارد یا زهره
 نسبت باین کره تأثیری دارند تاچه رسد باینکه در نیم کره شمالی يك نوع
 تأثیری داشته باشند و در نیم کره جنوبی نوعی دیگر .

تنها نکته‌ای که در این باب باید مراعات کرد اینست که اساساً
 گرما و سرمای نیم کره جنوبی همیشه شدیدتر است از نیم کره شمالی
 زیرا که وقتی در نیم کره جنوبی تابستان است هم آفتاب بسمت الراس آن
 بغایت نزدیک است و هم فاصله اش از زمین بحداقل میرسد و بالعکس وقتی
 در این نیم کره زمستان است هم آفتاب از سمت الراس آن بغایت دور است
 و هم فاصله اش از زمین بحداکثر میرسد . اما در نیم کره شمالی درست
 عکس این قضایا پیش می آید .

بعقیده اهل احکام اگر مشتری یا زهره در بعضی
 از فصول با آفتاب امتزاج داشته باشد و کوكب
 دیگری را با آفتاب نظری نباشد هوای آن فصل
 معتدل بود و اگر کوكبی که ممزج آفتاب میشود عطارد باشد در آن
 فصل اختلاف هوا بسیار بود .

امتزاج مشتری
 بازهره یا آفتاب

و آنچه گویند که زحل و مریخ نحس اند بنابر آنست که حاصل از
 استیلای زحل برودت مفرط است و از استیلای مریخ حرارت مفرط و ظاهر
 است که افراط در هر يك از ایندو کیفیت موجب هلاک حیوانات و فساد

نباتات بود . وزحل در نحوس قویتر از مریخ است زیرا که زحل مقتضی
برودت و یبوست است و مریخ مقتضی حرارت و یبوست و این هر دو منافی
حیات اند .

مشتري و زهره سعدند بنابر آنکه ایشان هر دو مقتضی حرارت و
رطوبت اند و قوام حیات با این دو کیفیت است .

و نیز چون خاصیت ایشان اعتدال هوا و وزیدن بادهای مفید است
و این امور موافق مزاج حیوانات میباشد لذا بسعادت آنها حکم کرده اند
و چون مشتري در حرارت قویتر بود و زهره در رطوبت بیشتر و حرارت
کیفیت فاعله است و رطوبت کیفیت منفعله و معونت فاعل در فعل اقوی
از معونت منفعل میباشد لاجرم مشتري را سعد اکبر نامیدند .

مسئله کائنات جو اعم از خشکی و رطوبت و
گرمی و برودت یکی از مسائلی است که باتمام
جواب ما بر
گفتار بالا

پیشرفتهای علوم امروز، معینا نسبت معلوماتش
بمجهولات آن صفر است و هنوز نمی توان فهمید که چرا زمستان یکسال
بازندگی بعد افراط میشود و یا هوا بغایت سرد میگردد و بالعکس زمستان
دیگری ادا بازندگی نمی شود و سرمای پدید نمی آید . هوا بکلی خشک
و ملل مختلفه را گهی تهدید بقحطی مینماید در صورتیکه اوضاع کواکب
بعقیده اهل احکام خلاف آنرا نشان میدهد چنانکه مصداق مدعای ما
در سال (۱۳۳۳) بظهور پیوست .

با اینکه اوضاع انجم در تمام فصل زمستان دلالت بر سردی هوا و
برف و باران مینماید معینا زمستان پایان رسید و در بیشتر بلاد حتی يك
برفهم که قابل پرو کردن باشد نبازید .

و اینکه میگویند زحل و مریخ نحس اند چرا که حاصل استیلای زحل برودت مفرط است و از استیلای مریخ حرارت مفرط هر دو نظر نابجا و بی منطق است نه مریخ را حرارتی است که در زمین مؤثر باشد و نه برودت زحل میتواند در عالمه ما تأثیر نماید چه کرهٔ اورانوس و نپتون و پلوتون که بمراتب نسبت بزحل دورتر از آفتاب اند برودتشان نیز شدیدتر از زحل می باشد و حال آنکه در اوضاع و احوال جوی زمین احکام نویسان ما ابداً آنها را بنظر نمی آورند و شاید که هنوز بعضی از ایشان خبری از این کرات نداشته باشند .

هم چنین با اینکه زهره از مریخ بمراتب گرمتر و بزمین هم نزدیکتر است معیناً حرارت آنرا ابداً در زمین مؤثر نمی دانند و حرارت مفرط را بمریخ نسبت میدهند معنوم نیست که این نظریت از کج پدید آمده است و روی چه اصولی است؟ و بچه مناسبت زحل و مریخ را بپس دانسته اند. و با اینکه زحل بمراتب دورتر از مریخ است نسبت بزمین، پس چرا بید نحوست زحل قویتر از مریخ باشد؟ چرا بید حرارت کیفیت فاعله باشد و رطوبت کیفیت متفعله تا مجبور شویم معونت فاعل را در فعل قویتر از معونت منفعل بدانیم و در نتیجه مشتری را سعد اکبر بدانیم و زهره را سعد اصغر و دل خود را خوش کنیم که برای سعد و نحس کو، کب دین منطقی اقامه کرده ایم خیر والله نه زحل و مریخ را بری ما نحوستی است و نه مشتری و زهره را سعدتی هریک با کمال نظر و انتظام در مدار خود بدور آفتاب می گردند بدون اینکه در اوضاع و احوال ما اثری داشته باشند. بنی آنچه تا حال از تجربه بشنوت رسیده است هر سنی که کلفهی آفتاب زیادتر باشد تا بستانش گرمتر و زمستانش سردتر است .

اصحاب تنجیم افیون را بواسطه بردنش بزحل
خرافات دیگری از صناعت تنجیم
منسوب می دارند و بجهت پیوستش بعطاردنسبت
میدهند و هم چنین گویند انار بواسطه حرارتش

بمریخ منسوب است و بجهت رطوبتش بزهره.
و نیز بعقیده این جماعت اصل درخت به آفتاب منسوب است و عروق
آن بزحل و شوك و قشرو اغصانش بمریخ و شکوفه اش بزهره و میوه اش
بمشتی و برگهایش بماه نسبت دارد.

ما این مطالب را در اینجا نقل نمودیم تا علمای طب و اساتید گیاه
شناسی و متخصصین کشاورزی بخوانند و خود در صحت و سقم این افکار
بوج قضاوت نمایند و اسباب تفریح خود قرار دهند

گرچه احکام نویسان برای هر يك از کواکب
هفت گانه دلالت های عجیب و غریبی ذکر میکنند
که باهیچیک از موازین علمی و منطقی سازگار
نیست ولی برای اجتناب از اطناب کلام فقط برای نمونه دلالات قمر را
ذکر می کنیم.

دلالت های ماه

ماه دلالت دارد بر آذربایجان و موصل و هر موضعی که نمناک باشد
و درخت بسیار روید و نیز دلالت می کند بر مروارید و بلور و خواتیم و
زجاج و هر سنگی که سفید و شفاف بود و از حبوب بر جو و گندم و از
میوه جات برخیار و خرپوزه و از مشروبات بر هر چه برودت او بر ابر رطوبتش
باشد و گاهی نافع بود و گاهی مضر. و از طعوم بر ملوحت (۱) و حموضت (۲)
و تفهت (۳) و از الوان بر زرقت (۴) و سفیدی که خالص نباشد و از

(۱) شوری (۲) ترشی (۳) بی مزگی (۴) براقی

حیوانات بر شتر و گاو و گوسفند و هر حیوانی که وحشی نباشد و از طیور بر دراج و دجاج (۱) و از اعضا بر طرف چپ از بدن و گردن و هر دو دست و از سنین بر سن طفولیت و از انساب بر امهات و خالات و اخوات، و از طبقات مردم بر اشراف و از طبایع و افعال و احوال بر کذب و سوگند و سعادت در معاش و . . .

بی اساسی دلالت های
فوق آبی موجود است و نه هوایی بلکه کرده ایست

مرده که حرارت مرکزی خود را از دست داده
و فقط از نور آفتاب روشن میشود و این مهتابی که ما مشاهده می کنیم همان نور آفتاب است که از ماه بسمت ما منعکس می گردد با این وصف چگونه می تواند دلالت کند بر هر موضعی که نمناک باشد و درخت بسیار روید و حضور ممکن است که از کره مرده می آثار حیاتی بوجود آید؟
ذات نیافته از هستی بخش کی تواند که شود هستی بخش؟!

و نمونه بارز چنین موضعی رابطه مناسب آذر بایجان و موصل دانسته اند چرا سواحل بحر خزر نباشد که هم نمناکتر و هم اشجارش به مراتب بیشتر است؟

اما این که احکام نویسان، ماه را دلیل بر زرق و برق و سفیدی که خالص نباشد دانسته اند قیاس مع الفرقی کرده اند چه کره ماه را ولایت جسم صیقلی نداشته اند و بدین جهت آنرا دلیل بر بر اقی شمرده اند ثانیاً چون او را بر نه سفیدی مایل بر زردی می بینند لذا دلیل بر سفیدی غیر خالص گرفته اند در صورتی که هر دو نظر غلط و نابجا است چه در هیئت جدید

مهرهن است که کره قمر جسم صیقلی و شفاف نیست بلکه پستی ها و بلندیها و ناهمواری های ماه نسبت بحجم آن بمراتب بیشتر از زمین است و اغلب سطح آنرا احجار آتشفشانی سرد و منجمد و کوههای مرتفع و غارهای مستدیر پوشانیده اند چنان که کوه دوئر فل ۷۶۰۰ متر و رشوز ۷۹۰۰ متر و بالاخره قله لیبنیتس ۸۲۰۰ متر ارتفاع دارد در صورتی که کره زمین که حجمش قریب پنجاه برابر ماه است بلندترین کوههایش ۸۴۴۰ متر است پس چه گونه می توان چنین کره ای را جسم شفاف و صیقلی پنداشت و این احکام ناپسند را بر آن مترتب داشت؟

آری همین کره زمین ما باتمام این پستیها و بلندیهایی که در آن مشاهده می کنیم هر گاه از ماه مشاهده شود آنرا قرص مدور نورانی می بینیم که سطحش چهارده مرتبه بزرگتر از قرص ماه است در صورتی که ابدأ نمی توان زمین را يك جسم شفاف و صیقلی انگاشت . بنا براین تمام احکامی که مترتب بر صیقلی بودن ماه ورنك و تشعشع آن باشد از درجه اعتبار ساقط است و پس از آنکه هیئت بطلمیوس باطل شد و زمین از مرکز افتاد تو ما را احکام تنجیم رانیز باید درهم پیچید و مردم را بحقایق زمین و آسمان آشنا کرد نه بخرافات و اوهام اعصار گذشته چنانکه تقسیم زمین بهفت اقلیم و نسبت آنها بسایرات هفت گانه اساسی بر همین تخیلات موهومی بوده است .

بقول احکامیان اقلیم اول متعلق بزحل است
چرا که بلندترین ستارگان است و مدارش از
مدار سیارات دیگر وسیع تر و این اقلیم هم از
سایر اقلیمه فراختر و از حیث معیشت فروتر و مردمانش نیز از حیث رنك
و خوی بزحل منسوبند .

تقسیم اقلیم
بسیارات

اقلیم دوم متعلق بمشتری است و بهمین قیاس تا اقلیم هفتم که متعلق بقمر دارد

ابومعشر بلخی گفته است که این رای بفتوای پارسیان است و خداوندان اقالیم در نزد رومیان بخلاف اینست و بفتوای اواقلیم اول اقلیم زحل است و اقلیم دوم اقلیم آفتاب و سوم اقلیم عطارد . چهارم از مشتری پنجم از زهره . ششم از مریخ . هفتم اقلیم قمر است . احکامیان بر همین تقسیم اقلیم سیارات هفتگانه و نظرات مختلفه این کواکب نسبت باماکن مختلفه تسیراتی می رانند و احکامی صادر می کنند

بدیهی است که این تقسیم بندی ها وقتی شده که نه احکامی هارا از ستاره اورانوس خبری بوده است و نه ز کواکب نپتون در متخیسه ایشان اثری پس اکنون که وجود دوسه تاره اورانوس و نپتون محقق گشته و بلکه ستاره پلوتن نیز اخیراً با نپتیمه شده است و مدارات این هر سه ستاره هم محیط بر مدار زحل می باشد پس دیگر نمی توان زحل را بندترین سیارات و مدارش را فراخترین مدارات دانست تا اقلیم اول و سکنین آنرا از حیث لون و خوی منسوب بزحل بداییم بلکه چنانکه مکرر این نکته را بدآور شده ایم بالاتر از زحل ستاره اورانوس و بعد از آن نپتون و ز آن پس ستاره پلوتن است که بدور آفتاب می گردند و بنا بر این احکامین باید پس از کشف این سه ستاره جدید دفتر احکام خود را بشویند و این رشته های اوهم را از دست و پای مردم بازکنند .

در یکی از مجازات اطلاعات او خیر سال ۱۳۳۱

منجم مصری
و احکام او

از قول یث منجم مصری مقدم مفصی بآب و
آب هر چه تمهتر اخبار تنجیدی سال ۳۲ را

پیشینی کرده بود که مهمترین آنها وقوع جنگ جهانی سوم بود چه برطبق استخراج این منجم عالی مقام ! ! باید در فروردین ماه سال ۳۲ جنگ جهانی سوم واقع شود. نشان بهمان نشان که نه تنها سال ۳۲ منقضی گشت و جنگی بحمدالله واقع نشد بلکه سال ۳۵ نیز دارد بیایان میرسید و از پرتوانفاس قدسیه تاحال چنین حادثه ای روی نداده است. بلی مستمسکی بدست سودپرستان و غارتگران داد که مایحتاج عمومی را احتکار کنند و با منافع سرشارتری و فروش رسانند و بهمین جهت باردیگری هزینه زندگی بطور سرسام آوری بالا رفت و بیشتر از پیشتر موجبات بدبختی مردم فراهم گشت.

اینهم یک شاهد زنده دیگری از پایه و معیار احکام تنجیم است.
در آخر سال ۱۳۳۳ مقاله بالا بلندی در شماره
منجم پرتقالی
و احکام او
منصوص مجله اطلاعات هفتگی تحت عنوان
« منجمین ما حوادث سال آینده را برای شما

پیش گوئی کرده اند » منتشر شد.

در این مقاله منجم عالی قدر پرتقالی ! ! پیشینی هائی کرده است که ما خلاصه آنرا از نظر خوانندگان میگذرانیم.

این منجم که موسوم است به رول لا با اعتقاد دارد که امسال رهبر سیاسی هندوستان عوض میشود و چون دولت چین کمونیست قوای زیادی در تحت متمرکز میسازد لذا هند بطور غیر منتظره ای بطرف دنیای دمکراسی غرب متوجه خواهد شد.

ما او تبه تونك (۱) امسال هم کاری محکم است و احتمالا يك

بیماری سخت و طولانی متوجه هوشی مینه است که او را با خطر شدیدی مواجه میسازد .

ستارهٔ ماوتسه تونگ درخشان است ولی ناگهان خاموش میشود یعنی مرگ ماوتسه تونگ ناگهانی است و با حوادث بزرگی توأم خواهد بود و باز رول لا با مینویسد چرچیل و اولیای انگلستان بخوبی متوجه اند که اگر جنگ جهانی سوم برپا شود بطور قطع نه تنها امپراطوری انگلستان را نابود میسازد بلکه خود کشور انگلیس را نیز متلاشی و منهدم مینماید .

اینست که با تمام قوا برای جلوگیری از يك جنگ جهانی دیگر تلاش میکنند .

مسافرت آیزن هاوور به کانادا نیز جزء احکام تنجیمی این منجم عالیمقام است .

و نیز لا با میگوید جمال عبدالناصر رهبر مصر موفقیت‌های شایانی خواهد داشت .

اصلاحات ارضی عملی میشود . در ایرانهم تقسیم اراضی و تقویت خرده مالک صورت خواهد گرفت .

آقای رحیمزاده صفوی نیز درهمین مقدمه پیشگوئی‌هایی کرده اند و سال ۳۴ را سال فرائانی آب و گرانی مصنوعی قیمت و گرمای شدید تابستان و خطر جنگ و بروز آن درخاور دور و احتمالا از ناحیهٔ مربوط بمغرب و شمال نمایان است .

فوت یکی از رجال شهر مغرب و در مشرق نیز فوت یکی از رجال روحانی ممکن است شواهدی بدست آید .

اختلاف اسرائیل و مصر را بمنتهای درجه شدت نوشته اند خطر برای یکی از رجال عرب و خطر آب و طوفان نیز در سال ۳۴ از تغییرات نجومی ایشان است .

آقای مصباح نیز چنین میگویند : کشمکش و اختلاف میان دولتها (چیزیکه همیشه در میان دولتهاست) و مرك چند شخصیت مهم غربی و چند نفر از رجال شرقی و تغییر بعضی قوانین و حرفهای متناقض و عروسی زیاد و فسق و فجور زیاد و رونق عبادات در پائیز از طالع ۳۴ هویدا است .

چنانکه مطالعه کنندگان محترم ملاحظه می-

انتقادات ما
براین احکام

فرمایند .

اولاً در مقاله فوق اخبار و تسییرات

نجومیرا با اوضاع و احوال سیاسی مخلوط کرده و عنوان استخراج بآنها داده اند بعبارة اخری علم و سیاست را درهم آمیخته و يك معجون عجیبی ساخته اند که نه میتوان مقاله سیاسی گفت و نه يك مبحث نجومی یا تنجیمی نماید چه ایندو موضوع بکلی از هم جداست و نمیتوان با یکدیگر مخلوط کرد

يك مرد سیسی که بکلی از اوضاع انجم و احکام تنجیمی بی خبر بشد مراتب مشروحتر و بهتر از این میتواند اوضاع سیاسی جهانرا پیش بینی کند .

ثنی قسمتی از این اخبار هم که صرفاً جنبه تنجیمی دارد بنا بر آنچه ه قبلاً در تحت عناوین مختلفه اشاره کرده ایم نه تنها مورد اعتماد نیست بلکه جنبه از سیاق کلام خود ایشان پیدا است برای شخص آنها هم محقق نیست و باقید احتمال تلقی میکنند .

ثالثاً سیاق بیان این احکام یا اخبار طوری است که ضد و نقیض در آنها هویدا و آشکار است .

اما این که آقای مصباح پیشگوئی می کنند که در فصل پائیز در دنیا حوادثی رخ می دهد که باعث تنبیه و بیداری بسیاری از مردم میشود که دست از فسق و فجور برمی دارند و بخدا و دیانت روی می آورند ما بدون آنکه زایجهائی بکشیم و طالع سال استخراج کنیم می گوئیم ایشان یکماه در محاسبه اشتباه کرده اند چرا که قضایای فوق از اوایل شهریور شروع خواهد شد و تا دوماه ادامه خواهد داشت زیرا که این مدت مصادف با ماه محرم و صفر است و هر کس می داند که در این دوماه اغلب مردم دست از فسق و فجور برمی دارند و اگر بخواهیم صحیح تر گفته باشیم باید بگوئیم مردم کمتر مرتکب فسق و فجور میشوند و بیشتر رو بدینت میروند . سایر احکام ایشان هم کلیتی است که بدون اطلاعات نجوهی و خبار تنجیمی هر کسی می تواند پیش بینی نماید چنانکه در صفحه آخر همین مجله اطلاعات آقای حاج مبرز مهدی سپیلی اوضاع سال ۳۴ را ماه به ماه پیش بینی کرده اند که ما بجهت نمونه و تفریح خوانندگان محترم یکماه آنرا می نگاریم

خرداد - اوضاع فکی در این ماه دلالت دارد بر شروع امتحانات و رفوزه شدن تسبب و قبول شدن شاگردان زرت و فراوانی گوجه و سیب قندک و زرد آلو و نیز گردش سترگن دلیس ست برین که شب مردم خواهند خوابید و صبح بیدار خواهند شد و این هر افعط فقیر حقیر میداند . چنان که ملاحظه می فرمائید حکم و تسبیرات آقای مصباح هم دست پرتی از اکتشافات فکی آقای سپینی ندارد

ما ابتدا در سبب تالیف این کتاب شمه‌ای در
 احکام تنجیمی و محاسبات نجومی
 باب تفاوت احکام تنجیمی (Astrologie)

و علم نجوم (Astronomie) گفتگو نمودیم
 اینک برای تکمیل اطلاع خوانندگان محترم يك باب از علم نجوم را
 ذکر می‌کنیم تا اعتبار این علم را بآبسی اعتباری احکام تنجیمی مقایسه
 کنند و این دو موضوع را کاملاً از یکدیگر تمیز دهند. و مانند آن روضه
 خوان بی اطلاع حقایق علمی را با افکار خرافی اشتباه نکنند اما در باب بی-
 اعتباری احکام تنجیم و بطلان آن چه از نقطه نظر علمی و عقلی و چه از
 نظر شرعی و اجتماعی ما دلایل کافی در صفحات گذشته اقامه نمودیم و
 احتیاجی بتکرار آنها نداریم اکنون باب دیگری در صحت و استحکام
 علم هیئت و نجوم باز می‌کنیم تا به ببینید که :

میان ماه من تا ماه گردون تفاوت از زمین تا آسمان است

این ستاره هـ جز از چهار میلیارد کیلومتر از
 مسکن ما واقع و برای چشم‌های غیر مسلح
 کشف ستاره نپتون

(بدون دوربین) مطلقاً غیر قابل رؤیت است اما
 بواسطه اختلافات و بی نظامی‌هایی که در ستاره اورانوس مشاهده میشد
 هر عالم ریاضی را معتقد می‌داشت که باید در ماوراء این سیاره ستاره
 دیگری و در آن طرف این عالم جهان دیگری موجود باشد که چشم ما
 نمی‌آید .

چه هر گاه سیاره‌ای فقط در تحت تاثیر جاذبه آفتاب واقع شود
 باید مدار بیضی شکلی بدور آن بییماید که بادر نظر گرفتن فاصله آن از
 آفتاب و جاذبه‌ای که بر این ستاره وارد می‌آید می‌توان موقعیت این کوکب

را در آسمان محاسبه نمود و بعد بادوربین رصد آن ستاره را در آسمان پیدا کرد.

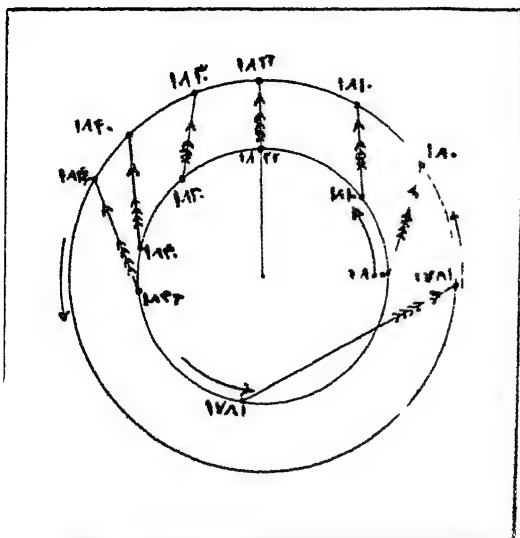
اما خود سیارات هم نسبت بیکدیگر جاذبه‌ای دارند که باید آنها را در محاسبات ملحوظ داشت و همین جاذبه‌های متقابل است که سبب اختلاف در نظم حرکات آنها می‌گردد.

منجمین قبلا جدول‌هایی ترتیب می‌دهند که موقعیت هر ستاره‌ای در آسمان از روی آنها بدست می‌آید بطوریکه این جدول‌ها هم برای منجمین و جغرافیین مفید است و هم ملاحان در بحر پیمائی از آنها استفاده مینمایند

یک نفر منجم پاریسی موسوم به بسوارد Bouvard در سال ۱۸۲۰ میلادی در حالیکه جدول حرکات مشتری و زحل و اورانوس را تنظیم میکرد ملاحظه نمود که محاسباتش در دو سیاره اول با رصدهای جدید مطابقه میکند ولی با اورانوس اختلافاتی دارد که غیر قابل توجیه است.

این اختلافات تا سال ۱۸۴۵ تمام منجمین مخصوصا بوارد و مدلر Mädler و بسل Bessel و ولز Valz و آراگو Arago را بشدت متحیر میداشت تا بالاخره ایشان را معتقد ساخت که این بی‌نظمی‌ها باید بواسطه وجود سیاره مجهولی باشد که در ماوراء اورانوس واقع است. نخستین کسیکه شروع بتحقیقات ریاضی در این باب نمود بسل معروف بود که بدبختانه در همان اوان مریض شد و افتخار کشف این ستاره را بگوزبرد. درحالی که اختلاف مد بین موقعیت اورانوس که از محسبت بدست می‌آمد و جائی که عمل رصد نشان میداد دائما افزایش مییافت بطوریکه در سال ۱۸۳۰ میلادی این اختلاف ۱۰ ثانیه قوسی بود و در سال ۱۸۴۰ به ۹۰ ثانیه رسید و در ۱۸۴۴ به ۱۲۰ ثانیه و در ۱۸۴۶ به ۱۲۸ ثانیه بالغ شد.

البته این مقدار اختلاف برای کارهای متعارفی و اشخاص عادی ناچیز و غیر قابل توجه است ولی برای یک نفر منجم يك چنین اختلافی غیر قابل اغماض و موجب نازاحتی خیال و بی‌خوابی اوست.



دایره داخلی مدار اورانوس است و دایره
سروبی مدار نپتون

میتوان از روی این
شکل سبب بی نظمی
های اورانوس را بابت
نظر دریافت .

چنانکہ ملاحظہ
میکنید از سال ۱۷۸۱
تا ۱۸۲۲ میلادی اثر
جاذبہ نیپٹون اور انوس
را جلو میکشد یعنی
بر شتابش می افزاید
در صورتیکہ از ۱۸۲۲

تقریباً ۱۸۴۶ بعکس آنرا عقب می اندازد و از طول نجومی (۱) که باید داشته باشد می کاهد.

این موضوع در سرفصل‌ها مذاکرات علمای فن بود تا آرا گو که خود پیشرو ترقیات علمی عصر خویش محسوب میشد این مسئله را بایک جوان محاسب و ریاضی دان قبلی در میان گذارد که نامش لوریه بود (۲)

(۱) ضوئ نجومی عن کوئب قسمتی است از منطفة البروج که واقع باشد مابین دایره طوائف آن کوئب و نقطۂ اعتدال ربیعی

(۲) لووریه درسال ۱۸۱۱ میاژدی متوام و در سال ۱۸۵۶ جاشین فرانسوا آراگو ممبر رصد خانه یارسی شد و درسال ۱۸۲۷ ازدنیارفت

در مدت ۲۱۶ سال یکدور بدور آفتاب میگردد و روی این فرض تکیه نمود و موقعیت آنرا (در آسمان) حساب کرد و جرمی را که باید داشته باشد تا چنین انحرافاتی در اورانوس پدید آرد بحساب آورد و چون بنا بر این معلومات مدار اورانوس را مجدداً حساب کرد دید که جاهای آن باتثوری موافقت دارد بطوری که بیشترین اختلافات حاصله مابین رصد و محاسبات از $\frac{5}{4}$ ثانیه تجاوز نمیکرد معیناً این مسئله عالی و غامض حل شده تلقی گشت.

لذا در هشتم شهریور ۱۱۲۴ لووریه بانجمن علوم اعلام داشت که ستاره منظوره باید در طول 326° درجه یعنی در 326° درجه شرقی کوکب A از صورت جدی واقع باشد و در 26° شهر یور، بد کتر گال که در رصدخانه برلن کار میکرد نوشت و از او خواهش کرد که این ستاره را تجسس کند (زیرا که نقشه صور منطقه البروج را در آنجا مفصلاً ترسیم کرده بودند). بد کتر گال در 31° شهر یور نامه را دریافت کرد و شب که هوا صاف و کواکب درخشان بود دورین خود را بنقطه ای از آسمان که لووریه خبر داده بود متوجه ساخت و چون بدقت ملاحظه نمود کوکبی مشاهده کرد که در روی نقشه نبود و بعلاوه قرص محسوسی که مشخص سیاره است دورین نشان میداد.

موقعیت این ستاره در آسمان بطول 327° و 24° و بمحاسبه 326° بود و چنانکه ملاحظه میشود اختلاف این دو طول کمتر از یک درجه یعنی $52'$ است

حال بینیم علت این اختلاف چیست ؟

چنانکه قبلاً متذکر شدیم لووریه فاصله نپتون را از آفتاب $36(1)$

فرض کرد و حال آنکه این فاصله حقیقه باید ۳۰ باشد و چنانکه میدانیم در مسائل سیئاله (یعنی مسائلی که معلوماتش بقدر کافی نباشد) جواب های متعدد پیدا میشود. لووریه مجبور بود که در این مسئله یا فاصله را معلوم فرض کند و جرم ستاره را استخراج نماید و یا جرم آن را معلوم بگیرد و فاصله را پیدا کند. اما هر چه فاصله بیشتر باشد باید جرم اثر کننده هم زیادتر باشد تا موجب انحراف معین گردد و بالعکس.

اما چون جدول بد چندین دفعه امتحان صحت خود را داده بود (چه در کشف سیارات صغار و چه در کشف اورانوس) لذا لووریه هم در اینموقع فاصله ستاره مجهول را قریب جمئه نهم از آن جدول گرفت یعنی عدد ۳۶ را انتخاب کرد باینجهت جای حقیقی آن با مکانیکه لووریه تعیین کرده بود اندکی تفاوت داشت مضافاً باینکه مدت دوران سیاره ۱۴۶ سال و ۲۸۱ روز است و لووریه ۲۱۷ سال و ۱۴۰ روز حساب کرده بود و جرم سیاره را لووریه $\frac{1}{9400}$ جرم آفتاب گرفته بود و حال آنکه بعد معلوم شد که این جرم $\frac{1}{19700}$ جرم آفتاب است بلی تمام این اختلافات از گرفتن عدد ۳۶ بجای ۳۰ ناشی شد. مع هذا باید هم لووریه را کاشف اصلی نپتون دانست و هم نسبت باعجز علوم ریاضی سر تعظیم فرود آورد چه فقط بقدرت همین علوم بود که لووریه بعد از یک سلسله محاسبات نجومی پیچ در پیچ پای شجاعت بمیدان گذارد و از وجود ستاره ای ندیده در ماوراء اورانوس خبر داد و با مهارتی تمام جزی اینکو کب نامرئی را در آسمان پیدا کرد.

العظمة لله الواحد القهار

خدای بزرگی سزاوار تو است که این عقل و دانش زانوار تو است

مرحوم فلاماریون منجم شپیر فرانسه در کتاب نجوم عمومی خود (Astromomie populaire) که در سال ۱۹۷۲ میلادی بطبع رسیده است احتمالا از وجود يك سیاره ای در ماوراء نپتون خبر میدهد و فاصله آنرا از آفتاب ۴۸ برابر فاصله زمین میداند و امروز که ستاره پلوتن (Pluton) کشف شده و اوضاع نجومی آن بمحاسبه آمده است فاصله آنرا از آفتاب ۳۵ برابر فاصله زمین یافته اند. پس پیش گوئی این منجم عالیمقام نیز قابل تقدیر و ستایش است.

انتباه - محاسبات لووریه و اعمال رصدی گال گوشه ای از علم شریف نجوم بود که ملاحظه نمودید. حال يك گوشه دیگر هم از صنعت تنجیم بشما نشان میدهم و مقایسه ایندو را بخودتان واگذار میکنیم تا ببینید که تفاوت ایندو از کجاست تا بکجا!

گوشه دیگری از تنجیم
بعقیده اهل تنجیم برج حمل خانه مریخ و وبال (۱) زهره و هبوط زحل و شرف آفتاب در ۱۹ درجه آن میباشد این برج مذکر و نهاری و یابس و صفراوی و منقلب و شمالی و ربیعی است و هر که بطالع حمل متولد شود متوسط القامه و پر مو و مجعد باشد و رنگش مایل بحنائی یا خرمائی و سیاه چشم و بعضی ازرق و سیه چشم نیز گفته اند که دم بسرخ زند. پیشانی بر جسته صورتش گرد و دراز گردن و گوشه اش کوچک و فراخ چشم و خوب صورت و لب زیرینش باریک باشد و دوستدار اخبار و اشعار و دلیر و گشاده روی و خندان و خودبین بود.

ثور خانه زهره است و فرح و وبال مریخ و شرف قمر در ۳ درجه

(۱) وبال هر سیاره برجی است که مقابل خانه آن سیاره باشد

آن است و نیز مؤنث و لیلی و خاکی و سرد و خشک و سوداوی و نبات است و هر کس بطالع نور متولد شود بلند قد و پرهیت و کم عقل و شریر النفس و مکار و کاذب و متلون و ساعی و شکم بزرگ و گردن کلفت و ضخیم الاطراف و دراز بینی و پیشانی و دهنش فراخ با ابروان باریک و چشمانی سیاه و درشت و لبهای کلفت و سیاه موی و خرمائی رنث و شهوتران باشد

جوزا خانه عطارد است و وبال مشتری و شرف رأس و هبوط ذنب این برج مذکور است و نهاری و گرم و تر و دهموی و ذوجسدین و هر که بطالع جوزا بود خوب صورت و معتدل القمه و متناسب الاعضاء و خوشبوی و کریم الاخلاق و صاحب کتاب و فلسفه و ادیب و امین و ثابت قدم و خوش چشم و ابرو و باریک گردن باشد

سرطان خانه قمر و فرح اوست و وبال زحل و سرف مشتری و هبوط مریخ میباشد این برج مؤنث و یمنی و منقلب است هر که بطالع سرطان متولد شود سلیم الاخلاق و ضحیه استخوان و درای چشمانی ریز و دراز دست و بلند و فرخنده باشد و نیر سیاه چشم و حافظ نظر و بینی و دندانهای راست نباشد و موهایش باریک و که پشت و معبد و نیم تنه بالایش نسبتاً چاق تر از نیمه پائینش باشد و رنگش اندکی دم سیاهی زند و کثیر الاولاد و بسیار متلون باشد

اسد خانه شمس و فرح و وبال زهره و در آن شرف و هبوط نیست. این برج ثابت و مذکر و نهاری و حار و یابس و صغری است هر کس بطالع اسد بود خوش هیئت و مریب و غضنک و غیور و متکبر و سخت دل و جبر انصوت و شجاع و صاحب مکر و خدعه و کثیر - انکاح و کم اولاد باشد. سیندهاش فراخ و قوی دست و پنجه و دهنش فراخ و مسطح و باریک و چهره اش سرخ رنث است که دم سپیدی زند

سنبله خانه عطارد و فرح و شرف آن است و وبال مشتری و هبوط زهره و ذوجسدین و مؤنث و لیلی و سرد و خشک و سوداوی است. هر کس بطالع سنبله باشد سلیم الاعضاء و مایل ببلندی و گشاده روی و سخی الطبع و خوشبوی و گندم گون و بعقیده بعضی زرد رنگی باشد که دم بسفیدی زند و بعلاوه نطّاق و بلیغ و صاحب دهاء و محیل و با ادب و عالم و حکیم و با وقار باشد ولی بعقیده بعضی سبک سر و بی ثبات و فکور و غمگین بود (ملاحظه کنید که اینها متناقض یکدیگرند) و این اوصاف بحسب قوت و ضعف عطارد است و نیز دوستدار لهو و لعب و در عفت و فجور متوسط و رغبتش بنکاح کم باشد.

میزان خانه زهره و وبال مریخ و شرف زحل و هبوط آفتاب است این برج منقلب و مذکر و نهاری و گرم و تر و دمای است. هر که بطالع جوزا باشد صاحب مرتبه یا ادیب و ندیم و یا اهل صنعت بود و نیز معتدل - القامه و معتدل المزاج و پرمو ولی غیر معجد و قشنگ بینی و دارای چشمان شهبازی و بعقیده بعضی سرمه ای و گشاده روی و خوش خلق و کریم و صاحب تدبیر و عقل و انصاف و سفید رنگ و کثیر الشبوه و در زنا و لواط حریص باشد.

عقرب خانه مریخ است و فرح او و وبال زهره و هبوط قمر و ثبات و مؤنث و لیلی و سرد و تر و بلغمی است. هر کس بطالع عقرب باشد کثیر الاولاد و باریک اندام و سلیم الاعضاء و کثیر العمل و کوچک صورت و متوسط العین و فراخ دهان و شانه پهن و پهن بینی و دراز دست و بلند ساق و بلند قدم و بخیل و سخن چین و شرور و بدخواه مردم و وقیح و محزون باشد.

قوس خانه مشتری و فرح آنست و وبال عطارد و شرف ذنب و هبوط رأس و ذوجسدین و مذکر و نهاری و گرم و خشک و صفاوی است. هر کس بطالع قوس متولد شود خوشروی و بلند پیشانی و باریک موی و شکم بزرگ و معتدل الاندام و معتدل الصوت و بلندران و سخت ساقین و سپید رنک باشد که کمی دم بسرخی زند ولی بعضی گفته اند چنین مولودی سطر موی و دراز ریش و پهن بینی و بلندبالا و چابک و بزرگ نهاد و مبذر و بی فکر و صاحب ادب و بیمکر و کید و در عفاف متوسط و شهوتران باشد.

جدی خانه زحل است و وبال قمر و شرف مریخ و هبوط مشتری جدی برجی است منقلب و مؤنث و لیبی. هر کس بطالع جدی زاید کندم گون و باریک اندام و خشک اعضاء و یرموی و کشیده صورت و بلند محاسن و بطیئی الحركت و سریع لنظر و مویك الطبع و ضعیف الصوت و شدید الغضب و پرحیله و لهو و لعب دوست و در مقابل شدايد بردبار و سریع الانقلاب (ضد و نقیض) و غصه خوار باشد.

دلو خانه زحل است و وبال آفتاب و هیج کو کبی در آن شرف و هبوط ندارد. این برج ثابت است و هوئی و گرم و تر و دمی و مذکر و نهاری و هر که بطالع دلو زاید مایل ببندی قامت و عالی نظر و صافی لون که گهی بزرگی دم زند و نیز سیاه چشم و دارای لبی کثفت و صورت پهن و سینه فراخ و بینی بزرگ و اضرافش پر گوشت و بسبب رعیف و سخی و حریص بزینت و شیرین زبان و خوش معذوره و کوشادر جمع مل و ساکن طبع و دلیر و بد دل باشد (در وقت سختی و شدت).

حوت خانه مشتری و وبال عطارد و هبوط آن و شرف زهره است

این برج مؤنث و لیلی و آبی و سرد و تر و بلغمی و ذو جسدین است . هر کس بطالع این برج متولد شود دارای کله بزرگ و پرموی و تنگ پیشانی و فراخ روی و سفید رنگ که بزرگی دم زند و خوش محاسن و نیک اندام و کرد چشم بود و گاهی بر صورت او خالی باشد و نیز چنین مولودی نیک . رای و خوش طالع و خوش خلق و زینت دوست و با امانت و متدین باشد چون درست در اعماق و بطون این سطور دقت شود:

اولاً ضد و نقیضهای زیادی در آن مشاهده خواهد شد که خود دلیل بر بطلان آنها است .

ثانیاً اختلاف آراء اهل احکام در آن بسیار است و این خود برهان قاطعی بر سستی احکام میباشد .

ثالثاً هر گاه شما خوانندگان محترم طالع خود و فرزندان تان را با این بروج تطبیق کنید و اوضاع و احوالیکه برای مولود آن برج گفته اند مطالعه نمائید معلوم خواهد شد که در میان هزار نفر یک نفر با گفته های اهل احکام مطابقت دارد و از همینجاستی و نادرستی این احکام بر خود شما مسلم خواهد شد .

در زیج بهادری که جدیدترین زیجهای فارسی است باینکه مؤلفش (۱) طرفدار احکام تنجیم گواهی دیگر بر مدعای ما میباشد مقدمه ای بر احکام نجوم و صحت و سقم آن مینویسد که ما خلاصه آنرا در اینجا مینگاریم و مختصر جرح و

(۱) ابوالقاسم معروف بعلامه حسین متوطن جونپور از بلا دهند زیج بهادری بالنسبه دقیقترین زیجهای فارسی است و اشخاصی که باز یجهای فرنگی و السنه خارجه سروکار ندارند عموماً با این زیج کار میکنند این کتاب در سال ۱۸۵۵ میلادی در هند شروع بچاپ شده است

تعدیلی در عبارات آن مینمائیم تا مطابق انشاء و زبان ابناء وطن ما باشد. آنچه منجمان حکم میکنند مستنبط از استقراء و تمثیل است نه بطور حجت و دلیل و قطع نظر از این، تاثیر هر چیز بدست مؤثر حقیقی است که هر لحظه در تغییر و تبدل تاثیر اشیاء اختیار تام دارد



بنابر این هرگز يك نفر احکامی و اهل تنجیم نمیتواند از روی نظرات کواکب حکمی بنماید و تفسیراتی براند چه لا مؤثر فی الوجود الا الله

و باز چند سطر بعد همین مؤلف میگوید .

احکامیان اسلام از اهل شرع تصدیق دارند باینکه هر گاه نسبت با حکام تنجیمی علم الیقین داشته باشند مخلف کتب مجید و قرآن حمید رفتار کرده اند که میفرماید و عنده علم الساعة و ينزل الغيث و يعلم ما فی ارحام و ما تدری نفس ما ذاتکسب غدا و ما تدری نفس بای ارض تموت ان الله علیم خبیر (چون ما قباله ترجمه این آیه را نگاشته ایم دیگر احتیاجی تکرار آن نمی بینیم) پس مضابق شرع مقدس تعلیم و تعلم در حکمرانی علم تنجیم آیه چه صورتی دارد ؟

واضح است که هر گاه تاثیرات اجرام علویه را ذاتاً مستقل دانند و قضا و قدر را در آن مداخلیتی ندهند و احیاناً جزن بدارند که آنچه در عالم کون و فساد واقع میشود محض تاثیرات کواکب است چنانچه منجمان زردشتین همین عقیده را دارند و بعضی از براهمه عصر ما بر همین اعتقادند لامحالہ صاحب چنین اعتقادی و عمل آن بموجب شرع شریف اسلام کافر و ملعون است .

و در اشتغال بعلم احکام نجوم میان علمای ما اختلاف است. اکثر علماء نظر کردن و فکر نمودن و یاد گرفتن و یاد دادن احکام تنجیم را حرام میدانند زیرا که ظاهر احادیث بسیار بر آن دلالت دارند (مانند احادیثی که ما قبلاً در این کتاب ذکر کرده‌ایم - مؤلف) و ملا بهاء الدین عاملی و ابن طائوس و بعضی دیگر گفته‌اند که اگر اعتقاد بتأثیر نداشته باشند حرام نیست.



کدام عاقلی است که مدتها رنج و مشقت بخود تحمیل کند. حرکات کواکب را حساب نماید سهم السعاده و سهم الغیب و شرف و هبوط و بیت و وبال و فرح و طالع و سقوط و رأس و ذنب و غیره و غیره را تعیین نماید و حکمی بر آنها صادر کند بالاخره که چه؟ برای آنکه اعتقادی بحکم خود نداشته باشد!! پس اینهمه زحمت برای چیست؟ برای هیچ!!

اما اگر معتقد باحکام خود باشد فعل حرامی مرتکب شده است زیرا که در اثر همین اعتقاد مردم را میفریبد و گمراه میکند. گروهی را دچار قحطی مصنوعی مینماید. عده‌ای را ورشکست میکند خانواده‌ای را ازهم میپاشد. دل‌های را دچار شک و تردید مینماید و بالاخره ملت را ضایع و غافل و باطل می‌سازد پس البته چنین علمی باید تعلیم و تعلم و اشتغالش حرام باشد.



از جمله علمای اهل سنت و جماعت امام غزالی در کتاب احیاء العلوم مینویسد که: المنهی عنه فی النجوم امران: احدهما ان یتصدق بانها فاعله لاثارها مستقل بها.

والثانی تصدیق المنجین فی احکامهم لانهم یقولو بها عن
جهل وهذا لعلم کان معجزة الانبیاء ثم اندرس فلم یبق الا ماهو
مختلط لم یتمیز فیه الصواب والخطاء

ترجمه عبارات غزالی اینست : از آنچه در علم نجوم نبی کرده اند
دو امر است یکی تصدیق کردن باینکه کواکب فاعل اند برای آثار خود
و مستقل اند با لذات . دیگر تصدیق منجمین در احکام ایشان چه از راه
جهل این احکام را صادر میکنند و حال آنکه اینعلم معجزة بعضی از انبیا
بوده است و بعد ازین رفته است پس اکنون از اینعلم چیزی باقی نیست
مگر یک چیزهای مختلط و پراکنده ای که در آن امتیازی از صواب و خطا
نمیباشد .



خاتمه

در پایان این گفتار لازم دانستیم چند کلمه هم در باب عظمت جهان هستی تا آنجا که فهم بشر بآن راه یافته است بنگاریم اما نه برای ارباب علم و معرفتی که خود منبع فضل و دانش اند و چشم تیزبین آنها تا اعماق آسمان را شکافته است بلکه برای کوه بینایی که عالم خلقت را منحصر بکره ارضی خود پنداشته اند و برای اصحاب تنجیم و احکامیانی که قلمرو بی‌منتهای ربوبی را محدود بهفت سیاره ناچیز و منحصر بپروج دوازده گانه و کواکب مرئیة خود انگاشته اند و تفسیرات بی‌اساسی بر اوضاع مختلفه آنها رانده و از آنها کتابهایی انباشته اند که عقل سلیم و فهم مستقیم بر آنها میخندد. اینان گمان کرده اند که عالم انجم و جهان افلاک همین است که بچشم نزدیک بین خود می بینند و تصور میکنند که بجمیع رازهای نهانی این افلاک راه یافته اند.

پس گوئیم تمام ستارگانی که با چشم میتوانید در آسمان صاف و شفاف مشاهده نمائید فقط در حدود پنجهزار عدد است.

و اگر بدوربین متوسطی که قطر عدسی آن دوازده سانتیمتر باشد آسمان را تماشا کنید ۲۵ میلیون ستاره خواهید دید یعنی تعداد کواکب مرئیة ۵۰۰ برابر کواکبی خواهد شد که با چشم میدیدید.

و هرگاه بادوربین رصدخانه پالومار (در ایالت کالیفرنیا آمریکا)

که اخیراً بکار انداخته‌اند با آسمان توجه نمایند قریب دو میلیارد ستاره خواهید دید و باز هم این عدد را نمیتوان تعداد نهائی کواکب دانست بلکه بعد از آن عدد ستارگان را تا ۴۰ میلیارد بر آورد کرده‌اند یعنی ۸ میلیون برابر آنچه که اشخاص کوتاه بین بحشم نزدیک بین خود می‌بینند.

مثلاً هر گاه که کیهانشان (بقول عوام راه مکه) را بادوربینهای نسبتاً قوی مشاهده نمائیم این جاده سفیدرنگ بمیلیونها کواکب متمایز تجزیه می‌شود و سحابی ثریا (۱) که با چشم ساده ۶ الی ۷ ستاره در آن مشاهده میشود چون با تلسکوپ مشاهده کنیم ۶۰۰ کواکب متمایز در این توده رؤیت می‌گردد و صفحات عکاسی حساس متجاوز از ۲۰۰۰ ستاره در آن نشان می‌دهد و همچنین است سحابی سرطان و قنطورس و مژگان که هر یک مرکب از هزاران ستاره و شمس می‌باشد و هر شل منجم معروف در عصر خود تا ۲۵۰۰ سحابی فهرست کرده است و منجمین عصر جدید معتقداند که هر یک از این سحابی کیهانشانی هستند در آسمانی که نزدیک بعالم مربوطه آنها است (فَسِ انْظُرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ (۲) حال اگر بخواهید از فواصل بین کواکب تا عالم خاکی ما آگاه شوید چنان که سابقاً هم اشاره نمودیم نزدیکترین آنها فاصله‌اش از ما قریب ۴ سال نور است و دورترین شان که اخیراً بهمان دور بین رصد خانه کالیفرنیا مشاهده شده است فاصله‌اش تا بیست و یک میلیارد سال نور تخمین کشته است. درست دقت

(۱) سحابی توده‌ای از کواکب است که با چشم ساده مانند لکه بر رقیقی بنظر می‌آید

(۲) بگوای بی‌غمر (ص) چشم حقیقت بین خود را باز کنید و ببینید که در آسمانها و زمین چیست؟ (قرآن سوره یونس آیه ۱۰۱)

نمائید؛ گفتیم يك ميلیارد سال نور. این عددیست که گفتنش آسان است اگر بخواهیم آنرا بارقام بنویسیم چون نمی توانیم همه آنها را دريك سطر بخوبی بگنجانیم لذا میگوئیم این مسافت بحسب کیلومتر عبارت از عدد ۹۴۶۷۲۸ است که ۱۶ صفر درمین آن باشد و تازه این مسافتی است که آخرین دورین اختراعی بشر توانسته است تا امروز و تا آنجا کواکب غول پیکر را مشاهده کند.

اگر بخواهید از میزان حجم و بزرگی آنها مطلع شوید باید بگوئیم :

آفتاب ما که حجمش يك میلیون و سیصد هزار برابر زمین است هر گاه گلوله ای بقطریازده سانتیمتر فرض شود ستارهٔ نسر واقع هندوانه ای خواهد شد که بقطر ۲۶ سانتیمتر باشد و عیوق گلوله ای می شود بقطر ۱۰۳۰ متر و دَبران بقدر گلوله ای خواهد شد که قطرش ۲۶۰ متر باشد بط الجوزا گلوله میشود بقطر ۳۲ متر یعنی قریب ۳۰۰۰ برابر قطر آفتاب و لذا حجمش ۰۰۰ ۰۰۰ ۲۷/ برابر حجم آفتاب خواهد شد. اما خیال نکنید که این بزرگترین ستاره های جهان است بلکه ستاره قلب العقرب که معروف خالص و عام می باشد شعاعش قریب ۵۰۰ برابر شعاع خورشید است و بنا بر این حجمش قریب ۰۰۰ ۰۰۰ ۱۲۵/ برابر خورشید ما خواهد شد پس اگر ستارهٔ قلب العقرب که خود آفتاب غول آسایی است جایش را با آفتاب ماعوض کند دیگر خورشید را نخواهیم دید و بجای آن آفتابی مشاهده می کنیم که قرصش قریب ۲۵۰ ۰۰۰ برابر خورشید ما باشد اما در این صورت زمین و تمام موجودات آن از شدت حرارت می سوخت و بخار می شد.

اکنون قدری هم در باب جرم و سنگینی این کواکب گفتگو کنیم تا بیشتر بعظمت آن خالق لایزال بی بریم که تمام این عوالم از علوی و سفلی، بزرگ و کوچک، سبک و سنگین، مسکون و غیر مسکون در تحت قدرت و اختیار اوست .

اما جرم آفتاب ۳۲۷۲۲۲ برابر جرم زمین و جرم زمین یا وزن آن قریب ۱۰^{۲۷} تن است پس جرم آفتاب بحسب تن عدد ۳۲۷۲۲۲ خواهد شد که ۲۱ صفر درمین آن باشد و از اینرو میتوان مقیاس تقریبی از وزن قلب-العقرب و بطالجوزا و غیره بدست آورد .

اما مهمتر از این، وزن مخصوص یا میزان تراکم بعضی از این کواکب است که انسان را دچار بهت و حیرت میسازد و بی اختیار سر تعظیم در پیشگاه خالق این اجسام فرودمی آورد . از آنجمله ستاره مصاحب شهرای یمانی (۱) است که همواره بدور آن میگردد و از روی تحقیقات علمیه ای که در این کواکب مصاحب بعمل آمده معلوم شده است که وزن مخصوص آن ۲۵۰۰ برابر وزن مخصوص پلاتین میباشد و میدانیم که مابین جمیع اجسام ارضی ما پلاتین از همه وزینتر و وزن مخصوصش ۲۳ است (وزن مخصوص زمین ۵۰ الی ۶ است) حل فکر کنید که ساختمان این ستاره از چه عناصری باید باشد؟ مثلاً اگر یک بطری یتیشتری از این ماده پر کنیم وزنش معادل ۱۹۰ خروار خواهد شد که بزرگترین کامیون نمیتواند این بطری کوچک را بکشند و نه هورب الشّعرى (۲) .

آی پیغمبر اسلام ﷺ چه تمسکوی آسمان را میدهد میکرده

- (۱) یکی از کواکب صورت کب'کبرست که در برج جوز واقع است
(۲) برستی و حقیقت که 'اوست قرینه ماده و پروردگار شّعرى . (قرن مجید
سوره ۵۳ به ۵۰)

است و یابشت چه دستگاه بیسمی قرار داشته است که چنین رموز و اخبار عجیبی باو وحی میشده است؟! و مهمتر از همه اینها ستاره کوچکی است که در سال ۱۳۱۲ هجری شمسی بوسیله کیپر امریکائی کشف شده است. حرارت سطحی این ستاره ۲۸۰۰۰ درجه و حجمش کمتر از نصف حجم زمین میباشد اما جرم آن سه برابر جرم خورشید است بطوریکه يك سانتیمتر مکعب آن ۳۶ تن یعنی ۱۲۰ خروار وزن دارد پس يك لیترش ۱۲۰۰۰۰ تن خواهد شد!؟

العظمة لله!!!

خداوند بالا و پستی توئی ندانم چه ای هر چه هستی توئی
اینست نمونه ای از جهان هستی که تا امروز عقول نوابغ بشر بآن
راه یافته است و ما را وادار میسازد که در مقابل آیه کریمه و مَا أَوْتِیْتُمْ مِنْ
! لَعَلَّكُمْ لَا قَلِيلًا باز هم بجعل خود اقرار کنیم و جهان هستی را آنقدر بازیچه
نشمایم که ستاره عطارد را با بروج نرینه نریدانیم و با بروج مادینه ماده
بخوانیم.



فرهنگ اصطلاحات وارده در این کتاب

ابطأ - کو کبیرا ابطأ (کنندتر) از دیگری گویند وقتی که مدار خود را دیرتر از دیگری طی نماید و هر کو کب علوی نسبت بکو کب سفلی خود ابطأ است .

اتصال - وقتی که يك ستاره سفلی اختلاف درجات طولش رفته رفته بادرجات ضولی يك ستاره علوی روبکاهش میرود تا بالاخر همسای آن میگردد گویند ستاره سفلی بعلوی متصل شده است و یا اتصال یافته است .

استوا - دایره عظیمه ایست که سطحش بر محور عالم عمود باشد .
اسرع - کو کبیرا اسرع از کو کب دیگر گویند وقتی که مدار خود را زودتر از دیگری طی نماید و هر کو کب سفلی نسبت بکو کب علوی خود اسرع است .

ارتفاع کو کب زاویه ایست که یث ضعیف خطی باشد که از چشم ما بآن کو کب وصل شود و ضاع دیگرش تصویر همین خط باشد بر سطح افق .

اقتران - وقتی که ضول نجومی دو بچند کو کب همسای باشند گویند در اقتران اند :

اقیم - قسمتی است از سطح کره زمین که واقع باشد مابین دو

مدار بطوریکه اختلاف ساعت یکروزه مدار تحتانی بامدار مجاورش نیمساعت باشد .

امتزاج دو کوكب عموماً همان اقتران آنها است وبالاخص اگر یکی از آن دو کوكب ماه یا آفتاب باشد و این حالت را **مازجه** نیز میگویند
انصراف - وقتی که يك ستاره سفلی از يك ستاره علوی در گذشت
 گویند سفلی از علوی انصراف حاصل کرده و یا از آن منصرف شده است.
بطریق - رئیس کشیشان ارامنه .

برج $\frac{1}{12}$ از مدار سالیانه آفتاب و جمع آن بروج است .
 بروج دوازده گانه عبارتند از حمل - ثور - جوزا - سرطان -
 اسد - سنبله - میزان - عقرب - قوس - جدی - دلو - حوت . پس هر برجی
 ۳۰ درجه است و آفتاب در هر ماهی یکی از این بروج را طی میکند .
بیت هریک جزء از ۱۲ جزء نامساوی منطقه البروج (رجوع شود
 بصفحه ۳۷ .

تحت الشعاع سه روز آخر هر ماه قمری است که ماه دیده نمیشود
تثلیث - وقتی دو ستاره ۱۲۰ درجه از یکدیگر فاصله داشته باشند
 گویند آن دو کوكب در تثلیث اند.
تربیع - وقتی دو ستاره از یکدیگر ۹۰ درجه فاصله داشته باشند
 گویند در تربیع اند .

تسدیس - وقتی دو ستاره از یکدیگر ۶۰ درجه فاصله داشته
 باشند گویند در تسدیس اند .

تنجیم - مبحثی از نجوم است که از روی آن احکام استخراج
 میکنند و حوادث آتیه را پیش بینی مینمایند .

جبار دسته‌ای از ثوابت‌اند که در برج جوزا واقع‌اند .

جزر پائین رفتن آب دریا.

خانه سیاره قسمتی است از یک برج معینی که بآن سیاره تخصیص داده شده است .

خداوند طالع یک جزو از پنج جزو نامساوی هر برجی را با سیاره‌ای داده‌اند و آن سیاره را خداوند آن جزو دانسته‌اند .

خسوف گرفتن ماه است و آن واقع نمیشود مگر در شب نیمه هر ماه قمری یا طرفین آن .

دب اکبر و اصغر دو دسته از کواکب‌اند که بخرس بزرگ و کوچک تشبیه کرده‌اند و هر دو در نیم کره شمالی آسمان‌اند .

ذات الکرسی یکی از صور آسمانی است که در نیم کره شمالی واقع است .

ذنب یکی از دو نقطه تقاطع مدار هر سیاره مخصوصا از ماه با منطقه البروج است که چون سیاره از آن گذرد در جنوب منطقه افتد (ص ۱۴ پاورقی) .

ذوات الاذنب ستاره‌های دنباله‌داری هستند که گاهی در آسمان مرئی میشوند و مفردش ذو ذنب است (ص ۳۶ و ۳۷)

راجع وقتی کوکبی برخلاف توالی بروج حرکت میکند آنرا راجع گویند .

رامح عقب افتادن اثری از اثرات (بصالح اهل تنجیم) (ص ۲۵)
رأس یکی از دو نقطه تقاطع مدار سیره با منطقه البروج (مخصوصاً ماه) که چون از آن گذرد در شمال منطقه افتد .

رُبَّ سَاعَتِ یَکِی از ساعاتِ معوجه که یَکِی از سیاراتِ سبعة تخصیص داده‌اند، آن سیاره را رُبَّ آن ساعت گویند.

ساعتِ معوجه $\frac{1}{4}$ روز یا شب در هر یک از ایام سال.

سحابی لکه‌هائی که مانند ابر رقیقی در بعضی از نقاط آسمان مشاهده میشوند و چون آنها را بادورین قوی نگاه کنیم بکواکب زیادی تجزیه میگردند.

سعد اکبر در اصطلاح اهل تنجیم مقصود مشتری است.

سعد اصغر در اصطلاح اهل تنجیم مقصود زهره است.

سعدین در اصطلاح اهل تنجیم مقصود مشتری و زهره است.

سفلی دو ستارهٔ عطارد و زهره را سفلی گویند.

سهم السعادة نقطه‌ای از منطقه البروج است که بعدش از درجه طالع شخص بتوالی بروج مساوی باشد با بعد قمر از شمس در همان جهة

شرف - قسمت معینی از یک برجی است که بقول اهل تنجیم باطبع سیاره موافقت باشد.

شعراي یمانی یکی از ثوابت صورت کلب اکبر است که در برج جوزا واقع است. این کوکب روشنترین تمام ثوابت آسمان است.

ضعف کوکب وقتی است که در هبوط یا وبال یا تحت الشعاع و یا بکوکبی بانظر نحس نگاه کند.

طالع جزئی است از منطقه البروج که در وقت منظور طلوع کند.

طول نجومی هر کوکب قوسی است از منطقه البروج که واقع باشد مابین دایرهٔ طولی آن کوکب و نقطهٔ اعتدال ربیعی.

غرض نجومی هر کوکب قوسی است از دایره طولی آن کوکب که واقع باشد مابین خود آن کوکب و منطقه البروج .

عقدتین دو محل تقاطع مدار ماه (یا سیاره دیگری) با منطقه البروج.

علوی سه ستاره مریخ و مشتری و زحل را علوی گویند .

فلک وقتی اضافه شود بکو کبی (مثلا بگویند فلک زهره یا مریخ

یا غیره) مقصود مدار است که هر يك در روی آن بدور آفتاب میگردند .

و وقتی بگویند چرخ فلک مقصود کره آسمان است که در هر شبانه

روزی بر حسب ظاهر یکدور بدور زمین میگردد .

قران وقتی که طول نجومی دو یا چند کوکب متساوی باشند

و بعبارت دیگر هر گاه دو یا چند کوکب در یک درجه از یت برج واقع شوند

ینحالت را قران آنپ گویند .

قوت کوکب وقتی است که در خانه خود ی شرف باشد و با کو کبی

بنظر سعد نگه کند (ص ۷۵) .

کسوف گرفتن آفتاب است و آن واقع نمیشود مگر در اول ماه

قمری یا آخر آن و گاهی بایک روز پس و پیش هم ممکن است اتفاق افتد.

کپکشان قسمت سفید رنگی است از آسمان که مانند کمر بند

غیر منظمی دور ت دور این کسره را احاطه کرده است و مثل جاده ایست

که بر کاهی از آنجا عبور کرده و که در طول ین جاده ریخته باشد

و بهمین مناسبت آنرا کپکشان نمیده اند .

مثله وقتی که برجی از برج دیگر ۱۲۰ درجه فاصله داشته باشد

آنپ را نسبت بهم منته گویند (ص ۲۴) .

مجا سده وقتی کو کبی با یکی از عقدتین قمر مقارن باشد آن کو کب را مجاسد آن عقده گویند .

محور عالم خط موهومی است که کره عالم در شبانروز یکدور بدور آن میگردد .

مد - بالا آمدن آب دریا .

مدار دایره صغیره ایست که بموازات خط استوا رسم شود .

مقابله وقتی که فاصله دو ستاره ۱۸۰ درجه باشد گویند در مقابله اند .

مقارنه وقتی که دو یا چند ستاره طول نجومیشان متساوی باشد گویند در مقارنه اند .

منطقه البروج مدار سالیانه آفتاب است که بروج دوازده گانه بر حسب ظاهر در اطراف همین مدار واقع اند .

ناطح - پیش افتادن اثری از اثرات تنجیمی (رجوع شود بصفحه ۲۵)
نجوم - علمی است که گفتگو میکند از اوضاع مختلفه کواکب و حرکات و محاسبات مربوطه بآنها

نحس اکبر - در اصطلاح احکامیه مقصود زحل است .

نحس اصغر در اصطلاح احکامیه مقصود مریخ است .

نحسین مقصود زحل و مریخ است .

وبال هر سیاره خانه مقابل شرف آنست .

وزن مخصوص هر جسم خارج قسمت وزن این جسم است بوزن

آب هم حجم آن .

هبوط وقتی کو کبی درجائی واقع شود که مقابل درجه شرف آن باشد گویند این کو کب درهبط است .

هیئت علمی است که گفتگو میکند از اوضاع مختلفه کواکب و حرکات آنها .

هیئوتین منسوبین بهیئت (مفردش هیوتی) یعنی کسانی که در علم هیئت کار کرده اند .

جدول ایام و لیالی در عرضهای مختلف

در جدول م بعد بلندترین روزها و کوتاهترین شبها را و بالعکس که در اول تبسندن و اول زمسنن صورت می بندد از صفر درجه تا نود درجه عرض شمالی و جنوبی استخراج کرده و ثبت نمودیم تا در موقع ضرورت بآن رجوع نمایند .

از روی این جدول پیداست که بلندترین روزها و کوتاهترین شبها در نیمکره شمالی و جنوبی بعکس یکدیگر اند . باین معنی که وقتی در نیمکره شمالی بلندترین روزها پدید می آید ، در نیمکره جنوبی بلندترین شبها حاصل میگردد و بالعکس ، و از همینجا معلوم میشود که فصلهای چهارگانه نیز در نیمکره شمالی و جنوبی بعکس یکدیگر اند .

باید دانست که انکسار شعاع در این محسبات ملاحظه نشده است و اگر انکسار شعاع را هم در نظر بگیریم اندکی برضول مدت روز می افزاید و از شب میکاهد

کتابهایی که مورد استفاده ما بوده است

نام کتاب	مؤلف کتاب
قرآن مجید	مستغنی از تعریف و توصیف است
فلك السعادة	مرحوم اعتضاد السلطنه وزیر فرهنگ قدیم
التفهيم لادائل صناعة التنجيم	ابو ريحان بيروني با تحشيه آقاي همائي
اصول هيئت	ه. سرتيب سيد باقر هيوي
بداية النجوم	مرحوم حاج نجم الدوله
جغرافياي دوره عالي	مرحوم مهندس عبدالرزاق بغايري
نفايس الفنون	محمد بن محمود الآملی
رياض المنجمين	بدایع نگار متخلص بمخلص
چهار مقاله عروضي	احمد بن عمر بن النظامي السمرقندی
مشوى مولوى	مولانا جلال الدين محمد بلخي
شرح بيست باب	ملا مظفر
النكت	ابو نصر فارابي
اصول كافي	مرحوم كليني رحمه الله عليه
قصص العلماء	محمد بن سليمان التنكابني
منظومه شمسي	ترجمه آقاي نصر الله حقيقت جو
اخبار برامكه	آقاي عبدالعظيم قريب
عالم آراي عباسي	تاريخ شاه عباس كبير
زيچ به درخاني	ابو القاسم غلامحسين جو نپوري
Astronomie Populaire. Cosmographie pour la classes de mathematique.	Camille Flammarion une réunion de - professeurs .

شبه ————— الى

رقم الوقت	اقصر ليالي			اطول ايام		
	ثانية	دقيقة	ساعت	ثانية	دقيقة	ساعت
٠	٠	١٢	٠	٠	١٢	٠
١	٢٨	٣	١٢	٣٢	٥٦	١١
٢	٥٧	٦	١٢	٣	٥٣	١١
٣	٢٥	١٠	١٢	٣٥	٤٩	١١
٤	٥٤	١٣	١٢	٦	٤٦	١١
٥	٢٣	١٧	١٢	٣٦	٤٢	١١
٦	٥٤	٢٠	١٢	٦	٣٩	١١
٧	٢٥	٢٤	١٢	٣٥	٣٥	١١
٨	٥٧	٢٧	١٢	٢	٣٢	١١
٩	٣١	٣١	١٢	٢٩	٢٨	١١
رقم الوقت	اقصر ايام			اطول ليالي		
	ثانية	دقيقة	ساعت	ثانية	دقيقة	ساعت

شبه ————— الی

شماره	اقصر لیالی			اطول ایام		
	ساعت	دقیقه	ثانیه	ساعت	دقیقه	ثانیه
۱۰	۱۱	۲۴	۵۴	۱۲	۳۵	۵
۱۱	۱۱	۲۱	۱۹	۱۲	۳۸	۴۱
۱۲	۱۱	۱۷	۴۱	۱۲	۴۲	۴۹
۱۳	۱۱	۱۴	۱	۱۲	۴۵	۵۹
۱۴	۱۱	۱۰	۲۰	۱۲	۴۹	۴۰
۱۵	۱۱	۶	۳۶	۱۲	۵۳	۲۳
۱۶	۱۱	۲	۵۱	۱۲	۵۷	۹
۱۷	۱۰	۵۹	۲	۱۳	۰	۵۸
۱۸	۱۰	۵۵	۱۱	۱۳	۴	۴۹
۱۹	۱۰	۵۱	۱۷	۱۳	۸	۴۳
شماره	اقصر ایام			اطول لیالی		
	ساعت	دقیقه	ثانیه	ساعت	دقیقه	ثانیه

جن ————— و بی

شبه ————— الی

ع م ت ی	اقصر لیالی			اطول ایام		
	ثانیہ	دقیقہ	ساعت	ثانیہ	دقیقہ	ساعت
۲۰	۲۰	۴۷	۱۰	۴۰	۱۲	۱۳
۲۱	۱۹	۴۳	۱۰	۴۰	۱۶	۱۳
۲۲	۱۵	۳۹	۱۰	۴۵	۲۰	۱۳
۲۳	۷	۳۵	۱۰	۲۷	۲۳	۱۳
۲۴	۵۵	۳۰	۱۰	۵	۲۹	۱۳
۲۵	۳۹	۲۶	۱۰	۲۲	۳۳	۱۳
۲۶	۱۸	۲۲	۱۰	۴۲	-۷	۱۳
۲۷	۵۱	۱۷	۱۰	۹	۴۲	۱۳
۲۸	۱۹	۱۳	۱۰	۵۰	۴۶	۱۳
۲۹	۴۲	۸	۱۰	۱۸	۵۱	۱۳
ع م ت ی	اقصر ایام			اطول لیالی		
	ثانیہ	دقیقہ	ساعت	ثانیہ	دقیقہ	ساعت

جذ ————— وبی

شبه _____ الی

نمبر تاریخ	اقصر لیالی			اطول ایام		
	ثانیہ	دقیقہ	ساعت	ثانیہ	دقیقہ	ساعت
۳۰	۵۸	۳	۱۰	۱۳	۵۰	۲
۳۱	۸	۵۹	۹	۱۴	۰	۵۲
۳۲	۱۱	۵۴	۹	۱۴	۵	۴۹
۳۳	۷	۴۹	۹	۱۴	۱۰	۵۳
۳۴	۵۴	۴۳	۹	۱۴	۱۶	۶
۳۵	۳۳	۳۸	۹	۱۴	۲۱	۲۷
۳۶	۳	۳۳	۹	۱۴	۲۶	۵۷
۳۷	۲۲	۲۷	۹	۱۴	۳۲	۳۸
۳۸	۳۱	۲۱	۹	۱۴	۳۸	۲۹
۳۹	۲۹	۱۵	۹	۱۴	۴۴	۳۱
نمبر تاریخ	اقصر ایام			اطول لیالی		
	ثانیہ	دقیقہ	ساعت	ثانیہ	دقیقہ	ساعت

جذ _____ وبی

شبه ————— الی

ساعت	اطول ایام			اقصر لیالی		
	ثانیه	دقیقه	ساعت	ثانیه	دقیقه	ساعت
۲۰	۴۵	۵۰	۱۲	۱۵	۹	۹
۴۱	۱۳	۵۷	۱۴	۴۷	۲	۹
۴۲	۵۵	۳	۱۵	۵	۵۶	۸
۴۳	۵۲	۱۰	۱۵	۸	۴۹	۸
۴۴	۶	۱۸	۱۵	۵۲	۴۱	۸
۴۵	۲۹	۲۵	۱۵	۲۱	۳۴	۱
۴۶	۳۲	۳۳	۱۵	۲۸	۲۶	۸
۴۷	۴۶	۴۱	۱۵	۱۴	۱۸	۸
۴۸	۲۴	۵۰	۱۵	۳۶	۹	۱
۴۹	۲۸	۵۹	۱۵	۳۲	۰	۸
ساعت	اطول لیالی			اقصر ایام		
	ثانیه	دقیقه	ساعت	ثانیه	دقیقه	ساعت

جن ————— قبی

شنبه _____ الی

روز و ماه	اقصر لیالی			اطول ایام		
	ساعت	دقیقه	ثانیه	ساعت	دقیقه	ثانیه
۵۰	۷	۵۰	۵۸	۱۶	۹	۲
۵۱	۷	۴۰	۵۳	۱۶	۱۹	۷
۵۲	۷	۳۰	۱۲	۱۶	۲۹	۴۸
۵۳	۷	۱۸	۵۰	۱۶	۴۱	۱۰
۵۴	۷	۶	۴۴	۱۶	۵۳	۱۶
۵۵	۶	۵۳	۴۶	۱۷	۶	۱۴
۵۶	۶	۳۹	۵۰	۱۷	۲۰	۱۰
۵۷	۶	۲۴	۴۵	۱۷	۳۵	۱۵
۵۸	۶	۸	۲۰	۱۷	۵۱	۴۰
۵۹	۵	۵۰	۱۸	۱۸	۹	۴۲
روز و ماه	اقصر ایام			اطول لیالی		
	ساعت	دقیقه	ثانیه	ساعت	دقیقه	ثانیه

جند _____ و بی

شبه _____ الی

نمبر ساعت	اقصر لیالی			اطول ایام		
	دقیقه	ساعت	شبانه روز	دقیقه	ساعت	شبانه روز
۶۷	۰	۰	۰	۲۲	۳	۱۴
۶۸	۰	۰	۰	۳۹	۲۳	۵۸
۶۹	۰	۰	۰	۵۲	۶	۴۲
۷۰	۰	۰	۰	۶۲	۱۱	۵۱
۷۱	۰	۰	۰	۷۱	۴	۵۱
۷۲	۰	۰	۰	۷۹	۶	۱
۷۳	۰	۰	۰	۸۶	۱۶	۸
۷۴	۰	۰	۰	۹۳	۱۵	۴۶
۷۵	۰	۰	۰	۱۰۰	۷	۳
۷۶	۰	۰	۰	۱۰۶	۱۷	۱۸
نمبر ساعت	اقصر ایام			اطول لیالی		
	دقیقه	ساعت	سبانه روز	دقیقه	ساعت	شبانه روز

شبه ————— الی

ساعت و دقیقه	اطول ایام			اقصر لیالی		
	دقیقه	ساعت	شبانروز	دقیقه	ساعت	شبانروز
۷۷	۴۰	۱۸	۱۱۲	۰	۰	۰
۷۸	۴۸	۱۶	۱۱۸	۰	۰	۰
۷۹	۴	۱۱	۱۲۴	۰	۰	۰
۸۰	۵۳	۲	۱۳۰	۰	۰	۰
۸۱	۳۶	۱۵	۱۳۵	۰	۰	۰
۸۲	۵۵	۱	۱۴۱	۰	۰	۰
۸۳	۲۱	۱۰	۱۴۶	۰	۰	۰
۸۴	۱۲	۱۷	۱۵۱	۰	۰	۰
۸۵	۵۷		۱۵۶	۰	۰	۰
۸۶	۳۴	۳	۱۶۲	۰	۰	۰
۸۷	۱۴	۷	۱۶۷	۰	۰	۰
۸۸	۱۶	۱۰	۱۷۲	۰	۰	۰
۸۹	۵۴	۱۲	۱۷۷	۰	۰	۰
۹۰	۱۸	۱۵	۱۸۲	۰	۰	۰
ساعت و دقیقه	اطول لیالی			اقصر ایام		
	دقیقه	ساعت	شبانروز	دقیقه	ساعت	شبانروز

جند ————— وبی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان مطالب	صفحه	عنوان مطالب
۳	حمد و سپاس	۲۴	منشاء نظرات تنجیمی
۵	سبب تألیف کتاب	۲۵	رامح و ناطح
۸	سبک و روش این کتاب	۱	قران سیارات ششگانه و آثار آنها
۹	بایه احکام تنجیم	۲۶	خسوف و کسوف و آثار آنها
۱۲	بروج گرم و سرد و خشک و تر	۲۸	کسوف مصادف فون ابراهیم
۱۲	بروج نر و ماده	۱	کسوف زمان کشف امریکا
۱۵	بروج زاینده و زرا	۲۹	منشاء وضع احکام تنجیم
۱۶	طبایع سیارات - قمر	۳۰	اورگ زیب و تقاویم
۱۷	سعد و نحس سیارات		غیب گویان و خطاهای آنان
۱۸	انتقاد بر احکام فوق	۳۳	ارات احکام نجوم در مدل ازربا
۱۸	نر و ماده سیارات	۳۵	تأثیر کسوف در غرب
۱۹	ابضاء و اسرع	۳۵	نوابت موقت و آثار آنها
۱۹	کبریائی و دانسی	۳۶	بیدایش ذرات لاذناب و آثار آنها
۲۰	نظری با احکام گذشته تقاویم	۳۸	اختلاف اهل تنجیم در احکام
۲۱	پیشگوئی تقویم پ	۳۹	نبی احکام از فصد در خرداد
۲۱	وقت استخاره و اجابت دعا	۴۰	احکام در رب غذا
۲۲	دوستی و دشمنی	۴۱	نواصح الفهر در دوستی و دشمنی
۲۲	نتیجه استخراج یکی از منجمین	۴۵	جزر و مد قمری
۲۳	دلالت بروج بر اعضاء جند زان	۴۶	بازان و ست آسپابان
	انتقاد ابوانبر کات بغدادی	۴۷	خلفی سیارات سبعة

صفحه	عنوان مطالب	صفحه	عنوان مطالب
۴۸	سکزیادوز	۴۸	جنگ سلطان محمود غزنوی و احکام منجمین
۴۸	تنقضات اهل تنجیه	۷۸	ملک‌شاه و اصحاب تنجیه
۴۹	اورانوس و نئون	۸۰	نظام‌الامان و حکیمه موصی
۵۰	اختیارات حکام تنجیه	۸۲	مغایضه و سفسطه اهل تنجیه
۵۸	ساجده ۱۵ بهمن ۱۳۲۷	۸۳	زین‌الدین احکام تنجیه
۶۰	دین‌بازان حکام تنجیه	۸۵	تغییر و تغییر
۶۱	دلالت بروج بر شهرها و احوال	۸۶	حدیث حوشی تغویبه ۵۰
۶۴	تکذیب صاحب تنجیه در سرعت	۸۷	نکذیب بی‌غیر 'دوره' از حکام تنجیه
۶۶	روایت عبدالستار بن عوف لاحسن	۸۸	خبر منجمه پیوسته از فوت هارون
۶۸	شماره زمین مشرع بن حضرت	۹۱	قرن سده عماس کبیر
۶۹	ماه حسین (ع) و تنجیه	۹۳	منجمه لونی زنده و تالیفات و
۷۰	قلت نفع رکبیت ضرر در احکامه	۹۴	دلالت بروج بر احوال و روایات
۷۱	روایت حشمه بن حنف	۹۵	دلالت بروج بر صورت
۷۲	سوزن بن کتب احکام تنجیه	۹۶	خبر عجیب یکسی از محدثات
۷۳	ساعت معروجه	۹۷	تالیفات و روایات تنجیه
۷۴	زب ساعت	۱۰۰	سری و همود کوک
۷۵	سوزن دو زده گده	۱۰۱	ساعت و حرمات زحار و بر خمر
۷۶	دلالت کوکب		
۷۷	قوت وضعف کوکب		
۷۸	جنت معصمه عماسی و تنجیه		

صفحه	عنوان مطالب	صفحه	عنوان مطالب
۱۰۲	حضرت موسی و فرعون	۱	شرح زندگانی جوردانو برونو
۱۰۴	سپهر السعاده	۱۲۴	نصب مجسمه برونو
۱۰۶	تخطئه اصحاب تنجیم	۱۲۵	ابطال احکام تنجیم
۱۰۷	فضل بن حاتم و کتاب	۱۲۷	گالیله وانکشافاتش و صدمات
"	قرانات او	"	واردۀ براو
۱۰۸	حکایت ابن حاجب و طوسی	۱۲۹	فتوای کلیسا یارای محکمه
"	علیه الرحمه	"	توبه نامه گالیله
۱۱۰	حکایت ابراهیم بن مهدی و مأمون	۱۳۲	مسکون بودن عوالم علوی
"	الرشید	۱۳۳	خطای دیگر اهل تنجیم
۱۱۱	دلالات بروج بر موضعیها	۱۳۵	قران ریخ بازحل در مثلثه هوائی
۱۱۳	بیماری عضدالدوله دیلمی و شفا	۱۳۶	انتقاد بر احکام بالا
"	یافتن او	۱۳۷	احکام کسوف و خسوف
۱۱۶	یک روایت دیگر در باب احکام	۱۳۹	انتقاد ما بر این احکام
"	تنجیم	۱۴۲	سائهای ترکی
۱۱۸	افکار و تخیلات قدماء در باب	۱۴۵	حکایت سلطان محمود و ابوریحان
"	کواکب	۱۴۶	مدرك اصحاب تنجیم و هجوعول
۱۲۰	نام سیرات باعتقاد رومیان قدیم	"	بودن این حکایت
۱۲۰	عقیده ایرانیان قدیم در باب زمین	۱۵۱	فصل دیگری در تاثیرات کواکب
۱۲۰	هیئت بضمیوسی	"	و ایرادات وارده بر احکام
۱۲۱	دستگاه کبرئیه	۱۵۶	حکایت عمر خیام و پیشگوئی از
۱۲۲	جوردانو برونو	"	مدفن خود

صفحه	عنوان مطالب	صفحه	عنوان مطالب
۱۵۷	منجم غیبگو و حکم مستخرج او	۱۷۲	منجم پرتقانی و احکام او
۱۵۸	صفات سیارات و دلالتهای آنها	۱۷۴	انتقاد ما بر این احکام
۱۵۹	نظریه هیوسین دوره جدید	۱۷۶	احکام تنجیمی و محاسبات نجومی
۱۶۲	فصلی در امتزاج	«	کشف ستاره نبطون
۱۶۳	انتقاد بر نظریه فوق (امتزاج)	۱۸۲	گوشه دیگری از تنجیم
۱۶۵	امتزاج مشتری بازهره	۱۸۶	گواهی دیگر بر مدعی ما
۱۶۶	جواب ما بر گفتار بالا	«	از زیج بهادری
۱۶۸	خرافات دیگری از صناعت تنجیم	۱۹۰	خاتمه در باب عظمت علم
«	در باب افیون و غیره.	۱۹۵	فرهنگ اصطلاحات وارد در این کتب
۱۸۶	دلالتهای ماه	۲۰۲	کتابهایی که مورد استفاده ما
۱۶۹	بی اساسی دلالتهای فوق	«	بوده است
۱۷۰	تقسیم اقلیم به سیارات	۲۰۳	جدول ایام و ییسی در عرضهای
۱۷۱	منجم مصری و احکام او	«	مختلف



-۲۱۶-
فلاطونیه

صفحه	سطر	عبط	صحیح
۱۵	۶	عالم	عالم
۴۱	۱	میخری	میخری
۴۳	۱۰	مریبه	مریبه
۴۴	۶	اسراک	اسراک
۶۸	۸	منجی	منجی
۶۹	۱۳	دخترش	دخترش
۷۳	۱۵	فرد	فرد
۸۴	۱۵	جاحت	جاحت
۸۶	۸	اسرار	اسرار
۹۹	۱۴	صیغیه	صیغیه
۱۰۷	۱۶	حانه	فصل بن حاتم
۱۱۰	۱۹	الشس	الشمس
۱۲۳	۱۹	بحصار	حصاه
۱۳۲	۲۱	مکسونه	مکسونه
۱۳۴	۱۰	ربعی	ربعی
۱۳۸	۸	احکام	احکام
۱۳۹	-	زنج	زنج
۱۵۲	۱۱	شعب	عنب
۱۸۷	۱۳	فی ارحام	فی الارحام
۱۹۷	۸	هر مده و مری	ماه و مری

مرکز فروش :

کتابفروشی ابن سینا میدان مخبرالدوله

کتابفروشی خیام خیابان ناصرخسرو

وسایر کتابفروشیهای معتبر

بها ۰۰ ریال

چاپ اتحاد

